
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Проблема

Запам'ятайте: вода в столичних озерах — коктейль із хімії і нечистот!

СТОР. 9

Повертаючись до надрукованого

Від «Спецоперації «Санація» до «Проекту «Гефес»...

СТОР. 12

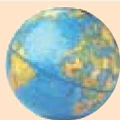
Репортер

Місія у Косово

СТОР. 16 — 18

№ 56 (5306) СЕРЕДА, 28 БЕРЕЗНЯ 2012 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Міліціонери і медики ходитимуть зі словниками

Громадський порядок під час проведення Євро 2012 в приймаючих містах контролюватимуть 15800 працівників правоохоронних органів. Про це на прес-конференції заявив заступник начальника департаменту громадської безпеки МВС України Володимир Гірняк. Він також зазначив, що в кожній бригаді буде принаймні один міліціонер, який зможе поспілкуватися з іноземцями. З цією метою у співпраці із вищими навчальними закладами було організовано курси вивчення англійської, іспанської мов, про що повідомлялося раніше.

— Диспетчери, які прийматимуть виклики за номером 102, також зможуть допомогти зарубіжним гостям, — каже Володимир Гірняк. — Ми це контролюватимемо. Керівники міліції самі дзвонитимуть диспетчеру, говоритимуть із ним англійською і перевірятимуть, чи може він відповісти.

СТОР. 7

Вартість тарифів оприлюднювати готові, а от їх складові — ні

Тарифи на житлово-комунальні послуги повинні бути прозорими та економічно обґрунтованими. Твердження про це уже не раз лунали з уст керманичів країни. Наскільки впливають такі висловлювання на реальну картину, вирішила з'ясувати Громадянська мережа ОПОРА. «Озброїлась» новими можливостями, які відкриває перед громадою Закон України «Про доступ до публічної інформації» і надіслала цілу серію інформаційних запитів щодо тарифів на послуги централізованого водопостачання та водовідведення, опалення та гарячого водопостачання у шести містах країни. Червоною ниткою у них проходить питання: за що ж, власне, ми щомісяця віддаємо чималі кошти.

СТОР. 7

Із Росії прибули сирні перевіряльники

Напередодні в Україну прибули фахівці Россоживнагляду. Цього разу вони визначили для інспекції ТОВ «Гадячсир». У вівторок російська делегація і справді з'явилася в Гадячі. Однак на підприємстві лише підтвердили факт приїзду російських фахівців (їх троє), але від жодних коментарів поки що утримуються. Місцеві журналісти жартують, що навіть зустрічі міністрів оборони двох країн бувають відкритіші (в тому числі й для мас-медіа), ніж усе, що стосується «військових дій» на економічному фронті.

СТОР. 7

Штраф за керування напідпитку зросте до 7000 гривень?

Фото Миколи МЯКШИКОВА (з архіву Укрінформу).

А в разі повторного порушення у водіїв забиратимуть автомобіль. Принаймні такі санкції передбачено в новому законопроекті. Документ уже перебуває в парламенті. Однак поки народні обранці його доопрацьовують, столичні дороги продовжують забирати дедалі більше людських життів. Жодне добове міліцейське зведення не обходиться без жахливих аварій. Інспектори ДАІ звинувачують у всьому автолюбителів. Мовляв, вони дуже часто сідають за кермо напідпитку. Щодня вартові доріг у Києві ловлять близько 40 таких порушників. Лише за два місяці нинішнього року зареєстровано 83 дорожньо-транспортні пригоди за участю п'яних водіїв.

На знімку: аварія в Дніпропетровську.

СТОР. 6

ПОДІЇ

Готують штучні дощі

В Ямпільському районі на Вінниччині почали сіяти ярий ріпак — озимий пропав майже скрізь. Як стверджує головний агроном ТОВ «Миронівське» Валентин Сугак, у господарстві із 246 гектарів у задовільному стані рослини лише на 28 гектарах. Решту пересіватимуть переважно кукурудзою, частково — соняшником. А ось пшениця та ячмінь — їх площа 1300 гектарів — перезимували непогано. З кожним днем озимина, яку вже підживили мінеральними добривами, дедалі більше вабить око зеленим кольором. Врятувати озимі допомогла система зрошування полів.

Узимку придбали нові форсунки, ними обладнують поливні агрегати. За словами фахівців, точне спрямування краплин води не тільки забезпечує належний ефект, а й сприяє економії води. Залежно від обставин, поливальники застосовують також метод так званої кругової дії поливу. Воду подають з Дністра, на березі якого розташовані поля господарства, **інформує наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

Ліси закриють для відвідувачів

Ліси Криму з 1 квітня закриють для відвідування через настання пожежонебезпечного періоду. Виняток становитимуть спеціальні ділянки, в яких проводиться еколого-просвітницька діяльність. Дороги, що ведуть у ліс від основної транспортної магістралі Сімферополь—Ялта, перекриють шлагбаумами, у лісі та на в'їзді встановлять плакати з відповідною інформацією. Що стосується готовності співробітників заповідників діяти в разі пожежі, директор Ялтинського гірсько-лісового заповідника Володимир Капітонов пояснив, що підприємство має у своєму розпорядженні 26 машин пожежної техніки, хоча питання про забезпечення ПММ стоїть дуже гостро, і не вистачає близько 5 кілометрів пожежних рукавів. «У разі виникнення пожежних ситуацій в ущелинах, якщо доведеться тягнути рукави на 2—3 кілометри, нам знадобиться час, щоб доставити їх з інших регіонів», — пояснив Володимир Капітонов, **передає наш власкор Роман ЧЕРЬОМУХІН.**

КОРОТКО

■ 28—29 березня у Варшаві відбудеться Х засідання українсько-польської Міжурядової координаційної ради з питань міжрегіонального співробітництва, **повідомляє наш власкор Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.**

■ Голова Сумської ОДА Юрій Чмирь узяв участь у підписанні договору про виділення гранту на будівництво в області сміттєпереробного заводу. Грант (350 тисяч доларів) надається Американською агенцією з торгівлі та розвитку, **інформує прес-служба Сумської ОДА.**

■ 13 команд з усіх куточків України прибули до Кам'янця-Подільського на змагання з пішохідного туризму «Кам'янецькі скелі». Уже шістнадцять років поспіль щовесни юні спортсмени підкорюють скелі Смотрицького каньйону, **передає наш власкор Віра ШПИЛЬОВА.**

В Україні видобуток вугілля до 2030 року зросте до 115 мільйонів тонн на рік *(Міненерговугілля)*

Готові активно сприяти розвитку демократії

Рада Міжпарламентської Асамблеї СНД, яка відбулася вчора в місті Алмати в Казахстані, прийняла Заяву «Про 20-річчя Міжпарламентської Асамблеї держав—учасниць Співдружності Незалежних Держав». Від українського парламенту її підписав Голова Верховної Ради України Володимир Литвин.

Згідно з текстом документа, голови парламентів держав—учасниць МПА СНД заявляють про «тверді наміри розширювати міжпарламентський діалог, постійно вдосконалювати напрями і форми взаємодії наших парламентів з метою розвитку взаємовигідного співробітництва держав—учасниць СНД та напрацювання спільних рішень щодо розв'язання ключових міжнародних проблем».

Члени Ради МПА СНД заявляють про готовність «сприяти подальшому вдосконаленню законодавчої бази на основі міжнародних правових стандартів, підвищувати її ефективність за тісної взаємодії наших країн».

Згідно із Постановою Ради МПА СНД В. Литвина нагороджено медаллю «МПА СНД. 20 років».

Зустрічі та домовленості

У рамках офіційного візиту Голови Верховної Ради України до Республіки Казахстан відбулася низка зустрічей В. Литвина з главами парламентів.

Під час зустрічі з **Головою Ради Федерації Федеральних Зборів Російської Федерації Валентиною Матвієнко** Володимир Литвин підкреслив високу активність Постійної делегації Верховної Ради України в діяльності МПА СНД, а також у складі місій спостерігачів за виборами від МПА.

Кажучи про україно-російські взаємини, В. Литвин наголосив на високій динаміці візитів на вищому рівні, зокрема, висловив задоволення підсумками офіційних візитів до України Голови Ради Федерації та Голови Державної Думи Сергія Наришкіна. На думку В. Литвина, потрібно вивчити можливість залучення парламентаріїв до роботи структурних підрозділів Українсько-Російської міждержавної комісії, а також створити умови для ефективного міжпарламентського співробітництва на рівні профільних комітетів і груп дружби.

ЦИТАТА

«Ми готові активно сприяти розвитку демократії, парламентаризму, дотриманню прав громадян держав—учасниць МПА СНД, а також продовжувати спільну з Виконавчим комітетом СНД діяльність зацікавлених учасників Асамблеї, спрямовану на напрацювання і прийняття в рамках ОБСЄ єдиних колективно узгоджених правил міжнародного спостереження за виборами», — йдеться в заяві.

Голова Верховної Ради запросив сенаторів Ради Федерації взяти участь як спостерігачі за парламентськими виборами в Україні 28 жовтня нинішнього року. Він також запропонував, щоб російські колеги увійшли до складу місій міжнародного спостереження від ПАРЄ, ПА ОБСЄ, МПА СНД, ПАЧЕС.

В. Литвин зазначив, що український парламент надає великої уваги законодавчому супроводженню україно-російських взаємин в усіх сферах, наголосивши на важливості подальшого розвитку торговельно-економічних відносин, міжрегіональної і прикордонної україно-російської співпраці, розширення взаємин у культурно-гуманітарній, науковій та освітній сферах, врегулювання енергетичних проблем.

Стосовно Митного Союзу Голова Верховної Ради зазначив, що Україна виходить з необхідності пошуку оптимальної моделі взаємодії з цією структурою, яка враховувала б національні інтереси і нашої держави, і країн—членів Митного Союзу.

Під час розмови з **Торагою (спікером) Жогорку Кенеша (парламенту) Киргизької Республіки Асілбєком Жеенбєковим** керівник українського парламенту наголосив, що Україна розглядає Киргизстан як свого традиційного партнера в Центральній Азії, і висловився за необхідність поглиблення двостороннього політичного діалогу та активізацію його парламентської складової на всіх рівнях.

Зачіпаючи двосторонню торговельно-економічну співпрацю, В. Литвин зазначив, що потенціал у цій сфері використано не сповна. У цьому контексті він висловив думку, що проведення третього засідання спільної Міжурядової українсько-киргизької комісії зі співпраці сприятиме збільшенню обсягів взаємної торгівлі та інвестицій.

Голова Верховної Ради підтвердив готовність України до поглиблення співпраці в культурно-гуманітарній, зокрема освітній, сфері. Він висловився за необхідність прискорення розробки й підписання нової Угоди між міністерствами освіти України і Киргизстану з метою забезпечення довгострокового співробітництва у сфері освіти (строк дії відповідної міжвідомчої Угоди від 19 червня 1996 року завершився). Голови парламентів запросили один одного відвідати Україну і Киргизьку Республіку з офіційним візитом.

На зустрічі з **Головою Міллі Меджлісу Азербайджанської Республіки Октаєм Асадовим** В. Литвин високо оцінив конструктивний двосторонній діалог на вищому рівні та зазначив, що початок нинішнього року був активний з точки зору розвитку українсько-азербайджанських відносин. У цьому контексті він відзначив зустріч Президентів України та Азербайджану Віктора Януковича та Ільхама Алієва в січні нинішнього року в рамках Всесвітнього економічного форуму, контакти по лінії зовнішньополітичних відомств, а також запланований на квітень поточного року візит Прем'єр-міністра України Миколи Азарова до Азербайджану.

Важливою складовою двосторонніх відносин Голова Верховної Ради назвав міжпарламентську співпрацю і висловив думку щодо необхідності її подальшої активізації, зокрема на рівні груп дружби.

Голова Верховної Ради також зазначив, що делегації України та Азербайджану активно співпрацюють у рамках міжнародних парламентських форумів, і підкреслив, що проведення в Баку Другої пленарної сесії ПА ЄВРОНЕСТ 1—6 квітня 2012 року стане додатковою можливістю для продовження діалогу між парламентаріями наших країн.

В. Литвин позитивно оцінив стабільні торговельно-економічні відносини між Україною та Азербайджаном і висловив сподівання на подальший розвиток співпраці в енергетичній сфері, а також, що підписання міжурядової Угоди про співпрацю в організації поставок скрапленого природного газу на територію України з Азербайджанської Республіки відповідатиме інтересам обох сторін. Сторони високо оцінили рівень співпраці в культурно-гуманітарній сфері, зокрема в галузі науки та освіти.

Коментарі та прогнози

Відповідаючи на запитання журналістів під час офіційного візиту до Казахстану, Володимир Литвин повідомив, що до Верховної Ради поки що не надійшов проект Договору про Зону вільної торгівлі країн—учасниць СНД. «Тільки-но Кабінет Міністрів передасть цей документ, Верховна Рада почне з ним працювати, — сказав В. Литвин. — Нам потрібно рухатися в цьому напрямі, узгоджуючи цей документ з нормами Світової організації торгівлі».

Глава парламенту також поінформував, що 24 квітня депутати розглянуть питання про призначення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. За словами В. Литвина, нині зібрано понад 260 підписів щодо кандидатури Валерії Лутковської, інші пропозиції поки що не надходили. На запитання, чи має намір глава парламенту внести свою кандидатуру на цю посаду, В. Литвин зауважив: «Якщо 261 депутат вніс пропозицію, то мені потрібно почекати, інакше це просто холостий постріл. Я не звик робити такі дії». Голова Верховної Ради прогнозує, що кандидатура В. Лутковської може бути підтримана.

Найближчими днями В. Литвин внесе на розгляд парламенту кандидатуру на посаду Голови Рахункової палати України. За його словами, це кандидатура першого заступника голови правління Ощадного банку України Романа Магути.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Серед членів виборчих комісій треба провести просвітницьку роботу

Членам виборчого процесу варто пам'ятати ключове правило виборів: влада зміниться, а кримінальна відповідальність за порушення залишиться. Про це сказав заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко під час зустрічей в Івано-Франківську.

Він нагадав, що в листопаді минулого року Верховна Рада ухвалила закон про вибори народних депутатів України, в якому, серед іншого, міститься озвучена ним вимога про п'ятирічний термін зберігання виборчої документації (п. 5 ст. 115: «Виборчі бюлетені, контрольні талони виборчих бюлетенів, попередні та уточнені списки виборців, акти, заяви, скарги про порушення вимог цього Закону під час проведення голосування і підрахунку голосів виборців, протоколи та рішення виборчих комісій зберігаються в місцевих архівних установах... протягом п'яти років з дня офіційного оприлюднення результатів виборів депутатів...»).

ФОТОФАКТ

В обласній науковій універсальній бібліотеці імені Івана Франка Микола Томенко презентував просвітницькі проекти благодійного фонду «Рідна країна», який він очолює.

Фото Дарини НАЗАРЧУК.

Окрім того, Микола Томенко наголосив на кримінальній відповідальності за порушення відповідної норми зокрема та фальсифікацію виборчих документів загалом. Він нагадав, що стаття 158-2 Кримінального кодексу України передбачає кримінальну відповідальність за незаконне знищення виборчої документації, і відповідні дії караються «обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на строк від двох до чотирьох років». Окрім того, додав він, такі дії, «вчинені за попередньою змовою групою осіб або членом виборчої комісії чи іншою службовою особою з використанням влади або службового становища, — караються позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого».

ЦИТАТА

Микола ТОМЕНКО:

«Усі члени виборчого процесу, зокрема члени окружних та дільничних комісій, яких зазвичай люблять використовувати шляхом не письмових, а усних розпоряджень місцеві чиновники, повинні розуміти, що влада зміниться, Президент зміниться, а відповідальність залишиться».

Заступник глави парламенту також нагадав статтю 158 Кримінального кодексу України, якою передбачається кримінальна відповідальність за фальсифікацію виборчих документів. Він зазначив, що, зокрема, в пунктах 2, 3 і 7 цієї статті йдеться про відповідальність за підробку виборчих документів, використання завідомо підроблених виборчих документів, порушення під час складання та підписання протоколу, який не відповідає реальним виборчим бюлетеням тощо. М. Томенко наголосив, що, оскільки виборча документація зберігатиметься 5 років, члени комісій повинні розуміти, що за їхні незаконні дії вони можуть бути притягнуті до відповідальності в будь-який момент.

На переконання заступника Голови Верховної Ради, до виборів треба провести просвітницьку роботу, зокрема серед членів окружних та дільничних комісій, стосовно норм виборчого законодавства. За його словами, важливо, щоб люди, які працюють у виборчих комісіях, розуміли, що спроба використовувати моменти для фальсифікації виборів може закінчитися порушенням проти них кримінальних справ.

Прес-служба Миколи ТОМЕНКА.

До Верховної Ради поки що не надійшов проект Договору про Зону вільної торгівлі країн—учасниць СНД

Виступ Голови Верховної Ради України Володимира Литвина з нагоди 20–річчя МПА СНД

(27 березня 2012 р., м. Алмати)

Шановна Валентино Іванівно!

Дорогі колеги!

20-річчя нашої багатосторонньої міжнародної організації — надійна ознака її зрілості та дієздатності. Озираючись на цю нашу загальну сучасну історію, важко повірити, як стрімко країнам СНД вдалося радикально змінити життя народів, а найголовніше — створити нову конструкцію своїх держав. Казахстан — доказовий приклад таких позитивних зрушень.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Так склалося, що історія у нас багато в чому має безальтернативний характер. Тому що її завжди писали, та й пишуть нині переважно переможці. Звичайно, їхня вихідна доктрина базується на тому, що вони приймали винятково правильні, єдино правильні рішення. Що інші підходи й дії були неприйнятні. Вважаю, що ідея СНД — саме той випадок, коли інші варіанти призвели б до найтяжчих наслідків для пострадянського простору, та й для всього світу.

Адже тоді, у березні 1992 року, йшлося передусім про «фізичний» порятунок уламків гігантського державного «Титаніка». Очевидно, багато хто пам'ятає оцінку, що стала крилатою на початку 90-х років, перших дипломатичних переговорів про створення СНД як початок «шлюборозлучного процесу». Однак розлучення — не катастрофа системи, не політичний землетрус з цунамі, не крах суспільних засад, не миттєвий розпад економічних організмів, розрив міріади гуманітарних зв'язків. У народі кажуть: «розвелися — роз'їхалися». Ми ж, як держави й народи, не могли й не можемо «роз'їхатися». Тому для мене перша заслуга СНД та її представницької асамблеї — у тому, що вони перекрили шлях гіршим сценаріям після розвалу Радянського Союзу. СНД, і в тім числі Міжпарламентська асамблея, перевели **неконтрольований тектонічний процес у режим тверезого діалогу між національними державами, що формуються, і розлученими народами.**

Це допомогло кожному з наших народів опанувати державою. І усвідомити, що таке держава в сучасному вимірі.

Друга особливість нашої Співдружності, на мою думку, полягала в тому, що на першому ж етапі вона **виступила в ролі своєрідного Джи Пі Ес — глобальної системи позиціонування для країн—частин СРСР.** У 1991—1992 роках ми виявилися суб'єктами наймогутнішого відцентрового процесу на тлі прямо протилежного доцентрового руху світу до глобалізації. У таких геополітичних умовах кожна з наших держав, за винятком хіба що Росії, могла перейти на орбіти нових центрів впливу, які продовжують нарощувати свою міць — США, Європейський Союз, Китай та інші глобальні гравці. Підтримка традиційних зв'язків і цінностей, економічної кооперації, науково-технічного, гуманітарного співробітництва — безумовна заслуга механізмів Співдружності, які забезпечили, так би мовити, «м'яку посадку» після відмови союзних двигунів.

По-третє, ми можемо констатувати, що в рамках Співдружності вдалося **мінімізувати загрози й виклики взаємного державного економічного егоїзму.** А він був цілком природний і навіть неминучий в умовах пострадянської катастрофи. Загрожував торговельними, сировинними, ресурсними та іншими економічними катаклізмами.

Особливо варто сказати про системні цінності наших суспільств, які, погодьтеся, коренятъся не так в писаних принципах та істинах, як в самій природі народів, їх цивілізаційному досвіді, історії, релігійних віруваннях, традиціях, і навіть табу. Тим паче що сьогодні як ніколи виявляється прагнення експортувати, нав'язати судження про добро і зло, моделі управління, уявлення про демократію, законність та інші суспільно-державні цінності. **Майданчик активного діалогу Міжпарламентської асамблеї, спілкування в рамках СНД був і залишається важливим для того, щоб чути й розуміти одне одного, нарощувати капітал міждержавної толерантності й міжнаціональної терпимості в рамках нашого об'єднання.** У світі, де «примус до демократії» стає ледве не нормою спілкування — це важлива риса нашої Співдружності.

У цьому зв'язку вважаю за потрібне звернути увагу на ту обставину, що наші держави встановлюються як національні утворення. І водночас мають свої особливості. А загальною пасіонарною енергією їх створення є посилена увага до їхньої історії, історії народу, акцентування уваги на викликах і загрозах, на які потрібно відповідним чином реагувати. І дуже важливо не намагатися перетягувати на себе історію, включаючи її загальні сторінки, і навіть загальні історичні періоди.

Звичайно, тепер дивитися на співробітництво в середовищі Співдружності необхідно вже з висоти нашого державного досвіду й зрілості самої організації. Потрібне переосмислення пріоритетів розвитку організації. Потрібне вдосконалення механізмів співпраці.

І насамперед, на мою думку, потрібно розпрощатися із залишками психології споживчої «дипломатії розлученого подружжя» часів 90-х років. СНД майбутнього, на мою думку, має будуватися на принципах абсолютно рівного партнерства й рівної вигоди в інтересах народів, високої культури компромісу. Про політику тиску й шантажу слід забути.

Хоча б з урахуванням обставини, щодо якої дедалі частіше лунають пропозиції й навіть вимоги — забезпечити доступність ресурсів окремих держав для глобальної економіки. Цілком очевидно, що для наших країн, які володіють величезними ресурсами, проблеми їх примусової інтернаціоналізації актуалізуватимуться.

Співдружність Незалежних Держав підтвердила свою важливу роль у світових і регіональних економічних процесах, стала єдиною свого роду платформою багатосторонньої взаємодії її учасників практично у всіх галузях.

Проте останніми роками лунало чимало негативних оцінок роботи СНД, вказувалося на зниження інтересу держав-учасниць до взаємодії в рамках Співдружності, зниження її ролі на тлі інших форматів співробітництва на пострадянському просторі. Не буду таким категоричним в оцінках, водночас вважаю за потрібне більш повно оцінювати реалії дня — рецесію світової економічної системи, наслідки світової фінансово-економічної кризи, глобальні загрози екологічного, техногенного й природно-кліматичного характеру. І як наслідок те, що регіональна інтеграція набуває практично незворотного характеру. Об'єднання економічних потенціалів окремих країн, розвиток їх співробітництва відкриває надію встояти в конкурентній боротьбі на світових ринках товарів, послуг, капіталу, праці.

Тому доцільно говорити не про зниження ролі СНД і, тим паче, не про вичерпання потенціалу організації, а про напрацювання нових підходів до роботи Співдружності, надання нових імпульсів її розвитку.

На мою думку, СНД усе ще **бракує бачення повної картини глобального світу й глобальних викликів і ризиків, а також потенційного місця Співдружності в системі світової політики, економіки, в архітектурі безпеки наступних десятиліть.** Наш контекст має бути розширено і доповнено глобальним контекстом, аналізом потенційного кумулятивного ефекту нашого рівноправного економічного, науково-технічного співробітництва, партнерства в розробці й виробництві високих технологій, у сфері безпеки на глобальному рівні.

За 20 років існування Співдружності значного розвитку зазнав і парламентський діалог у рамках Міжпарламентської асамблеї держав—учасниць СНД. **Упевнений, що МПА СНД — повноправний співавтор глибоких трансформацій на пострадянському просторі.** Вона заклала правовий фундамент, створила законодавчі рамки взаємин, а через модельне законодавство (в Україні використано положення 39 модельних законів) дозволила гармонізувати законодавство держав Співдружності. На цій основі створено унікальний майданчик для розвитку демократії, забезпечення й захисту прав людини. Що є винятково важливим саме по собі. І особливо, виходячи з наших спільних завдань, наповнити глибоким якісним змістом такі основні цінності, як права людини, воля, справедливість і демократія.

У такому ключі досить ваговий внесок Асамблеї в **забезпечення виборчих прав наших громадян.** Постійний моніторинг виборчого процесу в країнах Співдружності дав нам змогу напрацювати загальні демократичні стандарти виборів у повній відповідності до загальновизнаних принципів і норм міжнародного права. Представники українського парламенту постійно беруть участь у моніторингу виборчих процесів у рамках МПА СНД, місії спостерігачів від Асамблеї на запрошення української сторони брали участь у спостереженні за виборами в Україні.

Відзначу також зусилля в сфері соціального захисту, включаючи ветеранів Великої Вітчизняної війни. Вважаю, що цей напрямок має залишатися одним з постійних пріоритетів діяльності Співдружності. Це повною мірою стосується і гуманітарної сфери.

Користуючись нагодою, ще раз дякую керівництву МПА СНД за неоціненну спільну роботу з організації пам'ятних заходів з нагоди 150-річчя перепоховання великого українського Кобзаря Т. Г. Шевченка. Такі заходи дають нам можливість зберігати пам'ять про велику культурну спадщину народів Співдружності.

Шановні колеги!

Я гадаю, що наше спільне позитивне майбутнє прямо визначатиметься тим, чи зуміємо ми **позбутися завищених очікувань і спроб грати на суперечностях.** Хоча зрозуміло, що вони є і існуватимуть між незалежними державами й великими світовими гравцями. Річ у тім, що спроби штучного прискорення інтеграційних процесів у рамках СНД, як і неправомірного протиставлення напрямів співробітництва країн Співдружності з провідними світовими центрами розвитку, рівною мірою не сприяють конструктивному й взаємовигідному діалогу.

Упевнений також, що слід **утримуватися від зайвої реформаторської запопадливості,** оскільки радикальні зміни нерідко призводять до паралічу діяльності багатьох організацій. На мою думку, поетапна еволюція й удосконалення СНД будуть ефективніші. За минулі десятиліття накопичено непоганий досвід реальної роботи. Співдружність підтвердила свою значимість, стійкість і доцільність поглибленої взаємодії в такому форматі. Розроблено солідну нормативно-правову базу, створено механізми співробітництва, склалася система спільних дій в економіці, гуманітарній та енергетичній сферах, у зміцненні стабільності та безпеки. Про реальну зацікавленість держав розбудовувати відносини в рамках СНД свідчить і той факт, що останніми роками прийнято важливі по суті своїй основні документи.

У контексті викладеного вважаю за потрібне підтвердити намір України активізувати свою участь у рамках Співдружності за всім спектром питань. Україна приділяє СНД підвищену увагу й має намір органічно поєднувати активний розвиток співробітництва з найближчими сусідами й історичними партнерами з процесом досягнення стратегічних цілей європейської інтеграції.

Українська сторона докладно вивчає формування й розвиток більш глибоких форматів економічної інтеграції на теренах Співдружності. Україна уважно досліджує нормативну базу Митного союзу і його практичний досвід. Також аналізує ініціативи й уже прийняті рішення про трансформацію Митного союзу і Єдиного економічного простору (ЄЕП) в Євразійський економічний союз.

Ми виходимо з необхідності пошуку оптимальної моделі взаємодії з Митним союзом, яка враховувала б національні інтереси як нашої країни, так і країн-членів цієї структури. Упевнений, що вдасться знайти взаємоприйнятну модель такої співпраці.

Про активізацію нашої участі в роботі Співдружності свідчить і те, що 2011 року ми виступили ініціатором і організатором проведення в Україні низки заходів у рамках СНД. Зокрема, успішно проведено засідання СМЗС, Економради, міжнародного форуму «Ялтинські ділові зустрічі», XXVI засідання Ради з культурного співробітництва держав—учасниць Співдружності, VI Форум творчої та наукової інтелігенції держав—учасниць СНД.

Перспективи нашої подальшої взаємодії значні. Серед головних пріоритетів української сторони відзначу:

— завершення формування й забезпечення повномасштабного функціонування режиму вільної торгівлі на теренах Співдружності відповідно до норм і правил СОТ;

— активізацію партнерства між країнами СНД в енергетичних проектах;

— формування міждержавного інноваційного простору;

— створення мережі міждержавних транспортних коридорів на теренах Співдружності;

— проведення погодженої агропромислової політики для ефективного реагування на дисбаланс продовольчих ринків і досягнення продовольчої безпеки кожної держави—учасниці СНД і Співдружності загалом, а також для погоджених дій на світових ринках;

— зміцнення зв'язків в освітній, науковій, інформаційній і культурній галузях, у сферах масових комунікацій, охорони здоров'я, спорту, туризму й роботи з молоддю в інтересах збереження й розвитку загального гуманітарного простору й міжкультурного діалогу;

— формування загального інформаційного простору, розширення міждержавного інформаційного обміну.

У сфері безпеки зростає актуальність удосконалення системи заходів у боротьбі з тероризмом і організованою міжнародною злочинністю.

У політичній сфері належить на основі накопиченого досвіду продовжувати розбудовувати політичний діалог, активніше й предметніше використовувати у взаємних інтересах такі інструменти, як погоджені дії на міжнародних форумах з ключових питань світової політики, напрацювання загальних позицій у міжнародних організаціях.

Шановні колеги!

20 років СНД і МПА СНД — свідчення того, що ми маємо вже й загальну новітню історію. Наше завдання, наша історична відповідальність полягає в необхідності дати практичну відповідь: чи є у наших народів і країн загальне майбутнє і яким воно буде.

Упевнений: і на перше, і на друге запитання наші відповіді будуть відповідальні. Отже — позитивні.

Щиро вдячний керівництву Парламенту Республіки Казахстан і МПА СНД за чудово організовану роботу. Переконаний, що наступне двадцятиліття Асамблеї принесе бурхливий розквіт Співдружності, подібний весні, що стоїть на порозі Міста в Яблуневій Долині.

Дякую за увагу.

Порядок сплати податку на доходи фізичних осіб змінювати недоцільно

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Норми Бюджетного та Податкового кодексів визначають, що зарахування податку на доходи фізичних осіб до відповідного бюджету здійснюється за місцем знаходження працедавця. Водночас під час роботи в окрузі на зустрічах з головами та депутатами селищних і сільських рад постійно ставиться питання про необхідність зарахування податку на доходи фізичних осіб до відповідного бюджету за місцем реєстрації фізичної особи — платника податку.

На засіданні **Комітету Верховної Ради України з питань бюджету** ми неодноразово обговорювали зміну порядку зарахування цього податку до місцевих бюджетів за місцем реєстрації фізичної особи — платника податку. Також було проведено декілька нарад з представниками Міністерства фінансів, Державної податкової служби, місцевих органів влади та незалежних експертів. І за результатами обговорення фахівці дійшли висновку про економічну недоцільність запровадження такого механізму, оскільки незалежно від місця сплати податку загальний обсяг ресурсів місцевих бюджетів практично не зміниться. Поясню, чому: податок на доходи фізичних осіб є загальнодержавним та включається до доходів місцевих бюджетів, що враховуються при визначенні міжбюджетних трансфертів. Це кошти, які спрямовуються на виконання делегованих державою повноважень.

Валерій БАРАНОВ.

Крім цього, у разі зміни порядку зарахування даного податку, з'явиться низка складних проблем. Наприклад: невизначеність стосовно сплати податку громадянами, які перебувають на сезонних роботах у різних регіонах за один податковий період, або громадянами, які зареєстровані в селах, де відсутні сільради і, відповідно, немає сільських бюджетів. Виникає питання і з іноземцями, які не мають місця реєстрації. Також ускладнюється робота самих працедавців, у першу чергу — стосовно ведення обліку місця реєстрації (проживання) робітників і, відповідно, збільшення кількості платіжних документів та розрахунків для сплати податку за місцем реєстрації (проживання) кожного робітника, тощо.

Вважаю, що питання зміцнення фінансової спроможності місцевого самоврядування є вкрай важливим і актуальним у роботі Комітету з питань бюджету, який я очолюю. Насамперед це стосується частини розширення джерел та обсягів доходів місцевих бюджетів, що не враховуються під час визначення міжбюджетних трансфертів: податок на нерухоме майно (вважаю за доцільне розширити базу оподаткування, тобто оподатковувати майно не лише фізичних, а й юридичних осіб), плата за землю (тут доцільно надати більше прав органам місцевого самоврядування щодо визначення ставки цієї плати у встановлених законом межах) та місцеві податки і збори. Як свідчить зарубіжний досвід, саме такі платежі у країнах європейської спільноти становлять переважну частину власних доходів місцевих бюджетів, які спрямовані на виконання самоврядних функцій.

З цих та інших питань щодо поповнення місцевих бюджетів Комітет Верховної Ради України з питань бюджету планує провести спільну нараду з Кабінетом Міністрів у квітні цього року.

ФАКТ

У разі зміни порядку зарахування податку на доходи фізичних осіб буде здійснено перерахунок міжбюджетних трансфертів: для бюджетів, у яких збільшаться надходження податку, буде зменшено дотацію вирівнювання або збільшиться вилучення коштів до держбюджету — і навпаки.

Валерій БАРАНОВ,
голова Комітету Верховної Ради України з питань бюджету.

Приватизуємо і все проїмо?

Спеціальна контрольна комісія Верховної Ради з питань приватизації розглянула перелік підприємств, що плануються до приватизації у 2012 році. Деякі об'єкти у списку на приватизацію буквально шокували народних обранців. Тож комісія вирішила запропонувати Фонду державного майна України та Кабінету Міністрів привести перелік підприємств у відповідність до вимог Закону «Про приватизацію державного майна».

Передусім уже не перший рік до переліку «кандидатів на приватизацію» внесено «неліквіди», одні й ті само підприємства, які ніяк не продаються, — зазначив перший заступник голови комісії Олександр Бондар. Тож які об'єкти буде продано цьогоріч і скільки коштів виручить держава — питання ще відкрите. Якби продати всі заплановані об'єкти, то приватизаційний план виконали б на три роки вперед. Однак у цьому сумніваються не лише депутати, а й у Фонді держмайна. Окрім того, є неузгодженості з вимогами законодавства щодо заборони приватизації стратегічних та оборонних підприємств. Скажімо, ПАТ «Завод «Маяк», «Феодосійська суднобудівна компанія «Море», ПАТ «Науково-дослідний інститут електромеханічних виробів» мають загальнодержавне значення — розробляють і виготовляють озброєння, військову техніку та спеціальні вироби для потреб Збройних Сил України. А ВАТ «Науково-виробничий комплекс «Київський завод автоматики імені Г. Петровського» є єдиним конструкторсько-технологічним і виробничим комплексом із виробництва електромеханічних приладів і систем управління ракетного озброєння. Про це свідчить і лист Міноборони, який отримала комісія. Однак ці об'єкти уряд також пропонує до приватизації.

Чи не найбільше турбують парламентаріїв наміри продати обленерго та облгази. До переліку підприємств, що плануються до приватизації у 2012 році, внесено 16 енергогенеруючих та енергопостачальних підприємств, до того ж пакети акцій чотирьох із них уже продано. Нині держава має 25 відсотків акцій обленерго, а після їх продажу всі енергопостачальні компанії можуть опинитися в руках однієї людини, наголошували народні обранці. «Такого немає в жодній країні світу, щоб цілими галузями володіла одна людина», — обурювався О. Бондар. «Викликає занепокоєння те, що немає мети програми приватизації, — сказав голова комісії Євген Мармазов. — Згребли все поголовно і виставили на продаж. А чого досягнемо? Продати і проїсти? Не можна продавати прибуткові та стратегічні підприємства». Скажімо, ВАТ «Турбоатом», яке також виставлено на продаж, за інформацією депутатів, за останні чотири роки отримало понад мільярдний прибуток, має портфель замовлень на 20 років уперед, у тому числі й на експорт.

Народні обранці допитувалися у присутніх на засіданні комісії представників Фонду держмайна: чи правда, що перед фондом поставлено завдання зібрати від приватизації 10 мільярдів гривень, щоб використати ці кошти на виконання соціальних ініціатив Президента? Перший заступник голови ФДМУ Євген Іванов запевнив, що таких директив наразі не отримували. За його словами, економічно активні підприємства, зокрема Одеський припортовий завод та «Турбоатом», до загального переліку приватизаційного переліку не внесено, щодо них є примітка — приватизація можлива за окремим рішенням Кабінету Міністрів. Натомість більшість об'єктів, виставлених на продаж, за словами чиновника, мають зношеність основних фондів більш як на 90 відсотків, а на багатьох підприємствах уже навіть немає верстатів та гуляє вітер. Врятувати їх може лише новий ефективний власник.

«Приватизація найважливіших, із точки зору національної безпеки держави, об'єктів відбувається не у відповідності з вимогами чинного законодавства», — йдеться в рішенні комісії. Тому депутати звернулися до Кабінету Міністрів із пропозицією розглянути питання відповідності чинному законодавству приватизації підприємств, які працюють на потреби вітчизняних Збройних Сил, а також енергогенеруючих та енергопостачальних підприємств. І запропонували урядові визначити перелік галузевих наукових установ, які здійснюють розробки для стратегічно важливих галузей і не можуть бути приватизовані.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ФАКТ

За останніми підрахунками Фонду державного майна України, до державного бюджету України станом на 15 березня 2012 року надійшло 4,055 мільярда гривень. Із них 2,7 мільярда надійшло в перші два місяці поточного року, а понад 1,3 мільярда додалося вже на початку березня 2012-го.

ФОТОФАКТ

Заступник голови Комітету з питань національної безпеки і оборони Валентин Зубов і старший консультант секретаріату комітету Тетяна Бондар під час підготовки до засідання комітету, на якому, зокрема, буде розглянуто проект закону пор внесення змін до статті 5 Закону України «Про статус ветеранів військової служби і ветеранів органів внутрішніх справ та їх соціальний захист».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Повноваження органів держуправління і вишів розмежують

Реформування вищої освіти продовжують обговорювати науковці та експерти. Учасники круглого столу дискутували навколо законопроектів «Про вищу освіту» — стосовно автономії вишів та інтеграції освіти до європейського простору.

Зокрема, в проекті народних депутатів Арсенія Яценюка і Лесі Оробець закладені механізми для академічної, адміністративної, фінансової і кадрової автономії. Надзвичайно важливо, вважає представник політичної партії «Фронт змін» Лілія Гриневич, що згідно з законопроектом кількість осіб, які зможуть отримати державні гранти на навчання, має становити не менше 30% від кількості людей, котрі здобудуть у поточному році повну загальну середню освіту, і 50% випускників загальноосвітніх середніх шкіл III ступеня. Однак зазначені норми не обмежуватимуть право осіб, які не отримали держгранту, здобути вищу освіту за інші кошти.

ДОСЛІВНО

Голова парламентського Комітету з питань науки та освіти Максим Луцький: «Мета нового закону — принципове реформування вищої освіти. Є дві складові цього. Перша — адаптація до Болонського процесу. Друга — адаптація до сучасних вимог економіки нашої держави».

Проект закону робочої групи, створеної за розпорядженням Прем'єр-міністра Миколи Азарова, передбачає умови для залучення іноземних науковців. Крім того, цей документ заохочує наших громадян із закордонною освітою повернутися до України. Зокрема, він визнає іноземні дипломи про вищу освіту, наукові ступені, вчені звання під час зарахування на навчання або прийняття на роботу. Як повідомив голова робочої групи виконуючий обов'язки ректора Національного технічного університету «Київський політехнічний інститут» Михайло Згуровський, законопроект розмежовує повноваження органів державного управління, у підпорядкуванні яких перебувають виші, й, власне, самих навчальних закладів. Зокрема, за його словами, органи управління відповідатимуть за розробку і втілення державної політики в галузі освіти, науки та інновацій, а виші — займатимуться підготовкою кваліфікованих кадрів, виконанням наукових досліджень та інноваційною діяльністю.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Згребли все поголовно і виставили на продаж. А чого досягнемо?

Виборці оцінюватимуть кандидатів за конкретними справами

РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

Прикарпатці завжди пов'язували свої надії на краще життя з національно-демократичними силами. І завжди демонстрували одностайність у своїх політичних симпатіях. Однак опозиція нині є якоюсь безсилою і розгубленою. Тож прикарпатцям буде нелегко визначитися, кому надати перевагу на наступних парламентських виборах.

Розрахунок на традиційну орієнтацію?

Пригадаймо, як на президентських виборах у 1991 році прикарпатці дружно голосували проти Леоніда Кравчука. Та вже за три роки віддали йому чи не всі свої голоси. У 1999-му вони активно голосували вже за Кучму, згуртовані загрозою приходу до влади комуністів. А в 2004-му душею і серцем щиро підтримували Віктора Ющенка. Розчарувавшись у своєму обранцеві, у 2010 році на президентських виборах саме Івано-Франківська область, незважаючи на позицію Ющенка, віддала найбільше голосів Юлії Тимошенко, яка для Ющенка на той час стала ворогом номер один. Тож з огляду на це заява голови ОДА про те, що не за горами той час, коли переважна більшість прикарпатців (80 відсотків!) голосуватиме за Віктора Януковича, видається не такою вже й абсурдною.

Утім, мало хто сумнівається, що більшість прикарпатців обиратимуть серед опозиційних партій. Недарма область вважається «помаранчевою твердинею». Нагадаємо, що на минулих парламентських виборах Івано-Франківщина була єдиною областю, де Партія регіонів не подолала тривідсоткового бар'єра. Вочевидь, на традиційну підтримку національно-демократичних сил з боку прикарпатців опозиція розраховує і на майбутніх перегонах. І тому не надто напружується. У регіоні майже не помітно якоїсь активності з боку опозиціонерів, у той час як регіонали працюють з людьми, як то кажуть, у поті чола. Взяти хоча б те, що на сесіях рідко побачиш нардепів-опозиціонерів, тоді як провладні парламентарії — тут як тут: і в дискусії втручаються, і Президента захищають, і своє сприяння у вирішенні проблем пропонують. І крок за кроком розширюють своє потенційне електоральне поле. Тож не дивно, що за результатами нещодавнього соціологічного опитування за Партію регіонів уже готові проголосувати вісім відсотків прикарпатців. Можливо, це всього лише бажане видати за дійсне. Але тенденція до нарощування м'язів у регіоналів очевидна. Досить згадати минулі вибори до місцевих рад, під час яких представники ПР зайшли практично у всі районні ради. Тепер вони розраховують на більшу присутність. І, якщо опозиція й надалі сподіватиметься на те, що все відбуватиметься само по собі, амбіції регіоналів можуть реалізуватися.

Партійні кольори не заважають роботі

Прикарпаття належить до тих трьох областей західного регіону, де виконавча і законодавча влади перебувають у різних партійних руках. Облдержадміністрацією керує Михайло Вишиванюк, котрий наприкінці минулого року отримав квиток Партії регіонів. А очільником обласної ради є голова обласної організації ВО «Свобода» Олександр Сич. Та очікуваного протистояння, яке здавалося неминучим у такій ситуації, не сталося. Понад те, в питаннях соціально-економічного розвитку області обидві гілки влади досягають гідних подиву та всілякої похвали згоди і порозуміння.

Депутати-опозиціонери з перших днів своєї каденції висунули претензії на розподіл коштів обласного бюджету і хворобливо стежать за тим, щоб жодна копійка з бюджету чи з грошей, що надходять в область із Києва, не пішла на якийсь об'єкт без їхньої «візи». Адже відомо: в кого в руках гроші, у того й влада. Це був виклик для голови ОДА, і всі очікували конфлікту. Але Михайло Вишиванюк обеззброїв і, здається, навіть розчарував депутатів тим, що несподівано для них визнав слушність такої постановки питання: депутати мають повне право вирішувати, на розв'язання яких проблем, на будову яких об'єктів спрямовувати бюджетні кошти. І привселюдно закликав свої управління і служби тісніше співпрацювати з профільними депутатськими комісіями, переконувати у доцільності того чи іншого розподілу коштів, щоб на сесію виносити уже спільні узгоджені рішення. А провладну меншість у раді спрямував на конструктивну співпрацю.

Так з-під ніг опозиції було вибито основний камінь для протистояння. А закинути щось Михайлу Вишиванюку, як господарнику, складно, бо тут він хоч кого заткне за пояс. Недарма в області за ним міцно прижилося слово «газда». Михайло Вишиванюк має величезний авторитет на Прикарпатті, який набув ще у попередній каденції, коли працював головою ОДА за Кучми. І цей авторитет настільки великий, що його не зруйнував навіть білет члена Партії регіонів.

Тож якщо в обласній раді нині відбуваються словесні перепалки, то підґрунтя в них суто політичне. І тут уже опозиційні депутати відіграються за повною програмою і спуску голові не дають. Нема жодної сесії, щоб вони не прийняли якихось політичних заяв чи звернень з критикою у бік уряду чи Президента. Регіонали називають ці заяви політичною тріскотнею. Якась частка правди в цьому є, бо коефіцієнт корисної дії від них не надто помітний.

Дивне затишшя

Протягом останніх двох років на Прикарпатті важко пригадати якийсь багатолюдний мітинг чи пікет, як то бувало раніше. Навіть суд і арешт Юлії Тимошенко, за яку дружно голосували прикарпатці, не вивів людей на вулиці. Якось не чути було й голосних закликів до протестних акцій і з боку місцевих помаранчевих лідерів. Можливо, вони відчувають свою нездатність вивести людей на потужну акцію і не бажають ризикувати своїм авторитетом. Утім, на думку деяких політиків, немалу роль в тому, що Прикарпаття стало якимсь інертним і аполітичним, стала особистість самого Вишиванюка. Він наче і свій, і чужий. З одного боку, член Партії регіонів, з другого — міцний господарник, який робить немало для розвитку області. Тож проти кого мітингувати?

Область не пасе задніх

Таке враження, що голова ОДА теж не проти подратувати своїх опонентів. Так, при вступі до ПР він зізнався, що давно хотів стати регіоналом, говорив про це з Януковичем, але таку честь треба було заслужити конкретними справами. І ось зараз такий час настав. І справді, у новий рік область вступила з хорошими показниками.

Перелік позитивних зрушень можна продовжувати. Активізувався будівельний сектор. Зросли інвестиції. Ціни на продукти харчування впродовж року знизилися на 3,8 відсотка, тоді як в середньому по Україні зросли на 0,7%. Багато коштів отримала на свій розвиток медицина. В області відновлюють дитячі садки, будують нові школи і клуби, ФАПи і відділення лікарень. Загалом протягом року було введено в дію, реконструйовано чи капітально відремонтовано понад 250 соціально-культурних об'єктів. Та чи не найбільше радує те, що збільшилася купівельна спроможність громадян. У минулому році мешканці області закупили товарів на 18% більше, ніж у 2010 році. «Це свідчить про одне — зростання добробуту людей», — підкреслював голова ОДА на одній з пресконференцій.

ФАКТ

За підсумками минулого року в області досягнуто приросту виробничої продукції на 24,6 відсотка (по Україні — 7,3). Надходження до бюджетів усіх рівнів від діяльності промислових підприємств зросли удвічі. Отримано високий урожай зернових — 536,6 тис. тонн, що на 190 тис. тонн більше, ніж у 2010 році.

Нові школи, садки, лікарні, клуби — це те, що можна побачити і помацати. Голова ОДА пообіцяв весь список усіх об'єктів опублікувати в обласній газеті, щоб будь-хто міг переконатися: вони — реальність. Усі ці успіхи мимоволі асоціюються з Партією регіонів і вносяться в її актив. Не випадково регіонали запровадили звіти в районах, оперуючи цими цифрами.

«Свобода» складає екзамен

На минулих виборах уперше в обласну раду увійшла «Свобода», а обласну раду очолив голова обласної організації ВО «Свобода» Олександр Сич. Цей освічений і амбітний політик зумів не лише взяти, а й утримати владу в своїх руках, змусивши себе поважати. Хоч «свободівців» у раді й не так багато, але йому вдалося утворити коаліційну більшість з депутатів «Свободи», БЮТу і «Фронту змін», що дозволяє ухвалювати потрібні рішення. До речі, ця більшість і досі тримається купи і злагоджено голосує.

«Свобода» складає ще й екзамен у міській раді, де представники цієї політсили мають більшість. З одного боку, це добре, а з другого — небезпечно. Невдоволення господарськими проблемами — розбитими дорогами, високими тарифами, хаотичною забудовою, транспортом, а особливо зношеною комуналкою, безперечно, може позначитися на рейтингу «свободівців». Подейкують, що саме для громовідводу негативних емоцій мешканців міста «свободівці» і досі «тримають» на посаді міського голови очільника обласної організації УНП Віктора Анушкевичуса, який прийшов у раду без своєї команди. Доля цього голови не раз висіла на тонкій волосинці, але так і не обірвалася. А зараз йому ще й загрожують кримінальні справи, з яких виплутатися було б набагато простіше, маючи в руках посвідчення нардепа. Тож не виключено, що міський голова теж спробує щастя бути обраним до Верховної Ради. Напевно, відомо вже, що учасником перегонів не буде голова ОДА Михайло Вишиванюк. Він заявив, що його тягне до господарки, а не до політики. Щодо Олександра Сича, то він, як свідчать поінформовані джерела, вступить у змагання за депутатський мандат.

Мажоритарні бої можуть бути без правил

Місцеві політологи та експерти схильні вважати, що при голосуванні за партійними списками на майбутніх парламентських виборах навряд чи виникнуть якісь сенсації. Зрештою, це засвідчило і нещодавно проведене соціологічне дослідження, де лідирують БЮТ, «Фронт змін» та «Свобода». Між цими трьома соснами, мабуть, і блукатимуть прикарпатці. Головна інтрига тут — чи втримають бютівці своє лідерство серед опозиційних партій, а чи їх випередять «фронтовики».

Якщо з голосуванням за партії ситуація більш-менш прогнозована, то мажоритарні округи можуть піднести багато сюрпризів. Щоб якось убезпечити себе від них, Івано-Франківська область стала першою, де три опозиційні партії домовилися про узгодження єдиних кандидатів на виборчі округи. За кожною з них розподілені по два виборчі округи. Однак експерти звертають увагу на те, що опозиції бракує потужних важковаговиків на всі виборчі округи. А на мажоритарках люди зазвичай голосують за яскравих особистостей, а не за партійні квитки. Не варто скидати з рахунку й тих підприємців, які активно займаються в регіоні благодійницькою діяльністю. Серед них і нинішні народні обранці, котрі не проти зберегти за собою депутатські мандати. Отож боротьба обіцяє бути досить жорсткою.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

ПРОГРАМИ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ
Делікатес!

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Створення в Україні сприятливих умов для розвитку індустрії програмного забезпечення»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Схвалити Рекомендації парламентських слухань на тему: «Створення в Україні сприятливих умов для розвитку індустрії програмного забезпечення» (далі — Рекомендації парламентських слухань).
2. Кабінету Міністрів України до 1 липня 2012 року поінформувати Верховну Раду України про стан реалізації зазначених Рекомендацій парламентських слухань.
3. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти.
4. Апарату Верховної Ради України забезпечити у встановленому порядку видання збірки матеріалів за результатами цих парламентських слухань.
5. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
15 березня 2012 року.
№ 4538-VI.

Постанова Верховної Ради України

Про внесення змін до Постанови Верховної Ради України «Про обрання голів, перших заступників, заступників голів, секретарів, членів комітетів Верховної Ради України шостого скликання та обрання голови, першого заступника, заступників голови, секретаря та членів Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до розділу I Постанови Верховної Ради України від 26 грудня 2007 року «Про обрання голів, перших заступників, заступників голів, секретарів, членів комітетів Верховної Ради України шостого скликання та обрання голови, першого заступника, заступників голови, секретаря та членів Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації» такі зміни:

обрати Білаша Бориса Федоровича — народного депутата України від багатомандатного загальнодержавного виборчого округу, Партія регіонів, фракція Партії регіонів, членом Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ,
22 березня 2012 року.
№ 4574-VI.

Інститут журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка висловлює глибоке співчуття завідувачці кафедри історії журналістики доктору філологічних наук, професору Сидоренко Н. М. з приводу тяжкої втрати — смерті батька

ШУДРІ Миколи Архиповича

— відомого публіциста, письменника, кіносценариста, лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка.

ТОВ «Луганське енергетичне об'єднання» почало відключати від електропостачання низку об'єктів водопостачання і водовідведення, теплової енергетики, а також державних організацій за те, що вони не розплачуються за спожитий продукт, *інформує наш власкор Алла Антіпова*

У поточному навчальному році в Криму організовано підвезення до навчальних закладів 16 358 школярів, що становить 100% від числа тих, хто потребує даної послуги. *Про це повідомила міністр освіти і науки, молоді та спорту АРК Віталіна ДЗОЗ*

Штраф за керування напідпитку зросте до 7000 гривень?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Тікайте геть! Ідуть вони, як корови»,— кричув з вікна свого люксового «Мерседеса» кремезний чоловік. Розігнавши клаксоном пішоходів, він просто пролетів тротуаром. Таку картину вдалося спостерігати днями на вулиці Ревуцького в Дарницькому районі столиці. На жаль, такі випадки в місті не поодинокі. «Круте» посвідчення, товстий гаманець та впливовий «дах» дозволяють окремій категорії громадян дуже часто не звертати увагу на правила дорожнього руху.

Цей день запам'ятається надовго сім'ї загиблої та свідкам цієї страшної аварії. Вранці на вулиці Інститутській 60-річну пенсіонерку Ларису З. та 56-річну Лідію З. збив джип, коли вони переходили дорогу на зелене світло. Від удару жінок відкинуло на 20 метрів. Пані Лідія загинула на місці, а її подругу госпіталізували до лікарні. Дві доби вона перебувала в реанімації. Лікарі поставили невтішний діагноз: подвійний перелом променевої кістки руки, закрита черепно-мозкова травма, струс мозку, розрив селезінки та перелом двох ребер. Й дотепер жінка потребує постійного лікування.

— За кермом машини сидів синок впливової людини. Свідки ДТП казали, що він був напідпитку, — розповідає дочка постраждалої жінки Катерина. — А вже згодом стало відомо, що у справі відсутні покази людей, які бачили цю трагедію. Правоохоронці сказали, що не змогли їх знайти. Вартові порядку обіцяли завершити слідство за півроку. Однак цього не зроблено й досі.

На жаль, подібних ситуацій нині безліч. І сідають за кермо п'яними не тільки «мажори». «Цього року за відповідне правопорушення (ст. 130 КУпАП) районними судами м. Києва ухвалено 761 рішення, у 323 випадках — водіїв позбавили права керування транспортним засобом, — повідомив «Голосу України» начальник управління столичної Державтоінспекції Анатолій Курінний.

Вирішити проблемне питання нині намагаються й народні обранці. Вони переконані: необхідно посилити відповідальність за керування автомобілем напідпитку. Принаймні про це йдеться у законопроекті «регіоналів» Володимира Олійника, Володимира Малишева та Дмитра Шенцева. Вони планують підвищити штраф до 7000 гривень. Крім того, народні обранці пропонують запровадити покарання за заподіяння легких тілесних ушкоджень: штраф 2250—3400 гривень, позбавлення прав на 1—2 роки або адмінарешт на 7—10 діб.

Однак автолюбителі переконують: нововведення не вирішить проблему аварійності на дорогах. Адже «крутих» посвідчень, кумівства та іншого ніхто не скасовував. Тому «мажори» й надалі уникатимуть таких проблем.

Олександр ПЕКНИЙ.

На вулиці Прирічній, 19 сталося зіткнення позашляховика «Тойота» та мотоцикла. Водій двоколісного транспорту загинув на місці. Лікарі встановили, що 42-річний водій «Тойоти» перебував у нетверезому стані.

Фото ВДАІ м. Києва.

ФОТОФАКТ

Севастопольські захисники тварин разом зі своїми чотириногими друзями пікетували будівлю міськдержадміністрації. Із семи вимог, висунутих пікетниками, одна прямо адресована міській владі: створити центр стерилізації бездомних собак і кішок та побудувати для них притулок.

Фото Василя БАТАНОВА.

Кардіологічний санаторій повернуто державі

Апеляційний господарський суд Одеської області поставив крапку в судовому спорі з приводу найстарішого в регіоні клінічного кардіологічного санаторію «Лермонтовський» — його повернуто у власність держави.

За позовом прокуратури Приморського району Одеси господарський суд повернув у державну власність цілісний майновий комплекс санаторію площею 12663 квадратні метри. Попереднім власником санаторію було ЗАТ «Укрпрофоздоровниця».

У червні 2011 року лікувальна установа опинилася на межі банкрутства з вини Фонду соціального страхування, який не провів тендер на закупівлю санаторних путівок.

«Лермонтовський» став в області другим після санаторію «Куяльник», що його повернули у власність держави. Він є базовою лікувальною установою для Українського НДІ медичної реабілітації і курортології.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Вибух у будинку. Є потерпілі

У понеділок о 21 годині 15 хвилин у Чернігові у квартирі № 3 на першому поверсі будинку по вулиці 50 років ВЛКСМ, 36 стався потужний вибух природного газу. Він був такої сили, що у сусідніх багатоповерхівках повилітало скло. Вибуховою хвилею зруйновано чотири квартири і значно пошкоджені ще 26 помешкань двох під'їздів. У п'ятиповерхівці — 90 квартир.

— З-під уламків рятувальники дістали тіло загиблої 44-річної мешканки квартири № 6, — повідомив начальник територіального управління МНС у Чернігівській області Володимир Муха. — До лікувальних закладів міста госпіталізовані четверо: 33-річний господар оселі, в якій саме стався вибух, отримав 99 відсотків опіків тіла. У дев'ятирічного хлопчика з квартири № 12 — травми живота та промежини. У 25-річного мешканця квартири № 5 — рани голови та гомілки, у 93-річної мешканки квартири № 9 зламані ребра.

За словами очевидців, є загроза обрушення верхніх поверхів. Довкола пошкодженого будинку в радіусі 50—200 метрів лежать вибиті рами вікон, двері.

На місці надзвичайної ситуації працювали підрозділи управління МНС у Чернігівській області. Вони ліквідували пожежу та розблокували двері кількох квартир в аварійному під'їзді. Завдяки цьому вдалося зменшити кількість обгорілих та травмованих. Також до аварійного будинку прибули бригади швидкої, аварійні служби газу, електромереж та теплокомуненерго.

Загалом у ліквідації аварії брали участь 323 працівники та 38 одиниць техніки різних спецслужб.

Створено штаб з ліквідації аварії, котрий очолив перший заступник голови облдержадміністрації Станіслав Прокопенко. Місцева влада прийняла рішення про відселення 61 особи. З них 25 потерпілих тимчасово поселені в готелі «Градецький». Частину мешканців забрали до себе родичі та знайомі. Оскільки будинок знеструмлено, а також відключено газ, воду — організовано пункт життєзабезпечення для постраждалих. Міліція взяла під охорону відселені квартири.

Ведеться розслідування.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Фото Віктора КОШМАЛА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Гроші для лікарні збирають волонтери

60 тисяч євро потрібно Хмельницькій міській дитячій лікарні для придбання лазерного ножа в хірургічне відділення. Нова апаратура дозволить оперувати дітей безкровно. Досі подібні операції були можливі лише в столичних клініках чи за кордоном. Однак для більшості батьків таке дороговартісне лікування було недоступним. Частину нового обладнання вже придбали за 250 тисяч гривень два роки тому, але лазерний ніж не увійшов до цього комплексу. Нині волонтери почали збирати кошти і вже мають близько 50 тисяч гривень.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Прапор має бути на батьківщині

Голова Сумської обласної державної адміністрації Юрій Чмирь має намір повернути на Батьківщину прапор Сумського кадетського корпусу.

Ця святиня була вивезена за кордон вихованцем Сумського кадетського корпусу 15-річним Дмитром Потьомкіним у 1918 році. Спочатку врятований прапор переховували в одному з храмів у Югославії. Звідти його згодом переправили до Сполучених Штатів Америки. Відтоді він зберігається у Бруклінській православній церкві.

У планах керівництва Сумщини відкриття в Сумах на базі Державного військового ліцею Всесвітнього кадетського центру і відродження кадетської церкви.

Владислав ЖМУРКОВ.

ЦИФРА

60 кілометрів труб

внутрішньогосподарських зрошувальних систем вивезли з полів Татарбунарського району Одеської області невідомі особи. Демонтажем займався загін працівників, які прибули з потужною землерийною технікою та великовантажними автомобілями. На території Безім'янської сільради без зрошувальних систем залишилося три поля, у селах Тузли й Нове — по одному. На ділянці Дивізія-1 труби демонтовані на сімох полях, на ділянці Дивізія-2 — на трьох. Загалом 15 полів напередодні посівної кампанії опинилися без зрошувальних систем. За оцінками експертів, сума збитків становить 50 мільйонів гривень. А бюджет розвитку Татарбунарського району на 2012 рік дорівнює 4 мільйонам гривень.

Вл. інф.

Вклонилися Олексі Гірнику

28 березня виповнилося сто років від дня народження колишнього політв'язня, Героя України Олекси Гірника.

З цієї нагоди до пам'ятного знака на Чернечій горі у Каневі, де у 1978 році загинув патріот, працівники Шевченківського національного заповідника та жителі міста поклали живі квіти.

У музеї Тараса Шевченка експонуються фрагменти листівок Олекси Гірника, в яких український дисидент протестує проти русифікації України та її духовного поневолення. Ці документи, написані власноруч, Олекса Гірник перед своїм самоспаленням розкидав на схилах Чернечої гори. У вітринах експозиції представлено також два томи творів великого Кобзаря, з якими Прометей двадцятого століття пішов на смерть. Наукові співробітники Шевченківського національного заповідника провели у школах Канева цикл лекцій про Олексу Гірника «Спалився за Україну».

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Розшукують підозрюваного в тяжкому злочині

Як повідомив заступник прокурора Черкаської області Володимир Вегера, Уманський міськрайсуд продовжив термін утримання під вартою п'яти підозрюваних у справі про згвалтування 19-річної уманської студентки. Стосовно шостого молодика, підозрюваного в цьому тяжкому злочині, проводяться оперативні заходи з розшуку і затримання.

З потерпілою зараз працює психолог, і дівчина невдовзі продовжить навчання у вищому навчальному закладі.

Лідія ТИТАРЕНКО.

В Алчевську понад 100 багатоповерхівок залишилися без води через аварію на магістральному водоводі (УНІАН)

Із Росії прибули сирні перевіряльники

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За попередніми даними, росіяни пробудуть на підприємстві два дні. Вони ознайомляться з технологією виробництва, вивчатимуть як якість самого сиру, так і молочної продукції, яка надходить на підприємство. Остаточні висновки, схоже, буде зроблено вже в Москві.

Як відомо, ще на початку лютого Россподживнагляд обнародував інформацію про заборону ввезення сирів окремих українських виробників, зокрема, і полтавських підприємств — АТ «Пирятинський сирзавод» та ТОВ «Галячсир». Відтоді візит російських фахівців кілька разів відкладався, і ось крига, схоже, скресла, але чи будуть, зрештою, позитивні зрушення не лише на словах — сказати важко.

Віталій **СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**
Полтавська область.

ФОТОФАКТ

В Одесі в конкурсі на кращий проект пам'ятника Володимиру Висоцькому перемогла спільна робота архітектора Володимира Глазиріна, скульптора Олександра Князика (на знімку) та архітектора Олександра Чернова.

Фото Олексія **КРАВЦОВА/УНІАН.**

Міліціонери і медики ходитимуть зі словниками

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Цікаво, що на запитання журналістів про те, яке покарання очікує службовців, котрі не зрозуміють англійську свого шефа, Володимир Гірняк відповів, що така вірогідність виключена. Але додав, що в кожного міліціонера буде маленький спеціально розроблений словничок-підказка. До речі, такі само, але з медичними термінами, роздадуть медикам.

— У чаші стадіону під час матчів обов'язково чергуватимуть лікар і спеціально навчений волонтер, а також діятимуть медпункти, — повідомив радник міністра охорони здоров'я Володимир Юрченко.

— Що стосується лікувального обслуговування: в кожному місті визначені лікарні, що працюватимуть зі своїми цільовими групами, — пояснює Володимир Юрченко. — Наприклад, у Києві vip-персони («сім'я УЄФА») зможуть звернутися до Феофанії, вболівальники із фан-зони отримають допомогу в Олександрівській лікарні, решта вболівальників — у столичній лікарні № 12, футболісти — в клініці «Борис».

Щонайменше три клініки в кожному місті, де проходитимуть матчі, готують до прийому додаткових пацієнтів і, по можливості, переоснащують.

Оксана **МАЦУНИЧ.**

Вартість тарифів оприлюднювати готові, а от їх складові — ні

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як з'ясувалося, найбільш відкритими до спілкування виявились міста Чернівці та Дніпропетровськ. Натомість столицю визнали найбільш «закритим» в інформаційному плані містом. Основний же висновок можна зробити такий: найдоступнішою у всіх містах є інформація про розмір чинних тарифів на компослуги...

Цікавитись складовими тарифів на послуги ЖКГ уже згадувана громадянська мережа почала давно. Керівник проекту «Хочемо знати, за що платимо!» Ніла Наконечна пригадує, як у 2006 році намагалась вивідати у природних монополістів дані по тарифах. Марно! Усі, мовляв, ховалися за відписками «таємна інформація». З прийняттям нового закону про доступ до публічної інформації на спілкування йшли охочіше. Відповіді на запити надавали, але їх якість часто залишала бажати кращого. «Ціни оприлюднювати готові, а от складові — ні», — підсумувала Ніла Наконечна. Та все ж деяку інформацію таки вдалося дізнатися. Приміром, найнижчий рівень тарифів на послуги з водопостачання та водовідведення для всіх категорій споживачів серед досліджуваних міст — у Вінниці та Києві. Найбільше за це благо цивілізації змушені платити у Дніпропетровську та Чернівцях. Одна зі складових цього тарифу — розмір втрат. У середньому він коливається на рівні 30 відсотків. Рахуйте: майже третина води може втрачатися по дорозі, і це в нашій країні вважатиметься за нормальне...

Представники ж більшості вітчизняних водоканалів запевняють: вони б і раді були втрачати менше, але на оновлення та реконструкцію мереж просто бракує коштів. А все через те, що нині діючі тарифи не покривають собівартості послуг.

За словами Світлани Старцевої, начальника Управління економіки та тарифної політики Мінрегіонрозвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, на сьогодні в середньому по країні рівень відшкодування собівартості тарифів на послуги з утримання будинків та прибудинкових територій становить 94 відсотки, на послуги із водопостачання та водовідведення — 80 відсотків і найменше на послуги із теплопостачання — в середньому на 73% по країні.

Тому, мовляв, перегляд тарифів у бік їх зростання є об'єктивно необхідним. Щоправда, як переконати простих українців у тому, що зростання цін на послуги ЖКГ поліпшить їх якість — питання.

— Величезна загроза, яка стоїть перед реформою житлово-комунальної галузі: той факт, що у людей повністю втрачено довіру до тарифної політики. Без довіри реформи не буде, — переконаний Олексій Кучеренко, голова Спілки власників житла України.

Валерія **ХОЧУНСЬКА.**

Ордер знайшов героя

Ще в 1989 році учасник бойових дій в Афганістані, інвалід III групи Юрій Ковальчук з міста Шумська на Тернопільщині став у чергу для отримання житла. Тоді він ще був сам. Згодом одружився, з'явилося двоє діток. Сім'я жила у батьків дружини і мріяла про власне житло. І лише через 23 роки колишній афганець отримав ключі від чотирикімнатного будинку площею понад 80 квадратних метрів.

На придбання домівки для сім'ї колишнього афганця з державного бюджету витрачено понад 400 тисяч гривень.

Любов **ЛЕВИЦЬКА.**
Тернопільська область.

На фото: голова Тернопільської облдержадміністрації Валентин Хоптян вручає ключі Юрію Ковальчуку.

Фото Юрія **ЗАРУЦЬКОГО.**

«Ветеран-он-лайн» на старті

Створити персональну сторінку для кожного кіровоградського ветерана в соціальній мережі — таку оригінальну мету поставили перед собою учасники пілотного проекту «Ветеран-он-лайн». У мережі викладуть особисту інформацію про конкретного ветерана та його спогади про бойове минуле.

В обласному центрі вже провели перший навчальний семінар з питань впровадження проекту. На ньому зібралися активісти з усієї Кіровоградщини, котрі в подальшому очолять консультаційні пункти та навчатимуть волонтерів. Останні й створюватимуть та адмініструватимуть персональні ветеранські сторінки в соцмережі. Вони ж збиратимуть під час спілкування з ветеранами необхідну інформацію.

Вже найближчим часом організатори обіцяють виставити на суд громадськості перші результати цього пілотного проекту в області, після чого, можливо, візьмуться поширювати його на всю Україну.

Лариса **РОМАНЮК.**
Кіровоградська область.

На знімку: вдова Героя Радянського Союзу Григорія Куроп'ятникова Ганна Олексіївна (на знімку — в центрі) готова годинами розповідати про свою службу та подвиг чоловіка під час Великої Вітчизняної війни.

Фото автора.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО....

...малюк завис над безоднею

Майже годину провів шестирічний хлопчик, висячи над розбурханою водною стихією, і щомиті ризикуючи в ній загинути. Мешканець села Малокаховка на Херсонщині привіз свого сина на оглядову екскурсію дамбою Каховської ГЕС. Малий так задивився на вирування Дніпра під ногами, що недогледів, і впав у технічний отвір. Він був усього кількадесять сантиметрів завширшки, але хлопцеві цього виявилося задосить, аби провалитися донизу. Він пролетів одинадцять метрів і якимось дивом встиг схопитися за металевий виступ у бетонній стіні, повиснувши на ньому на висоті близько семи метрів.

Переляканий батько одразу викликав з сусіднього міста Нова Каховка рятувальників МНС. Один з них по розсувній драбині дістався малого, зафіксував його мотузкою і акуратно спустив до води, де його вже очікував моторний човен із працівниками охорони Каховської ГЕС. У прес-службі територіального управління МНС Херсонщини повідомили, що хлопчик під час падіння навіть травм не отримав, відбувшись лише переляком.

Сергій **ЯНОВСЬКИЙ.**
Херсонська область.

...виноградники знищив вогонь

В Ужгородському районі на території Великолазівської сільської ради через спалювання сухої трави горіли виноградники місцевого агропромислового підприємства. Допоки полум'я помітили та викликали рятувальників, вогонь охопив 100-гектарну площу. На жаль, насадження врятувати не вдалося.

Василь **НИТКА.**
Закарпатська область.

...вони мріяли про нові перемоги

Не стало тренера Олімпійської чемпіонки.

На 48-му році життя зупинилося серце Дмитра Полякова, заслуженого діяча фізичної культури та спорту України, тренера Олімпійської чемпіонки Пекіна з легкоатлетичного багатоборства Наталії Добринської. Дмитро Поляков очолював федерацію легкої атлетики Вінниччини.

Його досягнення вразили всіх тим, що колишньому боксеру вдалося так успішно змінити амплуа. За півтора року до Олімпіади в Пекіні підготував чемпіонку з легкоатлетичного багатоборства — Наталю Добринську. Загалом під його керівництвом спортсменка чотири рази поліпшувала свої досягнення. Наталія виборювала срібні медалі на чемпіонатах світу та Європи. Недавно встановила новий світовий рекорд із зимового багатоборства у закритих приміщеннях, ставши чемпіонкою світу. Тренер і його вихованка жили надіями на перемогу на Олімпіаді-2012 у Лондоні...

Одружилися Наталія і Дмитро у 2008-му. За словами матері чемпіонки, вінницької журналістки Любові Добринської, донька була щасливою у шлюбі. Вони завжди були разом, як кажуть, жили єдиним життям, любили одне одного і справу, якою займалися.

Обласне відділення НОК Вінниччини, управління спортивних комітетів міської та обласної рад, друзі, знайомі щиро співчувають Наталії у зв'язку з непоправною втратою.

Віктор **СКРИПНИК.**
Вінниця.

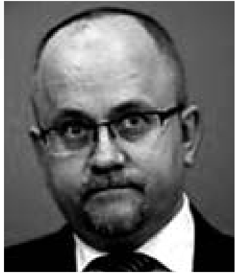
...двомісячник чистоти

У Полтаві розпочався двомісячник чистоти і благоустрою. Він триватиме до 25 травня і за цей час передбачається навести лад на вулицях, площах, парках, скверах, пляжах, подвір'ях житлових будинків, прилеглих та закріплених за підприємствами, організаціями і установами територіях. Окрім комунальних служб, до справи залучать навіть безробітних.

Вл. інф.

У Києві 2012 року заплановано створити близько 500 об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (КМДА)

Віце–прем'єр–міністр — міністр інфраструктури України Борис Колесніков під час робочого візиту до Грузії обговорив розвиток перевезень у напрямку Балтійське море—Чорне море, *повідомляє прес–служба Міністерства інфраструктури*

Консульські установи Республіки Польща видали громадянам України понад 570 тис. віз 2011 року, що на 117 тисяч більше, ніж 2010–го, *заявив керівник Консульського відділу Посольства Республіки Польща Рафал ВОЛЬСЬКІ*

Правила змінилися — гарантії повернення вкладів залишилися

Президент підписав Закон «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» (далі —Закон), 21 вересня цього року він набере чинності. В країні з'явиться новий контролюючий орган, а вкладники банків стануть захищенішими. Чи це насправді так?

Фонд гарантування вкладів (далі — Фонд) як такий діє в Україні вже більше 13 років, однак якщо раніше це була «виплатна каса», єдиним завданням якої було компенсувати населенню втрачені банківські депозити, то тепер Фонд набуває рис повноцінного державного органу. Відтепер, якщо банк буде визнаний неплатоспроможним, ним займатиметься Фонд, а не Нацбанк, як було раніше. Саме Фонд матиме повноваження з «оздоровлення» банків, зокрема, прийматиме рішення про заміну керівництва банку тимчасовою адміністрацією, ліквідовуватиме безнадійні банки.

Головне завдання Фонду залишилося незмінним — збір внесків з банків та акумулювання на своїх рахунках коштів на випадок, якщо котрийсь із банків «прогорить» та не зможе повернути вкладникам їхні депозити. Новий Закон про систему гарантування вкладів, як вважає один із його авторів народний депутат Віталій Хомутиннік, забезпечить чіткі механізми повернення вкладів населенню та відновить довіру громадян до банківської системи.

Суттєвим недоліком нового закону є те, що він не визначає, скільки саме Фонд «гарантує» повернути. Сьогодні це чітко зафіксована сума — не більше 150 тисяч гривень. Законопроект на стадії своєї розробки також містив вказану суму, однак між першим та другим читанням цю норму прибрали та дозволили Фонду самостійно визначати граничну суму компенсації. Тож можуть компенсувати стільки, скільки вважатимуть за потрібне.

Раніше особа, котра мала намір покласти на банківський депозит, скажімо, 300 тисяч гривень, знаючи, що держава гарантує повернення 150-ти, могла поділити свої заощадження на дві частини, покласти їх до двох різних банків та почуватися більш-менш захищеною. Тепер вкладник достеменно не знатиме, скільки йому компенсують у разі ліквідації банку, а відтак — не зможе достовірно оцінити свої ризики. Такий стан речей навряд чи сприятиме відновленню довіри до банківської системи.

Проте Фонд поспішив запевнити, що гарантовану суму повернення вкладів розміром 150 тисяч гривень скасовувати ніхто не збирається.

Позитивним нововведенням є скорочення строків очікування на компенсацію. Раніше Фонд розпочинав виплати лише після повної ліквідації банку — на це міг піти не один місяць, а то й рік. Тепер чекати закінчення процедури ліквідації не потрібно, новий закон встановлює, що виплати розпочинаються не пізніше семи днів з моменту самого лише прийняття рішення про ліквідацію банку. Втім, якщо початок виплати Законом чітко визначений, то жодним словом не згадується про те, як швидко Фонд повинен розрахуватися з вкладниками. Крім того, не врегульовано ще одну дуже суттєву деталь — гроші виплачуються однією сумою чи можуть повертатися частинами? Повертати ж можна і по 100 гривень на день, як це було з банком «Родовід».

Закон скасовує таке поняття як «мораторій на повернення депозитів», коли протягом певного часу, необхідного для «оздоровлення», банк мав право цілком законно не повертати депозити. Відсутність можливості запроваджувати мораторій — безумовно, позитивне нововведення. Натомість відсутність чітких правил виплати компенсацій та її строків дозволить Фонду зволікати з виплатою або ж розтягувати її в часі на довгі місяці (роки?).

Отже, лише практика застосування Закону покаже, як Фонд забезпечить наші права на повернення вкладів. І саме від цього залежатиме ступінь довіри населення до банків.

Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Мітинг вкладників, кредиторів збанкрутілих банків та кредитних спілок біля будинку Посольства Польщі в Україні під гаслами «Волю мирним зібранням киян!», «Ні» корупції в банківській системі України».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Херсонське товариство отримало булаву в Чернігові

На знімку: керівники земляцьких товариств столиці біля пам'ятника І. Мазепі в Чернігові.

Фото автора.

У Борисоглібському соборі відбулася процедура передачі координаторства в асоціації земляцьких організацій. Голова «Ради земляцтв областей та регіонів України» Віктор Ткаченко передав символічні булаву та герб президенту міжнародної громадської організації «Земляцтво Херсонщини» Миколі Рожку.

У заході взяли участь голова облдержадміністрації Володимир Хоменко та голова облради Анатолій Мельник, а також керівники земляцьких товариств столиці. Тепер спільну культурно-просвітницьку діяльність громадських утворень певний час координуватиме херсонська діаспора у Києві.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

«Дешеві холуї» розпродують львівський парк

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

У конфлікт навколо забудови офісами міського парку імені Богдана Хмельницького, про що писала газета «Голос України» 22 березня ц. р., втрутилася прокуратура Львівської області.

Під час перевірки встановлено, що Львівська міська рада під час оформлення договору оренди на земельну ділянку по вулиці Лижв'ярській, 42 допустила низку порушень закону «Про природно-заповідний фонд України». Без погодження з центральним органом виконавчої влади у галузі охорони навколишнього природного середовища та відповідного експертного висновку змінено межу парку.

Як повідомили «Голосу України» в прокуратурі Львівської області, до суду скеровано заяву про скасування незаконної ухвали Львівської міськради про вилучення з парку та надання в оренду землі. Ухвалою суду громадянці Б. заборонено вчиняти будь-які дії та проводити будівельні роботи на земельній ділянці на вулиці Лижв'ярській, 42 у Львові, а також її зобов'язали провести реконструкцію будинку відповідно до затвердженої проектної документації.

Прокурор Львівської області О. Василенко дав вказівку провести додаткові перевірки забудови міського парку, бо розгорається ще один конфлікт навколо колишнього музею Прикарпатського військового округу, після реконструкції якого в парку імені Богдана Хмельницького з'явиться готель. Судові рішення знову приймають на користь приватних забудовників, бо міськрада не надала документи в повному обсязі.

За спробу захопити частину парку приватними особами депутат Львівської міської ради Віра Лясковська назвала чиновників та депутатів минулої каденції дешевими холуями, які за хабарі готові продати не лише природні нерукотворні земельні скарби, а й Україну.

Богдан КУШНІР.

Львів.

СПОРТ

Турнірна хроніка

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. «Київ» — «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ). 76:66 (20:12, 14:19, 22:15, 20:20).

«Будівельник» (Київ) — 26 перемог, «Донецьк» — 25, «Азовмаш» — 23, «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя) — 21, «Хімік» (Южне), «Одеса» — по 20, «Дніпро» (Дніпропетровськ) — 19, «Говерла» (Івано-Франківськ) — 18, «Київ» — 17, «Кривбасбаскет» — 13, «Миколаїв» — 11, «Дніпро-Азот» — 10, «Черкаські Мавпи» — 8, «Галичина» (Львів) — 7.

Футбол. У київського «Динамо» перед матчем з «Іллічівцем» три футболісти знаходилися на межі дискваліфікації. Один із них, Андрій Ярмоленко, одержав-таки жовту картку, котра стала для нього четвертою в цьому чемпіонаті. Тому матч із «Чорноморцем» на «Олімпійському» він пропустить. Знову вийти на поле Андрій зможе в зустрічі 26-го туру з «Шахтарем» на «Донбас Арені».

За крок від дисциплінарного покарання тепер уже п'ятеро динамівців: Вукоєвич, Гусєв, Ідейє, Мілевський та Михалик. Тому їм варто бути особливо обережними цієї неділі, інакше вони ризикують не поїхати з командою у Донецьк.

Натомість до складу «Динамо» повернулися Шевченко і Дуду, котрі одужали після травм і тренуються в основній групі.

Бокс. 43-річний Антоніо Тарвер (США) сподівається, що перемога над нігерійцем Латіфом Кайоде виведе його на поєдинок з одним із братів Кличків.

Про це чемпіон світу за версією IBO у першій важкій вазі заявив в інтерв'ю worldboxingnews.net: «Я бачу своє майбутнє в суперважкій вазі. І хоча я не отримував пропозицій про бій від братів Кличків, повірте, 26 травня я приверну їхню увагу».

Запам'ятайте: вода в столичних озерах — коктейль із хімії і нечистот!

Нотатки про майбутній літній відпочинок без виїзду на море

ПРОБЛЕМА

Крім Дніпра, Київ багатий на інші природні водойми — озера й ставки. Якщо кілька років тому їх було близько 500, то тепер — значно менше. А екологи попереджають: через 10—15 років кияни можуть втратити й ті, що залишилися. Адже придатними до купання в них можна назвати лише незначну частину. Втім, фахівці попереджають, що й у дозволені СЕС краще не потикатися: їхній уміст небезпечний для здоров'я.

«Нічийне» багатство

Столичні водойми з їхніми рекреаційними зонами вже стали швидше декораціями міста, ніж місцем для відпочинку. Вони могли б виручити городян, для багатьох з яких поїздка на море — занадто дороге задоволення. Але... Літній сезон ще не настав, а столична СЕС уже заборонила купання в більшості водойм. Зокрема, у «пляжних» районах Києва — на його Лівому березі, втім, як і на Правому, де налічується 40 забруднених водойм. Не менш сумна ситуація й з береговими зонами столиці.

Що ж сталося? За радянських часів практично всі київські водойми перебували на балансі столичних підприємств і заводів. Але після здобуття Україною незалежності ці структури перетворилися на предмет приватизації й торгу, а то й зовсім наказали довго жити. У нещадній війні за майно про водойми просто забули. Тому вони не очищалися від сміття, практично не проводилася санітарна експертиза якості води, ніхто не стежив за дотриманням правил охорони флори та фауни.

Щоправда, спроби якось упорядкувати цю галузь були: три роки тому в Київраді порушувалося питання щодо статусу столичних водойм, розроблена програма переведення озер і ставків на баланс держави. Інакше кажучи, планувалося створити профільне комунальне підприємство, яке б ними відало. Структуру створили, однак водойми їй не передали, та й саме підприємство існувало лише на папері, поки й зовсім не зникло.

Розпродати, розпродати, розпродати

Було ще кілька спроб навести порядок, але, на жаль, з різних причин вони нічим не закінчилися, а міська влада більше не переймалася цією проблемою. Кореспондентові «Голосу України» навіть не вдалося з'ясувати, які водойми й кому належать. Складається враження, що їх «розтягують» усі, хто може роздобути липові документи на право користуватися в тій чи іншій формі. Але тільки користуватись, а не відповідати за стан, утримання в належному вигляді, поновлення ресурсів.

Фахівці в цій галузі вважають, що міська влада повинна негайно втрутитися в ситуацію. Найперше провести очищення озер, облагородити їх, розробити екологічні паспорти — створити програму, проводити моніторинги водойм. Але... Яка від цього вигода чиновникам?

Тим часом у цій «справі» й надалі продовжує спрацьовувати банальна і давно випробувана схема: частину водойм, розташованих у «ласих» куточках столиці, доводять до жалюгідного стану, після чого СЕС визнає їх непридатними і навіть небезпечними для здоров'я людей. Після чого їх осушують, натомість «виростає» новий торговельний центр або висотка. Інші — менш привабливі, продають у приватні руки, де згодом з'являється висока огорожа і закритий клуб за інтересами. І ніхто не контролює, що далі відбувається із цим природним середовищем...

Із каналізації — в озеро

Як узагалі «стежать» і легальні, й нелегальні власники водойм за їх станом, не раз занепокоєно розповідали гідрологи, які вважають: озера знищує, насамперед, будівництво. Тим часом існують санітарні норми, де і на якій відстані від водойм можна зводити будинки. А також правила, згідно з якими будівельні роботи дозволено проводити лише за 100 і більше метрів від озера. Адже через прориви труб нечистоти через підземні води потрапляють до водойм. Але хто дотримується правил?

Ще одна проблема: деякі будинки зводять і на місцях підземних річок. Вода не потрапляє в озера, і через деякий час водойми пересихають. Учені-гідрологи вважають, що непоправної шкода завдає також самовільне під'єднання підприємств до каналізаційних мереж. Відходи, часто щедро присмачені хімікатами, потрапляють у воду, отруюючи рибу. Таких

Заклади громадського харчування, як от ця «Хата рибалки», вже облаштовуються не лише на берегах, а й на воді, що однозначно забороняє природоохоронне законодавство.

прикладів кияни знають чимало. Але скільки саме водойм використовують як відстійники, невідомо: майже 20 років ніхто не проводив їх інвентаризацію. Тож колись чисті й багаті на рибу київські водойми, на яких жили лебеді й качки, перетворюються на смітники, а вода в озерах і ставках — на коктейль із хімії та фекалій...

Немає повісті сумнішої ...

В одному з випусків сторінки «Київ» опубліковано лист киянина Михайла Перебийніса за назвою: «До чого тут риба?». Він міркував про те, що столиця перетворюється на величезний смітник, до чого своїм невмілим господарюванням прикладають руку міські начальники. Але й самі городяни, викидаючи мотлох куди попало, залишаючи в зонах відпочинку недопалки, пляшки, разову упаковку. «Кажуть, — написав він, — що риба гниє з голови. Але чи завжди «риба» винна?» І свідчення того — запаскуджені пляжі, парки, сквери, взагалі всі зелені зони, де кияни «відпочивають». Так, їх погано прибирають комунальні служби. Але чи можливо за кожним поставити прибиральника?»

У цьому зв'язку особливо слід сказати про пляжі біля водойм, де такий «спосіб життя» особливо впадає в око, як і обурює. Берег біля води — дуже привабливий для підприємців: не кожний відпочивальник, вирушаючи на пляж, несе з собою напої та їжу. Тому водойми, як гнойові мухи, обліпили всілякі точки громадського харчування — від ресторанів до «наливайок». Наразі йдеться не про те, якими продуктами, напоями і якої якості вони торгують, хоча це теж питання. Проблема не менш важлива: мало того, що вони розташовуються в зонах відпочинку нелегально, то при цьому не мають очисних споруд. Отож, куди вони скидають відходи життєдіяльності — питання риторичне.

Про це написав до редакції наш читач, житель Дарницького району Валерій Донченко: «Років 15 тому неподалік мого будинку був райський куточок — озеро Сонячне. Блакитна прозора вода, обабіч берегів — верби, очерет, чистий пісок, жаби вночі, як у селі, квакали й риба ловилася. Купалися тут з ранньої весни й не тільки до осені, а й узимку: «моржі» собі ополонки тут облаштовували. Озеро давало життя та їжу безлічі птахів і тварин. Там досі гніздяться качки — майже ручні: беруть їжу мало не з рук! Узимку озеро — це ковзани, риболовля. Навіть перші хвилі забудови не знищили цієї ідилії.

А потім понеслося: очерет під корінь, з'явився заклад громадського харчування «Хата рибалки» з усіма наслідками, що випивають звідси, чи то пак відходами, що їх зливають, як ви думаєте — куди? От і перетворюється озеро на вигрібну яму, з якої ніхто нічого не... вигрібає. Одне слово, загубили Сонячне. Втім, хіба тільки його — по всьому Києву так. Тепер нові кафе й забігайлівки будуть установлювати біля смердючих боліт».

Замість післямови

Днями редакція одержала інформацію громадської організації «Союз власників житла Дарниці». У ній йдеться про те, що сесія Київради підтримала депутатське звернення «Про погіршення екологічного стану озера Сонячне та прилеглої до нього території». Доручивши профільним управлінням КМДА до 30 березня розробити «проект рішення про спрямування необхідних коштів для очищення, благоустрою та відновлення цієї водойми — з метою її порятунку». Якщо це вдасться, то — завдяки зусиллям громадських активістів, котрі зібрали 15 тис. підписів дарничан, що вимагають від міської влади втручання і допомоги, — повідомляє голова «Союзу власників житла Дарниці» Богдан Гребенюк.

Справді, чудова новина для Дарниці й приклад для наслідування киянам. Але й питання, та й не одне: порятунок Сонячного відбуватиметься тільки за рахунок міського бюджету, тобто за гроші киян—платників податків, чи й за гроші тих, хто, одержуючи чималі прибутки, його найбільше забруднює? Невідомо також, чи прийнято рішення і про долю «хат рибалок», інших «точок» і забігайлівок, облаштованих вже не тільки на березі, а й на самому озері, що категорично й однозначно забороняє природоохоронне законодавство? І, нарешті, найбільше питання: «Як столична влада має намір розв'язувати проблему усіх київських водойм? Але не зокрема, а глобально?»

Валентина ПИСАНСЬКА.
vpysanska@golos.com.ua
***Фото* Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

А ви так не хочете спробувати?

Чемпіонат Європи з футболу — не тільки велике спортивне свято, а й можливість непогано заробити.

Саме так вирішило ініціативне подружжя з Гданська, запропонувавши своїм сусідам цікаву ідею. «Якщо ми на період чемпіонату переселимося до вас, а свою квартиру здамо вболівальникам, то виручимо непогані гроші», — сказали вони, підрахувавши, що зможуть одержати за оренду до 20 тис. злотих (понад 6 тис. дол.).

Що ж, гроші й справді чималі — навіть з урахуванням неминучих витрат на косметичний ремонт і те, що суму доведеться ділити навпіл із сусідами. Ідею подружжя із Гданська швидко підхопили їхні знайомі, котрі створили товариство «Сусіди на матчах-2012» і

фірму, яка почала займатися реєстрацією приміщень для оренди на створеному для цього сайті. «Сусіди на матчах-2012» прагнуть залучити до втілення цієї ідеї жителів не тільки Гданська, а й Варшави, Вроцлава й Познані. Чому б ні? Адже це буде вигідно і господарям-полякам, і гостям — уболівальникам з усієї Європи: ціни в готелях під час Євро-2012 ох які кусючі!

А ви так не хочете спробувати?

***Фото* Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

КОРОТКО

«Львівська брама»

Станцію київського метро «Львівська брама» буде запущено після розв'язання проблем з ескалаторними тунелями. Загалом вона, як і тягова підстанція, що живить підземне господарство, готова. Цей об'єкт — глибокого залягання (70 метрів від поверхні!), тому протяжність двох похилих тунелів має становити 140 метрів. Він розташований у складній геологічній зоні, тож для закінчення робіт необхідно здійснювати заморожування грунтів. Їх виконання займе близько двох років.

Великодній кошик

Із 10 по 17 квітня на території Національного Києво-Печерського заповідника відбуватиметься благодійний ярмарок «Великодній кошик», який допоможе зібрати кошти на лікування двох тяжко хворих підлітків. І всі охочі зможуть долучитися до добрих справ за допомогою мистецтва. Щодня тут проходитимуть майстер-класи з декорування Великодніх кошиків живими квітами, уроки писанкарства, вітражного розпису. Також на ярмарку можна буде придбати Великодні подарунки і продуктові набори, виготовлені в Києво-Печерській лаврі.

Упродовж Великоднього періоду центральну площу Києво-Печерського заповідника прикрашатимуть унікальні велетенські композиції із живих квітів. Наприклад, «Квіткова писанка» 2,5 м заввишки, яку створять із 7500 троянд.

Нелегали на таксі

75 відсотків водіїв авто, які працюють на залізничному вокзалі Києва, порушують законодавство, що регламентує перевезення пасажирів у таксі. Про це заявив голова Професійної спілки таксистів Василь Попик. Він зазначив, що в машинах обов'язково має бути встановлено таксометр, а самі автомобілі — позначені спеціальною символікою і світловими сигналами.

Дороге задоволення

27—28 травня на заходи в День Києва та з нагоди 1530-річчя міста буде витрачено 5 млн. грн. КМДА закликає до участі у проведенні свята всіх охочих — спонсорів.

Парад не таких, як ми

Сексуальні меншини мають намір провести гей-парад у Києві наприкінці травня. Згідно із заявкою, парад відбудеться на Подолі. Організатори повідомили, що хода триватиме одну годину. Кількість учасників — 400—500 осіб. Про проведення демонстрацій і мітингів органи виконавчої влади або органи місцевого самоврядування тільки повідомляють. Заборонити їх може лише суд. В Україні хода запланована вперше. У ній візьмуть участь лесбійки, геї, бісексуали і трансгендерні люди з України та європейських країн.

За повідомленнями інформагенцій і кореспондентів «Голосу України».
***Фото* Юрія ПЕРЕБАЄВА та Андрія НЕСТЕРЕНКА.**

Професійна освіта: оптимістичні й суперечливі роздуми

ДО 20-РІЧЧЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК

Круглі дати завжди спонукають до роздумів. Мимоволі виникає потреба ретроспективного аналізу: що вдалося зробити, а що ні? Які успіхи і прорахунки? В чому їх причини? Що далі?

У цьому контексті є що сказати і колективу Відділення професійної освіти і освіти дорослих НАПН.

Концепція — це компас

Воно створене на п'ятому році діяльності Академії. Тоді в його структурі діяв лише Інститут педагогіки і психології професійної освіти, а нині — п'ять структурних підрозділів: Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих (директор — дійсний член НАПН України, доктор філософських наук, професор І. Зязюн), Інститут професійно-технічної освіти (директор — член-кореспондент НАПН України, доктор педагогічних наук, професор В. Радкевич), Львівський науково-практичний центр професійно-технічної освіти (директор — член-кореспондент НАПН України, кандидат економічних наук Я. Каміницький), Навчально-науковий центр професійно-технічної освіти (директор — Д. Гоменюк) та Донецький інститут післядипломної освіти інженерно-педагогічних працівників Університету менеджменту освіти НАПН України.

Закономірно постає запитання: у чому суть якісних змін? На мою думку, вони органічно пов'язані з тими пріоритетами, які були визначені ще на початку діяльності Відділення.

Безумовно, усі вони тісно взаємопов'язані. Їх реалізація потребує постійної співпраці з відповідними департаментами профільного міністерства, Міністерства соціальної політики, Державного центру зайнятості, а також із роботодавцями, Всеукраїнською асоціацією працівників професійно-технічної освіти та іншими громадськими організаціями. Нашим добрим і водночас вимогливим помічником і порадником є Комітет з питань науки і освіти Верховної Ради.

Упродовж перших років роботи Відділення науковці спрямували свої зусилля на розробку Концепції державних стандартів ПТО; Концепції професійно-художньої освіти; Концепції розвитку професійно-технічної (професійної) освіти тощо.

Маємо визнати, що не всі положення цих розробок вдалося реалізувати. Нерідко чуємо нарікання: навіщо так багато уваги приділяєте розробці різних концепцій? Доводиться роз'яснювати, що концепція (від лат. conceptio) — це система поглядів, положень, на основі яких створюється стратегія, програма дій з того чи іншого напряму. Я мимоволі порівнюю концепцію з компасом, що вказує напрями руху і в педагогічній науці, і в освіті.

Подальшому теоретико-методологічному зростанню наших науковців, впровадженню результатів досліджень у педагогічну практику сприяє щорічне проведення циклічних міжнародних і всеукраїнських наукових і науково-практичних конференцій, методологічних і методичних семінарів.

Розширенню нашої співпраці із зарубіжними інституціями сприяє проведення міжнародних форумів.

Не все на нашу користь

Шкода, що багато часу доводиться витрачати на боротьбу за життєдіяльність професійно-технічної освіти. Прикро, що в нашій державі надто багато чиновників різних рівнів, які не знають системи й не хочуть її знати, всіляко принижують її роль й прагнуть так «реформувати — оптимізувати», щоб, як тепер кажуть, «на шару» відхопити будинки й цілі комплекси, збудовані за народні кошти у 70—80-ті роки минулого століття.

Не раз доводилося спостерігати, як «високі начальники» прагнуть публічно принизити галузь. Це відсутність коштів на розвиток, припинення видання навчальної і навчально-методичної літератури, зведення науково-методичної служби до рівня навчально-методичних кабінетів 20—30-х років минулого століття, мізерна оплата праці педагогічного персоналу ПТНЗ й багато іншого.

Сучасна професійна освіта — це айсберг проблем: 1/10 над водою, а решта під нею. Їх розв'язання потребує висококваліфікованих управлінців.

Що ж маємо сьогодні внаслідок «оптимізації»?

У Департаменті професійно-технічної освіти МОНмолодьспорту України залишилось 11 співробітників. Республіканський навчально-методичний кабінет профтехосвіти (разом з його приміщеннями й унікальною бібліотекою) зник назавжди. В Інституті інноваційних технологій і змісту освіти профільного міністерства, на щастя, є відділення ПТО, в якому аж 15 фахівців. Від обласних управлінь залишилися відділи, в яких — одиниці спеціалістів.

Держава, яка недооцінює проблеми підготовки вітчизняного робітничого персоналу, не має майбутнього.

Підстав для песимізму немає

Наша система багата «золотим фондом» — талановитими викладачами, майстрами і керівниками ПТНЗ, які люблять дітей і свою справу.

Зовсім недавно я відчувала «тихі кроки щастя» (за Л. Костенко), коли столична профтехосвіта в Київському міському будинку вчителя проводила свято дійство «Благословен, Учителю мій, будь!». Викладачі і майстри виробничого навчання з гордістю одержували нагороди і відзнаки за свою творчу й високодостойну працю. А у лютому цього року в МОНмолодьспорту зустрілися директори закладів та установ, на базі яких проводиться дослідно-експериментальна робота. 16 закладів на високому рівні презентували свої інноваційні експериментальні проекти за різними актуальними напрямами.

На III Міжнародній виставці «Сучасні заклади освіти-2012» колеги з Києва, Дніпропетровщини, Вінниччини, Полтавщини, Сумщини, Рівненщини та інших областей експонували свій доробок з підготовки кваліфікованих робітників. Одне слово, «манни небесної» профтехосвіта не чекає, а діє активно і творчо в досить складних умовах.

Цілком усвідомлюємо, що підстав для самозаспокоєння від одержаних наукових і практичних результатів поки що немає. Попереду — нові напрями наукової діяльності, фундаментальні і прикладні дослідження, розробка креативних технологій, пошук шляхів підвищення якості підготовки педагогічного персоналу для навчальних закладів системи освіти нашої держави, зміцнення співпраці із соціальними партнерами, творче врахування прогностичних ідей вітчизняного і зарубіжного досвіду розвитку систем професійної освіти і навчання.

Неля НИЧКАЛО,
академік-секретар Відділення професійної освіти і освіти дорослих НАПН України, доктор педагогічних наук, професор.
Київ.

Фото з архіву «Голосу України».

Перевірка на мобілізацію

За радянських часів навчальні збори так званих резервістів були звичною справою та проводилися за планами. Нині у Генштабі ЗС України мобілізаційні навчання призваних із запасу вважають важливою складовою обороноздатності держави. Під час нещодавньої перевірки боєготовності зенітної ракетної бригади Повітряного командування «Центр» Повітряних Сил Збройних Сил України, що дислокована у Київській області, яку проводила Головна інспекція військового відомства, особливу увагу приділили й якості людських мобілізаційних ресурсів. Адже у разі призову від їх спроможності за лічені дні відновити набуті під час служби в армії навички та приступити до виконання бойових завдань певною мірою залежить приведення зенітної ракетної бригади у повну бойову готовність за станом воєнного часу.

За три дні один з підрозділів бригади доукомплектували військовозобов'язаними віком від 20 до 50 років **(на знімку).** Майже 70 відсотків «запасників» свого часу проходили військову службу в цій же бригаді. А тепер пригадали ті навички: провели практичні заняття на бойовій техніці та зі штатною стрілецькою зброєю. Тренувалися не лише резервісти, а й місцева влада. Адже такі заходи перевіряють й спроможність державних органів забезпечити армію ресурсами в особливий період.

Ольга ВІТЕР.
Фото автора.

«Молоде покоління — за безпечний рух!»

Під таким гаслом відбувся днями в столиці конкурс веселих та кмітливих юних інспекторів руху (ЮІР) (на знімку). Участь у ньому взяли понад сто команд з різних районів міста.

Від душі жартували юні інспектори з недисциплінованих водіїв та пішоходів. Гумор був дотепним та необразливим. «Дісталось» трохи і співробітникам Державтоінспекції. Адже їх образ інколи був кумедний. Щоправда, на відміну від дорослих, які створили негативний імідж працівникам ДАІ, діти у своїх сценках показали вартового доріг передусім як помічника учасників дорожнього руху.

За першість боролись команди 10 районів міста. Учасники продемонстрували не тільки вміння жартувати, співати і танцювати, а й знання правил дорожнього руху. Це відображалось майже на усіх етапах конкурсу. А їх було, до речі, три: «Привітання», «Розминка» та «Музичне домашнє завдання». Змагання не лише назвали кращих, а й перед початком весняних канікул надали можливість усім присутнім дітям — вболівальникам ще раз повторити основи безпечної поведінки на вулицях.

Організаторами та суддями цих змагань стали традиційно столична ДАІ та Головне управління освіти і науки м. Києва. Перше місце посіла команда Дніпровського району — «Обережно золота молодь», яка представляла середню школу №158. Переможці конкурсу саме на 1 квітня — Всесвітній день сміху поїдуть представляти столицю на міжобласних змагання у м. Луцьк.

За словами начальника столичної ДАІ Анатолія Курінного, проведення таких акцій впливає на стан дорожнього руху та безпеку юних пішоходів. Адже одним з головних пріоритетів на сьогодні для Державтоінспекції є профілактика дитячого дорожньо-транспортного травматизму.

Вл. інф.
Фото ВДАІ м. Києва.

Що? Де? Почім?

ПРОГНОЗНІ ЦІННИКИ КВІТНЯ

Високі світові ціни на нафту й нафтопродукти справлятимуть помітний вплив на динаміку внутрішніх цін на бензин і дизпальне, а ті, в свою чергу, опосередковано спричинять зростанню продовольчої інфляції. Але це не призведе до кардинальної зміни цінового індексу через недостатній вплив на нього вартості пального і обмежений споживчий попит. Так само не варто переоцінювати вплив великодніх свят на ціни продовольчого кошика, суттєво загальмовані перехідними залишками зерна й надмірною пропозицією молока та цукру. Як на мене, ані істотного стрибка, ані помірного падіння споживчих цін очікувати не слід.

БЕНЗИН — *середня вартість літра А-95 стабілізується на рівні 10,65 гривні, літра* **ДИЗПАЛЬНОГО** — *на рівні 9,9 гривні.*

Уряд і експертно-аналітична група схилятимуть операторів ринку до утримання цін у роздробі на рівні березня вже тому, що тоді вони зросли. Зміни до держбюджету, поза сумнівом, передбачатимуть тарифні зміни по імпорту, але не для нафтопродуктів. Як на мене, уряд ближчий до того, щоб скасувати ПДВ на частину імпорту і зменшити акциз на пальне для аграріїв.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

По-перше, логічно чекати на грядущу активізацію споживання бензинів у зв'язку з проведенням Євро-2012, а відтак не варто жартувати з прихильністю імпортерів. По-друге, не слід забувати, що новий склад споживчого кошика, який регулює інфляційний показник, став більш чутливий до поведінки імпортних цін. По-третє, Міненерговугілля не переймалося проблемами нафтопереробки і в більш зручний час для цього. Зрештою, низька інфляція — це об'єктивна передумова для повернення довіри вкладників до банків, а також — слушна нагода для підтримання в суспільстві ілюзії економічної стабільності.

БОРОШНО — *подорожчання кілограма борошна вищого гатунку на 3—5 гривень, першого сорту — на 2—5 гривень.*

Цілком задовільна пропозиція на ринку, підкріплювана інтервенціями з Аграрного фонду, унеможливить більш суттєве зростання цін на час великодніх свят, яке зазвичай відбувається у квітні.

МІЖ ІНШИМ

Прокуратура Кіровограда спільно з правлінням обласного СБУ виявила факти розтрати державного майна на понад 272 тисячі гривень на ДП «Кіровоградський комбінат хлібопродуктів». Як зазначають місцеві ЗМІ, на думку слідчих, істотної шкоди державі заподіяно через порушення законів України «Про зовнішньоекономічну діяльність» і «Про здійснення державних закупівель».

ХЛІБ — *подорожчання на 2—2,5 відсотка.*

Економічних передумов для зростання собівартості хліба та хлібобулочних виробів, за винятком подорожчання електроенергії у березні, немає. Але соціальні ініціативи Президента країни мають скоригувати видатки місцевих бюджетів та малого й середнього бізнесу в бік зростання за іншими статтями, в собівартості хліба зросте питома вага заробітної плати, а органи місцевого самоврядування постануть перед потребою більш інтенсивного дотування його соціальних сортів.

КРУПИ — *залишаться у цінах березня.*

Опускати ще нижче ціни на гречку або рис у роздробі немає сенсу, а піднімати — не дозволить влада.

ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА

На думку генерального директора Центру ринкових реформ Володимира Ланового, занижуючи реальний рівень приросту цін, Держстат упродовж багатьох років показує недостовірно занижений рівень зростання доходів громадян. Таке лукавство породило низку соціальних і економічних протиріч — невідповідність темпів зростання реальних доходів населення темпам зростання продуктивності праці, дике розшарування соціальних груп за доходами і доступом до розподілу загальнодержавних благ і ресурсів, гіпертрофоване тяжіння до прожиття у борг.

МОЛОКО, МОЛОКОПРОДУКТИ — *подорожчання на 2—3 відсотки.*

Я вважаю, що уряд ініціюватиме встановлення мінімальних закупівельних цін на молоко з тим, щоб вплинути на переробників, тому передбачаю короткочасний і незначний ефект від такого кроку.

ОВОЧІ — *подорожчання на 5—8 відсотків, фрукти — подорожчання на 5—8 відсотків.*

На мій погляд, помірне подорожчання овочів розпочнеться ще до появи продукції з відкритого грунту через бажання виробників компенсувати збитки. Фрукти дорожчатимуть через обмежену пропозицію і активізацію імпорту. Продавці підніматимуть ціни на якісну картоплю і вітамінізовану «зелень».

М'ЯСО: *подорожчання кілограма свинини на 4—5 гривень, кілограма яловичини — на 7—8 гривень, курятини — на 2—3 гривні.*

Результат зумовить скорочення пропозиції і більш інтенсивне споживання м'яса та м'ясопродуктів у період великодніх свят, але попит на м'ясну продукцію виявиться значно слабший, ніж у попередні роки.

МІЖ ІНШИМ

Працівники ветеринарної міліції на території Києва закрили підпільний цех із виробництва м'ясних напівфабрикатів. На сьогодні, як повідомляє Державна ветеринарна і фітосанітарна служба країни, мобільні групи здійснили 636 перевірок суб'єктів господарювання, виявивши 419 правопорушень. Робота 18 суб'єктів призупинена, а в дохід держави вилучено 52,1 тисячі гривень штрафних санкцій.

ОЛІЯ — *залишиться у цінах березня.*

Сезонне пожвавлення попиту на олію не здатне похитнути стабільність на внутрішньому ринку.

ЕКСПЕРТНА ОЦІНКА

Весна розпочалася з погіршення споживчих настроїв, які вивчає Gfk Ukrain. Здебільшого через погіршення очікувань, пов'язаних із розвитком економіки. Почасти через те, що аномальні морози призвели до загибелі суттєвої частини озимих, негативно позначилися на торгівлі, породили сумніви в ефективності кроків влади, спрямованих на подолання безробіття. При цьому найбільшими песимістами виявилися громадяни у віці 31—59 років, тоді як більшими оптимістами виявилися громадяни віком від 15 до 30 років.

ЦУКОР — *залишиться у цінах березня.*

Задовільна пропозиція, яка загальмувала сезонне подорожчання цукру, сприятлива для споживачів і витратна для власників цукрозаводів, яких виручає диверсифікація агробізнесу. Як саме — покаже квітень, коли з'являться перші прогнози врожаю цукрових буряків.

БЕЗАЛКОГОЛЬНІ НАПОЇ — *подорожчання на 3—5 відсотків.*

Цієї весни головним ціновим подразником стане підготовка до Євро-2012, недешеву ложку подадуть до обіду.

АЛКОГОЛЬ: *подорожчання коньячних виробів на 3—5 відсотків, горілки — на 5—8, натуральних виноградних вин — на 6—8, пива — на 7—8 відсотків.*

Ці передбачення спираються на нові ставки податків на підакцизні товари і спирт, зборів на розвиток хмелярства тощо, очікування яких на законодавчому рівні провокує послідовне подорожчання алкогольних виробів.

ЛІКИ — *подорожчання на 2—5 відсотків.*

До конкретних пропозицій Міністерства охорони здоров'я щодо створення єдиної системи комплексного регулювання цін на ліки справа ще не дійшла. Ціни на ліки формуватимуться під тиском сірого імпорту і послуг посередників.

ТРАНСПОРТНІ ПОСЛУГИ — *подорожчання на 3—5 відсотків.*

Результат зумовлять послуги авіаційного, залізничного та комунального транспорту.

ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНІ ПОСЛУГИ — *подорожчання на 3—5 відсотків.*

Я виключаю подорожчання газу як наслідок зменшення його споживання у житлово-комунальному секторі, але зважаю на помірне зростання тарифів на електроенергію.

ТУРИСТИЧНІ ПОСЛУГИ — *подорожчання на 5—8 відсотків.*

На мій погляд, у квітні стартує тенденція до неухильного подорожчання туристичних послуг, яка закінчиться синхронно з європейським футбольним чемпіонатом.

ОФІЦІЙНИЙ КУРС — *7,99 гривні за $.*

Курс гривні зберігатиме відносну стабільність на готівковому й безготівковому ринках.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

Перекоси на споживчому ринку формують інфляційні очікування навіть за того, що індекс споживчих цін торік установив десятирічний рекорд (4,6 відсотка), а вже цього року середньорічна інфляція знизилася до 3 відсотків. Бо щонайменше 40 відсотків товарообігу харчових продуктів формується «в тіні». Бо продукцію Аграрного фонду звільнили від тендерних процедур у системі держзакупівель. Бо перед виборами реанімуються популістські схеми повернення 1 тисячі гривень вкладникам Ощадбанку колишнього СРСР (усі пам'ятають, як те саме рішення «розгойдало» інфляцію). Бо уряд віддає перевагу адміністративному, а не ринковому регулюванню цін, відкладеній, а не вмотивованій інфляції. Стрімке скорочення промислового виробництва (темпи зростання уповільнилися у січні — до 1,6 відсотка) може знизити вже улітку товарну пропозицію, і внутрішній ринок знову подорожчає.

Віктор ГРИНЕВИЧ.

РЕГІОНАЛЬНИЙ МОНІТОРИНГ

Усі чекають Великодня

Після стрибка цін на продовольчі товари, пов'язаного зі святкуванням 8 Березня, на полтавських ринках настало невеличке «міжсезоння». В період посту та очікування Великодня вони теж «зачаїлися». Так, на рівні 45—55 гривень тримається ціна на свинину, дещо дорожча яловичина — 60 гривень. А от на сало доволі широка вилка — від 15 до 40 гривень, залежно від якості. Яйця — 10—14 гривень.

Загалом же традиційні овочі та основні складові продуктового кошика полтавців поки що незмінні. Включаючи і молоко та молокопродукти. Їх закупівлю обмежили або ж знизили ціни місцеві молокозаводи, тому збільшилася конкуренція і на ринку, а звідси — й певна стабільність цін.

Овочі теж тримають стабільну планку. Картопля — 2—2,5 грн., капуста білокачанна (стара) — 1,5 грн., морква — 2—3 грн., буряк — 2,5 грн., цибуля — 2—2,50 грн., часник — 25 грн./кг. Утім стосовно картоплі, то очікують, що найближчим часом вона може подорожчати, адже час купувати для посадки.

Дивують своєю стабільністю «заморські» фрукти. Дещо дешевшими є лимони (12 гривень), а от усі інші «вишикувалися» на одному рівні: апельсини, мандарини й банани, як на замовлення, на більшості ринків можна купити по 14 гривень за кілограм.

Утім, і споживачі, й продавці сходяться на думці: що ближче до Великодня, то частіше доведеться бачити нові цінники на продукти.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Дещо додали ціни на яблука й подешевшало молоко

Наш похід на Центральний ринок міста, відомий як «Анголенко» взагалі-то не зіпсував настрій. Основні ціни на продовольство не піднялися, а за деякими товарними групами вони взагалі на рівні збиткових. Наприклад, цибуля — 1,5 грн. за кілограм, капуста — 1 грн., картопля — 2 грн. Восени якийсь час ціни, особливо на картоплю, були навіть вищими. Морква коштує від 2,5 до 3 грн., а столовий буряк — і до 4 грн. Хоч як, здавалося б, дивно, але за чотири гривні можна знайти навіть і редьку... Свіжі огірки й помідори — від 18 гривень, до того ж, у середньому, дещо кошутють трохи дорожче. Фрукти тримаються стабільно: апельсини-лимони — 11—13 грн., банани — від 12 грн. Трохи подорожчали яблука — за 6 гривень можна знайти хіба що поганенькі, а ціна нормальних починається в районі 8 гривень і вище.

Олія коштує 13 гривень за літр. Тут спостерігається повзуче подорожчання, і продавці кажуть, що виною цьому — біржові ціни в Європі. Риба тримається на такому рівні: карась — 12 грн., товстолобик — 18 грн. (шматочками — 35 грн.). За таку ж ціну — 35 грн. — йде сом і крупний короп, але вже з головою.

Тваринницька продукція, попри піст, ніяк не впала в ціні. Свинина трішки дешевша, а взагалі-то ціна м'яса коливається на рівні 50—65 грн. за кілограм. Трохи, щоправда, подешевшало домашнє молоко (6 грн. за літр), а ось сир кисломолочний — від 25 грн. за 1 кг, сметана домашня — 25 грн. за півлітрову банку.

Популярні сорти хліба як подорожчали місяць тому на 10 копійок, так і тримаються: «Заводський» (білий) — 3,6 грн. за хлібину, «Таврійський» (сірий) — 4 грн. На крупи ціни теж стабільні, але їх найчастіше в Запоріжжі купують не на ринку, а в торгівельних мережах. Там дешевше... Зокрема, гречка на рівні 10 грн., а рис — від 9,5 до 18 грн. (залежно від сорту). Цукор же скрізь продається по 6 гривень за кілограм.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Найдужче дивує капуста

В Ужгороді, здається, ціни ще не «прокинулися» після довготривалої холоднечі — й наче застигли в розгубленості: не знають, куди поки що рухатися. Мабуть, почекають ще цей тиждень, а потім наступного, перед самим католицьким Великоднем (7 квітня), а тоді й православним та греко-католицьким (15 квітня), — за традицією поповзуть угору. Правда, яйця «заворушилися» з місяць тому й зараз десяток коштує 9,5—10,06 грн. другої категорії і 10,88—12,17 грн. першої. Та найбільше й справді дивує капуста: в деяких супермаркетах ціна кілограма не дотягує й до гривні, а на ринках — 2—2.5 грн. Але ж уже з'явилася й нова, теплична, за яку просять 22 грн.

Варто зауважити, що в обласному центрі Закарпаття (приблизно 120 тисяч жителів) свої послуги пропонують десяток супермаркетів, мережа цілодобових гастрономів, розташованих у невеликих приміщеннях, зате в дуже вигідних багатолюдних місцях, інші торгові точки плюс п'ять ринків — усе це зумовлює неабияку конкуренцію. Подібна картина, лише в менших масштабах, спостерігається і в переважній кількості райцентрів. Тому ціни «тримають» самі продавці.

І все ж вони досить строкаті в містах низинних і віддалених гірських райцентрах, селищах та селах. Отже, в середньому в області цінова гама має такий вигляд: хліб з борошна вищого гатунку — 4,86 грн., житньо-пшеничний — 3,92—4,34, борошно пшеничне в/г — 4,25—4,80, крупа гречана — 10,57—12,22, макарони — 6,11, олія соняшникова — 15,33, цукор — 6,60—7,30, картопля — 1,69—2,24, буряк — 2,53, огірки й помідори тепличні — 20—25, цибуля — 2,35, морква — 2,50, яблука — 6—10, яловичина — 38—40, свинина — 39—43, сало — 20—25, сметана (20% жирності) — 17—19, риба жива — 25—29 грн.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

«Бензинова складова» спричинить подорожчання продуктів

Наприкінці минулого тижня ціни на паливо на АЗС Донецька зростали ледь не по годинах. Щодня бензин дорожчав на 10—20 копійок. У період за березень бензин Perfekt A-95 стрибнув у ціні з 11,10—11,20 гривні до 11,70, А-95 — з 10,70 до 11,10. Дизельне пальне додало в ціні 10—20 копійок і коштує зараз близько 10,20 гривні за літр. Таке різке зростання, на думку експертів, позначиться на вартості основних продуктів харчування: виробники та продавці закладатимуть усі ризики до ціни.

Уже у вихідні на ринках обласного центру продавці овочів просили за свій товар на 0,5—1 грн. більше, посилаючись на подорожчання пального. Не здають позиції торгівці м'ясом: яловичину можна придбати за 49—55 гривень, свинину — 45—50. Свіжий короп — 30 гривень за кілограм, карась — 20, оселедець солоний — 25—28. Пісний стіл урізноманітнять шампіньйони, щоправда, за досить високою ціною: 38 гривень за кілограм. «Кусаються» ціни на тепличні огірки (24 гривні), помідори (40), редис (20). Більш доступні овочі минулорічного врожаю: капуста білокачанна — 2 гривні за кілограм, буряк та морква — 3—5 гривень, цибуля — 3, картопля — 5—6.

Ціни на молочні продукти поки що залишаються незмінними: близько 8 гривень за літр молока. Не відчули донецькі покупці зниження вартості твердих сирів — незважаючи на проблему з їхнім експортом. За кілограм «Голландського» чи «Російського» на ринку просять від 55 до 80 гривень. Стабільні ціни на куряче яйце (близько 11 гривень за десяток) та борошно (близько 5 гривень за кілограм).

Вдалося знайти й товари, на які протягом місяця знижувалися ціни. Наприклад, кілограм цукру в донецьких магазинах можна придбати за 9 гривень, а в оптовиках — навіть за 5,70 гривні. Щоправда, брати доведеться щонайменше мішок — 45 кілограмів. Проте деякі мешканці роблять такі запаси, очікуючи подорожчання солодкого товару на початку літа. Крім того, доступним залишається таке джерело вітамінів, як гарбуз: на ринку його продають по 3—5 гривень за кілограм.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Місія у Косово

«Ці люди — для нас велика цінність, і ми горді з того, що служимо разом. Український підрозділ «на відмінно» виконує всі завдання», — сказав командир багатонаціональної бойової групи «Схід» у Косово американський полковник Джеффрі Джей Літхен під час зустрічі з міністром оборони України Дмитром Саламатіним на військовій базі «Бондстіл» (на знімку внизу).

З першого вересня 1999 року Україна розпочала миротворчу місію у Косово. А взагалі миротворча діяльність українського війська нерозривно пов'язана з колишньою Югославією. Адже саме сюди, до Сараєва (нині Республіка Боснія і Герцоговина), у липні 1992-го прибув 240-й спеціальний батальйон Збройних Сил України. І відтоді наші підрозділи постійно перебувають на теренах колишньої Соціалістичної Федеративної Республіки Югославія.

У квітні 2011 року до виконання завдань приступили військовики вже 15-ї ротації Національного миротворчого контингенту сил KFOR у Косово **(на знімку праворуч угорі)** у кількості 134 військовослужбовців. Підрозділ розміщується на американській військовій базі «Бондстіл» **(на знімку праворуч унизу)**, другій за величиною у Європі (найбільша — «Рамштайн» у Німеччині).

Наші солдати виконують різноманітні завдання. Серед них — охорона військових і цивільних об'єктів, спільні патрулювання умовного кордону між Косово і Республікою Сербія з косовськими поліцейськими та з сербською армією. Зброю можуть застосовувати тільки за наказом командира за очевидного нападу. Але такого ще не траплялося.

6 травня у Республіці Сербія відбудуться місцеві і парламентські вибори. Сербська влада хоче провести їх і на території Косово, яку вважає своєю провінцією. Спільнота Сербії тут налічує 130 тисяч громадян (всього населення Косово — майже два мільйони). Проти голосування у Косово за сербськими законами виступили місцева влада, Євросоюз, США та інші країни, які визнали самопроголошену республіку. Тож найближчим часом стабільності у краї очікувати не доводиться.

Командир взводу Артем Помаз розповідає, що тут солдату треба бути ще й дипломатом: уміти знайти спільну мову і з сербами (з ними простіше, бо християни — брати по вірі), і з косоварами — мусульманами. Українцям вдається миритися з усіма.

Побутові умови на американській базі чудові.

Харчування хороше — м'ясо, рис, картопля, овочі, фрукти, тістечка... Треба стримуватися, щоб не погладшати. Потрібно сказати, що наш контингент у Косово утримується за українські гроші. З початку 2012 року держава підвищила зарплату миротворцям. Раніше рядовий солдат залежно від класу і посади отримував 900—1400 американських доларів на місяць. Із січня — 1860—2710. Зарплата офіцера — від 2850 до 3300 доларів — теж залежно від посади. Жити можна... Як на мене, окремий український військовий підрозділ у Косово вже є справжнім членом НАТО.

Дмитро Саламатін наголосив: «Безпека українських миротворців — головне питання для Міністерства оборони України». Також він щиро подякував військовикам за нелегку службу, яку вони несуть далеко від Батьківщини. «Пам'ятайте: вас із нетерпінням чекають удома. Вас чекає весь український народ!» — сказав міністр оборони України.

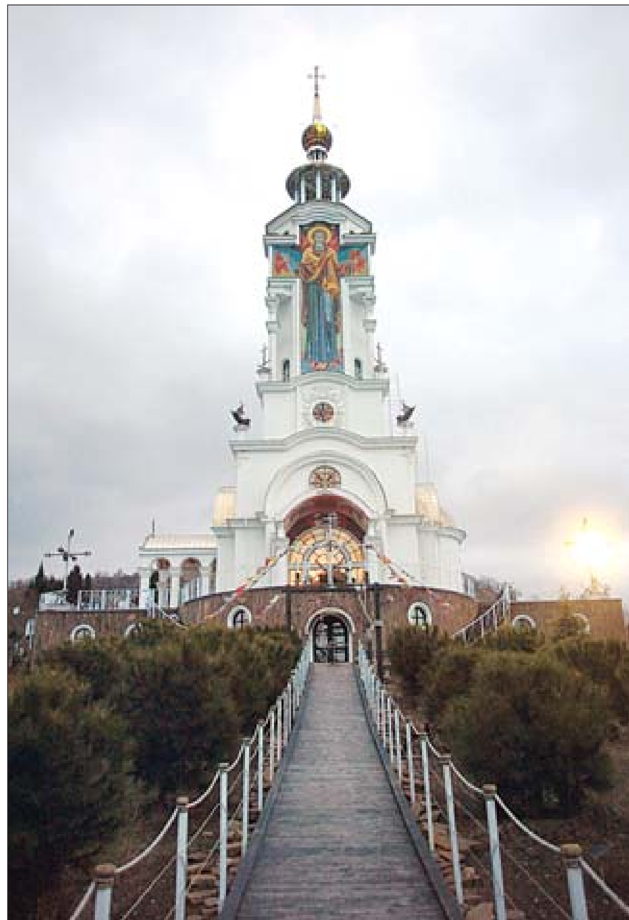
Олександр КЛИМЕНКО.
Фото автора.

Храм–маяк святителя Миколая

Одна з найголовніших визначних пам'яток селища Малоріченське (АРК) — Храм-маяк святителя Миколая — захисника мандрівників і моряків.

Висота храму — 56 метрів.

Його на згадку про загиблих на воді звели за проектом народного художника України Анатолія Гайдамаки. Єдина така культова споруда в Україні виконує кілька функцій: це духовне місце і орієнтир для кораблів. Майже на шістдесятиметровій висоті замість звичного купола храм вінчає куля — символ Землі. Саме всередині цієї позолоченої сфери і встановлено маяковий ліхтар, котрий вказує шлях пароплавам.

— Внутрішнє оздоблення церкви пов'язане з морською тематикою. Тут і Ноїв ковчег, і грайливі дельфіни. А головний хрест виконано у формі рози вітрів. Гордість храму — незвичайна ікона святителя Миколая, виготовлена в техніці макраме-колаж, — розповідає настоятель храму протоієрей отець Сергій **(на знімку)**. Її автор — артист, художник Володимир Денщиков. Після тяжкої хвороби він почав створювати дивовижні ікони з лляних ниток. Вигадана ним техніка вузлика дає можливість отримувати чудові зображення. Майже п'ять місяців роботи й понад 6,5 мільйона вузликів знадобилося майстрові для створення образу святителя Миколая.

Підняті з дна моря якорі.

На цокольному поверсі церкви розташувався Музей катастроф на воді, основна частина експозиції якого присвячена морським катастрофам. Корабельні огорожі, канати, якорі, підняті з дна моря, — усе тут передає атмосферу морської стихії.

Роман ЧЕРЬОМУХІН,
Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото
Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Ядерний тероризм — загроза миру

Учора у столиці Республіки Корея — Сеулі — почав роботу «ядерний» саміт — зустріч світових лідерів, в якій беруть участь глави 53 держав, у тому числі й Президент України Віктор Янукович.

Графік роботи нашого глави держави, **за повідомленням його прес-служби,** досить насичений. Віктор Янукович зустрівся із президентом США Бараком Обамою, президентами Республіки Корея, Азербайджану, РФ, із президентом Євросоюзу Херманом ван Ромпеєм і головою Єврокомісії Жозе Мануелем Баррозу. Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун в особистій зустрічі висловив подяку Віктору Януковичу за допомогу в подоланні наслідків аварії на АЕС «Фукусіма-1» в Японії.

Світові лідери на саміті в Сеулі не розглядали проблеми безпеки АЕС, а обговорювали, як стримати поширення ядерної зброї, не допустити потрапляння ядерних радіоактивних матеріалів до рук терористів, як захистити АЕС від їхнього нападу.

Було підписано меморандум, в якому йдеться, що «ядерний тероризм — одна з найскладніших загроз міжнародній безпеці. Перемога над цією загрозою, — зазначається в документі, — вимагає рішучих заходів на національному рівні й міжнародного співробітництва з урахуванням її потенційних глобальних, політичних, економічних, соціальних і психологічних наслідків».

Президент США, звертаючись до учасників зустрічі, сказав, що у світі все ще є кепські актори, в яких погано виходить приховувати свої наміри із застосування небезпечних ядерних матеріалів. «Для того, щоб вбити сотні тисяч ні в чому не винних людей, достатньо лише жмені таких матеріалів. І це не перебільшення, це сувора реальність», — заявив Барак Обама.

«Забезпечення фізичного захисту ядерних установок, ядерних та інших радіоактивних матеріалів, а також пов'язаної з ними інфраструктури, є ключовим завданням України у сфері протидії ядерному тероризму», — підкреслив у своєму виступі на саміті Президент України Віктор Янукович.

Однак не тільки безпека роботи АЕС і загроза тероризму стосовно цих об'єктів є умовою збереження миру й життя на Землі. У світі величезні запаси ядерної зброї, і, як і раніше, домінує міф про те, що тільки наявність зброї такої величезної руйнівної сили є гарантією миру.

Країни, що володіють ядерною зброєю, воліють зберігати військово-політичні союзи. А про скорочення ядерних озброєнь домовляються не на міжнародних форумах, а на основі двосторонніх відносин.

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ПЛАНЕТА

Лівійський суд переможців: півроку в полоні без звинувачень

Суттєвих змін у переговорах стосовно звільнення українських заручників у Лівії не відбувається. Про це вчора на брифінгу розповів речник Міністерства закордонних справ Олександр Дикусаров. «Ми продовжуємо перемовини. За останньою інформацією з посольства, з громадянами усе нормально, але вони перебувають там, де й перебували. Нового поки що нічого немає», — повідомив речник.

Тим часом газета «Сегодня» днями написала, що єдину жінку, з-поміж 21 затриманого, Ольгу Шадрову звільнили, і вона вже повернулася додому в Одесу. Втім, поспілкуватися з нею не вдалось ані газеті, що оприлюднила таку інформацію, посилаючись на родичів Шадрової, ані іншим журналістам. Нагадаємо: наших співвітчизників затримали 5 вересня 2011 року, звинувативши у співпраці з військовими колишнього лівійського лідера Муамара Каддафі. Нібито вони допомагали ремонтувати зброю для підопічних диктатора. Натомість українці твердять, що працювати поїхали в одну з нафтових компаній. Частина затриманих за професією — нафтовики, інша — кухарі.

Найприкріше те, що за півроку, що наші співвітчизники перебувають у полоні, проти них не висунуто жодних офіційних звинувачень. Тобто достеменно вони не знають, невинуватість у чому їм треба довести. Заручниками повоєнної анархії виявилися не лише українці. Серед тих, хто місяцями чекає на звинувачення, є білоруси, росіяни, а на початку березня за підозрою у шпигунстві там затримали й досі тримають двох британських журналістів. Підставою до таких підозр, **за повідомленням видання «Інтернешинал Ньюз»,** став факт, що журналісти мали при собі обмундирування, яке використовують ізраїльські військові, та відео зброї, що стріляє.

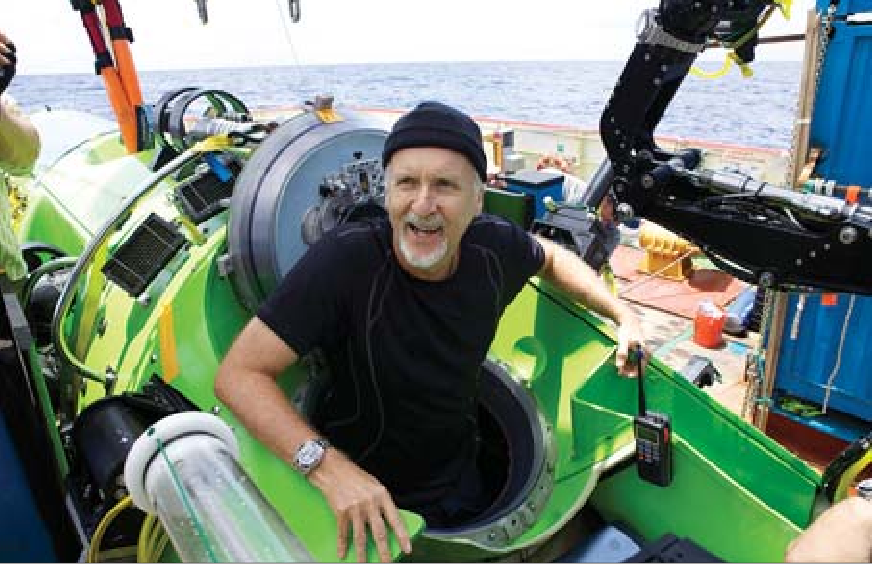
Про необхідність припинити «полювання на відьом» новій лівійській владі вказували не раз і навіть на рівні ООН. Проте, схоже, у новоспечених лівійських керманичів є солідна міжнародна підтримка. Так, минулої п'ятниці Рада ООН з прав людини ухвалила резолюцію «Технічне сприяння Лівії у сфері прав людини». Росія наполягала внести поправку, яка закликала перехідний уряд Лівії «вирішити проблему затримань, включаючи іноземних громадян, — негайно звільнити їх або ж провести справедливе судове розслідування справ». Члени Ради відхили цю поправку. Відтак долю сотень (а може, й більше) безпідставно затриманих лівійців та іноземців, серед яких 21 українець, залишається невизначеною.

Тетяна ПАСОВА.

Режисер занурився на дно Маріанської западини

Американський режисер Джеймс Кемерон **(на знімку)**, котрий зняв «Титанік», «Термінатор», «Аватар» та інші відомі фільми, у спеціальному батискафі «Deepsea Challenger» занурився на глибину майже 11 кілометрів і досягнув дна Маріанської западини, розташованої приблизно в 200 кілометрах на північний захід від тихоокеанського острова Гуам. Кемерон планує провести на дні Тихого океану шість годин, збираючи зразки для наукових досліджень, фотографуючи та знімаючи на камеру.

Фото TANJUG/Укрінформ.

Упроваджують інноваційні форми міжнародного співробітництва

На Хмельниччині відбулася конференція, присвячена інноваційним формам міжнародного співробітництва. В заході взяли участь делегації з Польщі, Хорватії, Румунії, Білорусі, Росії. Долучилися до події і громадські організації, науковці, представники місцевих та центральних органів влади. Під час зустрічі обговорювали перспективи та пріоритети співпраці з метою подальшого впровадження в регіоні технологічних розробок закордонних партнерів.

Місцеві підприємства взаємодіють з 96 країнами світу. Основні зовнішньоторговельні потоки краю спрямовані в Росію, Білорусь, Німеччину, Чехію, Польщу. Плідне співробітництво проводиться також із Китаєм, Італією, Молдовою, Нідерландами, Туреччиною, Казахстаном.

Упродовж останніх п'яти років інвестиції іноземного капіталу в економіку Хмельниччини зросли в 2,5 раза.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Працюють на експорт

Торік ДП «Зоря»-«Машпроект» реалізувало продукції на 2 мільярди 652 мільйони гривень. Причому, **інформує прес-служба підприємства,** 95,9 відсотка виробленого пішло на експорт. Найбільшим замовником миколаївських машинобудівників залишається «Газпром» (Росія). Газоперекачувальне обладнання із Миколаєва виявилося затребуваним і в країнах Близького Сходу. Значна частина поставок йде замовникам з Індії та Канади.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

Прокуратура проти розвідувального агентства

Варшавська прокуратура пред'явила обвинувачення керівникові розвідувального агентства у 2002—2004 рр. Збігнєву Сємйонтковському щодо участі в організації у Польщі таємного центру, який у 2002—2003 роках ЦРУ використовувало для утримання в'язнів, підозрюваних у терористичній діяльності. Він функціонував на території розвідувальної школи у Старих Кєйкутах.

Інформацію щодо цієї справи, що розслідує польська прокуратура, вдалося отримати журналістам «Газети виборчої» та програми «Панорама» (TVP 2). Представники слідчих органів та сам Сємйонтковський підтвердили факт пред'явлення обвинувачення, що мав місце ще 10 січня. Останньому інкримінується перевищення службових повноважень та порушення міжнародного права шляхом «незаконного позбавлення волі» та «застосування тілесних покарань» щодо військових в'язнів.

Слідство у цій справі розпочалося 2008 року. Про неї не раз говорили й на засіданнях Європейського парламенту. Після оприлюднення «Вікілікс» рапортів Посольства США у Варшаві, в яких йдеться про прагнення офіційних Варшави і Вашингтона «заглушити справу в'язниці ЦРУ у Старих Кєйкутах», Верховний Суд Польщі наприкінці 2011 року зобов'язав Агентство Розвідки передати прокуратурі «повну документацію щодо співпраці з ЦРУ у перший період війни з тероризмом». Саме вона й лягла в основу нового етапу слідства, який дав підстави для пред'явлення обвинувачень.

Подібні обвинувачення невдовзі отримає також заступник Сємйонтковського полковник Анджей Дерлятка, який безпосередньо відповідав за співпрацю з ЦРУ. Також слідчі прокуратури «зібрали докази, що дозволяють поставити перед судом Державного трибуналу лідера Союзу демократичних лівих сил (СДЛС) та прем'єр-міністра Польщі у 2001—2004 роках Лешка Міллера. Нині він знову у активній політиці: з 2010 року — депутат сейму, а з 2011-го очолює СДЛС та одноіменну депутатську фракцію у нижній палаті польського парламенту. У разі такого розвитку подій до відповідальності можуть бути притягнуті також його наступники на посаді голови Ради міністрів — представники інших політичних сил, які послідовно категорично заперечували наявність у їхньому розпорядженні інформації про існування таємних в'язниць ЦРУ на території Польщі.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

ФОТОФАКТ

У столиці Туреччини під час 34-ї Стамбульської виставки ювелірних прикрас демонструють золоті браслети.

Фото XINHUA/Укрінформ.

Для росіян, які їдуть до Криму на машинах, пропонують спростити перетин кордону

Міністерство курортів і туризму Автономної Республіки Крим пропонує спростити процедуру перетину державного кордону України російськими туристами, які приїжджають до Криму на автомобілях.

Як повідомили в Головному управлінні інформаційної політики Ради міністрів Автономної Республіки Крим, ця процедура займає близько чотирьох годин. У свою чергу глава кримського уряду Анатолій Могильов доручив підготувати відповідне звернення до Кабінету Міністрів України.

Роман ЧЕРЬОМУХІН.

ФОТОФАКТ

У Португалії відбувся десятий Міжнародний фестиваль, присвячений шоколаду, на якому чотирнадцять дизайнерів представили шоколадні сукні. На створення кожного образу в кухарів пішло кілька тижнів.

Фото TANJUG/Укрінформ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 56 (5306)
СЕРЕДА, 28 БЕРЕЗНЯ 2012

На Черкащині у 2011 році кількість хворих на запущені форми туберкульозу зросла у 1,8 разу, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

У 2012 році Волинській області на ремонт доріг із Держбюджету передбачено 151 млн. гривень. Приблизне фінансування реконструкції шляхів на кожен район становить 300 тисяч гривень, *повідомив перший заступник голови Волинської ОДА Олександр БАШКАЛЕНКО*

«Підпільні» дитсадки

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

На початку депресивних дев'яностих минулого століття, коли різко впала народжуваність, новоявлені бізнесмени разом із чиновниками заходилися ділити те, що їм не належало. Сотні дошкільних закладів опинилися в довгостроковій оренді, котра згодом переросла у приватну власність. Украдені в майбутнього покоління будівлі стали офісами, а молоді батьки почали оббивати пороги місцевої влади, щоб улаштувати дитину в дитсадок.

«У черзі ми були 274–ті...»

Наша знайома Світлана, «відсидівши» в декретній відпустці з малюком три роки, вирішила вийти на роботу у фірму, в якій до народження сина була менеджером. Її кваліфікацію там належно цінували й із задоволенням сприйняли намір Світлани повернутися.

Та як здивувалася жінка, коли ні з першої, ні з наступних спроб вона не змогла влаштувати малечу до дошкільного закладу. Відмову аргументували скрізь однаково: у Владика неповний набір щеплень. Світлані нічого не залишалося, як звернутися до приватних дитсадків. До того ж список цих закладів їй дали під великим секретом, а після зустрічі із завідувачами попросили не афішувати їхню розмову. Так, мовляв, буде краще обом сторонам.

У головному управлінні освіти та науки Черкаської облдержадміністрації підтвердили інформацію про те, що на сьогодні жоден із приватних дитсадків в області не зареєстрований і не має ліцензії на надання освітніх послуг. А щодо комунальних дошкільних закладів, то, мовляв, місць там достатньо. Тільки батькам потрібно завчасно, не за день-два, а за кілька тижнів, подбати про влаштування дитини в дитсадок.

Чи справді немає проблем у тих, хто заздалегідь дбає про влаштування свого малюка до дошкільного закладу, розповіла нам черкащанка Олена Маломуж. Вона записала сина до дитячого садка вже через два місяці після його народження.

— Чесно кажучи, я навіть злякалася, що дитина не потрапить до дитсадка, — згадує Олена. — У черзі ми були 274-ті. Нас попередили, що в сина повинні бути всі щеплення, а дитячий садок потребує матеріальної допомоги. Я погоджувалася на все, адже вже через два роки планувала повернутися на роботу. А матеріальне становище не давало змоги найняти няню або віддати сина до приватного садка. І навіть щеплення, хоча дитина — алергік, на свій страх і ризик, зробили.

Утім, зазначає Олена, є чимало батьків, які категорично відмовляються від рекомендацій лікарів. Уважають, що, навіть якщо більша частина зарплати одного з них буде витрачена на послуги приватних педагогів, дитина заслуговує лише на найкраще. Так, черкащанка Оксана (прізвище відмовилася називати з етичних міркувань. — **Авт**.) повідала, що до приватного дитячого садка віддала дочку через відсутність щеплень. А ще хотіла, щоб дитина виховувалася в єдиній на весь садок групі із 13 дітей. Раділа, що її дворічна Полінка буде гарно доглянута.

— Про стан здоров'я дитини й наявність чи відсутність щеплень у приватному садку ніхто не запитує, — розповідає жінка. — У групі зібрано дітей від двох до чотирьох років, тому Поліна спілкується не лише з однолітками, а й зі старшими за себе хлопчиками й дівчатками.

Пані Оксана каже, що дитячий садок, а точніше, одну групу, створено у просторій трикімнатній квартирі. В одній кімнаті — ігровий куточок, у другій — спальня, у третій — їдальня. Кухня виконує своє пряме призначення. Няня й вихователька зустрічають дітей на вході до

КОМЕНТАР

Завідувачка сектору з питань дошкільної освіти департаменту освіти та гуманітарної політики Черкаської міської ради Любов ДОЦЕНКО:

— Жоден дошкільний освітній заклад без присвоєння йому статусу юридичної особи, без дозволу головного управління освіти на здійснення освітньої діяльності не має права на роботу з дітьми. У Черкасах немає жодного приватного дитячого садка з ліцензією.

— Дитсадок — це не камера схову для дитини, куди прийшов, віддав, забув, забрав. Батькам щонайменше слід замислитися, кому вони довіряють своє дитя! Так, вихователі комунальних садків мають вищу спеціалізовану освіту, знайомі з психологією, фізіологією дітей, з азами педіатрії, регулярно проходять медогляди. Програма, за якою вони займаються з малюками, максимально розрахована на відповідний вік. А хто і що знає про вихователів приватних садків? Можливо, освіта в них і вища. Але яка? Фінансиста, електрика, педагога середньої школи? Хто може бути впевненим у методах їхнього впливу на дітей?

На жаль, під питанням і харчування малюків. Не сумніваємося, що їжа й справді домашня, котлети з чистого м'яса, а овочі та фрукти завжди свіжі й у достатній кількості. Але... Не дай Боже, діти отруяться (а це, погодьтеся, може статися і вдома. — Авт.), ніхто і ніколи не зможе притягнути винуватців до відповідальності. Та й наявність санітарних книжок у більшості співробітників цього бізнесу під питанням. Якщо трапиться лихо, дітлахів відправлять по домівках, а садок закриють. Ніби нічого не сталося. На жаль, схожий випадок у Черкасах уже був.

Удома батьки намагаються вберегти свою малечу від усіх бід: ховають гострі предмети, чашки з окропом відсувають якнайдалі, намагаються зберегти здоров'я, відмовляючись від щеплень. За законом, вони мають право на власний розсуд вирішувати, кому довірити своє дитя на час, поки самі на роботі, обравши домашнє виховання від бабусі, няню, комунальний чи приватний дитячий садок. Але перш ніж довірити дитину комусь, варто згадати про її безпеку. Можливо, вихователі приватних садків найприємніші і найдосвідченіші люди на світі, але, напевно, суворий контроль керівництва комунального садка та юридично обґрунтоване розуміння його вихователями реальної відповідальності за дитину зменшать ризик виникнення небезпечних ситуацій.

Поруч із в'язницею відкрили магазин виробів засуджених

Вироби засуджених, які експортують з Вінниці споживачам Бельгії, Великої Британії, Німеччини, Польщі, Франції, тепер можна придбати у... тюремному магазині. Його відкрили у місті над Південним Бугом поруч із в'язницею. Особливість пропонованої продукції в тому, що вона зроблена вручну.

«Стінку» для кухні Стрижавська колонія пропонує за 50 тисяч гривень. «Чому так дорого? — перепитує продавець. — Бо з натурального дерева, з дуба. Зверніть увагу, як добротно зроблено. Це ж все ручна робота. На фабриці так якісно не роблять». Такі само гарні й добротні ліжка — для дорослих і дітей. Наприклад, ліжечко для немовляти коштує трохи більше тисячі гривень. Крісла-качалки з лози — річ звична, а ось тумбочка з такого самого матеріалу... Багато металевих виробів — мангали для приготування шашликів, підсвічники, навіть квіти з металу — зроблено руками місцевих ковалів. Розфасовано у мішки різної ваги деревне вугілля. У такому ж вигляді пропонують пелети (пресовані екологічно чисті паливні брикети з деревини та тирси). У вітрині — зразки спецодягу, взуття.

Багато представлено художніх виробів — картини, ікони, вітрильники тощо. Над кожним виробом вказано, в якій установі його виготовлено. Левову частку з-поміж них становлять ікони. Способи їх виготовлення різні — випалювання по дереву, різьблення, малювання. Вони вирізняються ще й формами. Одна з них вмонтована в обрамлення храму, друга має вигляд триєдиної ікони — в одному ряду поєднано три зображення ликів святих.

Магазин пропонує таку форму співпраці, як виготовлення продукції під замовлення.

— Це пояснюється тим, що не всю продукцію можна представити у невеликому приміщенні, — уточнює продавець. — Ось погляньте на фото, які прекрасні дерев'яні альтанки. Або ось це обладнання для спортивних майданчиків. Для таких великих виробів у магазині немає місця. Ми інформуємо покупця, в якій саме установі їх можна побачити в натуральну величину.

За інформацією керівника прес-служби управління Державної пенітенціарної служби у Вінницькій області Ірини Шаповалової, у всіх установах виконання покарань налагоджено виробничий процес. Найбільше виготовляють меблів для лікарень, дитячих садків, шкіл, обладнання для спортивних майданчиків, малі архітектурні споруди з дерева. Причому роблять швидко і дуже якісно. І не лише для Вінницької області. Їх замовляють споживачі приблизно з половини регіонів держави. Пояснюється це, що раз наголошую, високою якістю виробів.

— Установи виконання покарань нашої області постачають продукцію також на експорт, — каже пані Ірина. — Найбільше своїх виробів експортує Стрижавська виправна колонія. Установа освоїла ринки збуту не тільки у сусідній Польщі. Мають споживачів у Бельгії, Німеччині, Франції та Великій Британії. Експортують меблі, інші вироби з дерева, деревне вугілля, пелети для спалювання у котлах на альтернативному паливі.

Не всі покупці однозначно ставляться до такого магазину. Поки що його послугами більшою мірою користуються організації, підприємства, установи. Індивідуальні споживачі купують переважно побутові речі — мангали, підсвічники. За словами одного з покупців, все це пов'язано з тим, хто виготовляв таку продукцію. «Ви ж знаєте ставлення суспільства до тих, хто сидить в тюрмі...»

Загалом торік у всіх установах виконання покарань на Вінниччині реалізовано продукції на загальну суму майже 30 мільйонів гривень.

Віктор СКРИПНИК.

На знімках: таку продукцію пропонують у тюремному магазині.

Фото автора.

ДОВІДКА

За інформацією голови Державної пенітенціарної служби України Олександра Лісіцкова, у 2011 році засудженими в установах виконання покарань виготовлено продукції, в тому числі сільськогосподарської, на загальну суму 2,5 мільярда гривень. В установах виконання покарань створено 11 сільгосппідприємств. Ув'язнені вирощують продукцію без органічних добавок. На виробництві зайнято 40 відсотків ув'язнених.

Крім Вінниці, магазини Державної пенітенціарної служби відкрито у Львові, Житомирі та Полтаві.

Найбільше своїх виробів експортує Стрижавська виправна колонія

квартири, допомагають переодягнутися. Ніхто ні на кого не гримає, не нервує й не підганяє. Усе відбувається в ігровій формі. Видно, що педагогів підбирали ретельно. За місяць батьки викладають за уважний догляд 1000—1200 гривень. Це справді чимало, констатує Оксана, однак у комунальний садок після приватного вона дитину вже точно не поведе. Хіба що, не доведи Господи, без роботи з чоловіком залишаться.

Зрозуміти краще, що ж так приваблює батьків у приватних дитячих садках, за що вони готові віддавати щомісяця від однієї до двох з половиною тисяч гривень, вирішили й ми. Шукати адреси та телефони цих дошкільних закладів довелося не одну годину. Допомогли знайомі та Інтернет. Уже на перший телефонний дзвінок на іншому кінці дроту приємний жіночий голос відповів, що в їхньому садочку завжди раді новим обличчям. Що до кожного з 12 дітлахів вихователь та його помічник застосовують індивідуальний підхід і найсучасніші педагогічні методи. Харчування — домашнє, збалансоване, за найвищими стандартами. Чесно кажучи, недовіри ця розмова не викликала.

Ліцензія батьків не турбує

Дитячий садок розташувався у приватному секторі. Перед будинком — галявина для прогулянок. Усередині — просторі кімнати: спальня, ігрова, об'єднані вітальня, їдальня та кухня. Привітна старша вихователька ознайомила з меню та розпорядком дня дітей. Зізнаємося, вразило. До меню входять свіжі соки, овочі та фрукти, різноманітні страви із м'яса та риби, молочні продукти. Усе з фермерського господарства. Щоправда, на запитання про сертифікати якості на продукцію прямої відповіді не почули. Тільки запевнення, що постачальники перевірені роками успішної співпраці.

Сумувати дітям також не доводиться, щодня — розвивальні ігри, заняття за різними педагогічними методиками (назви деяких із них і вимовити складно). Вихователь з вищою педагогічною освітою запевнила, що в дитсадку роблять усе можливе, щоб малеча розкрила свої таланти й підготувалася до успішного навчання у школі.

На прохання показати ліцензію вихователь сором'язливо відвела очі й пояснила, що поки що такого документа немає. Але колись, у майбутньому, офіційний дозвіл на роботу заклад обов'язково отримає.

Роботу без ліцензії власники приватних дитячих садків пояснюють величезною кількістю бюрократичних перепон, що стоять на шляху її отримання. І справді, ліцензування діяльності — це насамперед згода взяти на себе величезну відповідальність за життя і здоров'я чужих дітей. А ще — ціла купа проблем: статут, в якому буде викладено програму та напрями діяльності закладу, підбір кваліфікованого персоналу, його регулярні медогляди, реєстрація в податковій службі, дозвіл санепідемстанції та інших органів контролю.

Мороки нібито й багато, але дозвіл на освітню діяльність — це не тільки папірець. Це гарантія того, що люди відповідально ставляться до роботи з дітьми. Адже знають: будь-яка халатність щодо малюків — це адміністративна, а то й кримінальна відповідальність.

Щоправда, батьків відсутність документів мало турбує. Ті, з ким нам удалося поговорити в дитсадку, зізналися, що навіть і не запитували про цей документ. Головне для них — задоволений, доглянутий та нагодований малюк. Так, жителька приміського села Червона Слобода розповіла, що віддала свого сина до цього закладу після звичайного садка. Там він тільки й навчився, що плюватися й битися. А тут майже одразу став спокійніший і вихований. А батько хлопчика зауважив, що впевнений у відповідальності вихователів цього закладу.

— Біда може статися де завгодно, — сказав він. — А приватні садки переймаються своєю репутацією, тому уважно стежать за дітьми.

Недержавні садки Черкас відкриваються не тільки в приватному секторі. Більшість із них — на найманих квартирах. Там, зрозуміло, умови гірші. Зазвичай це трикімнатна квартира, переобладнана в дитячий дошкільний заклад із маленькими меблями та ліжечками. Одне слово, розгулятися дітлахам особливо ніде, хіба що на вулиці, на звичайному майданчику. Так, сусіди по під'їзду одного із садків міста розповідали, що за дітлахами хоч і спостерігали дві виховательки, але зібрати всіх докупи не завжди вдавалося. Іноді пенсіонери й самі допомагали ловити малечу, яка «відбивалася від зграї».

Ірина ГРЕБЕНЬ,
Лідія ТИТАРЕНКО.

P. S. Поки матеріал готувався до друку, з Черкаської міської ради повідомили, що зареєстровано перший у місті приватний дитсадок. Наступний крок — видача дошкільному закладові ліцензії. Однак для цього адміністрації дитсадка ще потрібно підписати деякі документи в контролюючих органах.

На знімку: в першому офіційно зареєстрованому в Черкасах приватному дитсадку «Сім гномів».

Фото з архіву дитсадка.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановами Господарського суду Дніпропетровської області визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру:

по справі № 34/5005/1789/2012 від 13.03.2012р. Товариство з обмеженою відповідальністю "Укрроспідшипник" (49074, м. Дніпропетровськ, вул. Батумська, буд. 11, кімн. 4, код ЄДРПОУ 32068300).

по справі № 34/5005/1942/2012 від 13.03.2012р. Товариство з обмеженою відповідальністю "КОМПАНИЯ СТРОЙ-КО" (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Батумська, буд. 11, кімн. 4, код ЄДРПОУ 36835954).

по справі № 38/5005/1897/2012 від 13.03.2012р. Товариство з обмеженою відповідальністю "СК-ДНІПРОМЕТ" (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Мукаша Салакунова, буд. 25, корп. 2, офіс 8, код ЄДРПОУ 36727632).

Ліквідатором банкрутів призначено Товариство з обмеженою відповідальністю "ІНФО-КОМП" (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Фрунзе, буд. 4, код ЄДРПОУ 36727323).

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1А) від 07.03.2012р. порушено справу № 24/5005/2163/2012 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Метспллав", код ЄДРПОУ 32685531, (49064, м. Дніпропетровськ, вул. Мічуріна, б.4, кв. 3, р/р 26004052681201 в ПАТ "Укрсиббанк", МФО 351005) та відкрито процедуру розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Морозова Ігоря Анатолійовича, (ліцензія серії АВ № 547935, 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського сулу Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 29.02.2012 р. по справі №21/93б Сєвєродонецьке Дочірнє підприємство СУ "Електромонтаж" №448 Акціонерного товариства закритого типу "Донбаспромелектромонтаж" (м. Сєвєродонецьк, вул. Заводська, 38, код ЄДРПОУ 01416932, р/р 26006034197807 в АТ "Укр-Сиббанк" м. Харків, МФО 351005) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дейнегіну Вікторію Миколаївну (91016, м. Луганськ, вул. Совєтская, буд. 59а, кв. 13, ліцензія АГ № 580386 від 23.08.11 р.).

Постановою господарського суду Донецької області від 01.03.2012р. у справі №27/193б визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Прима телеком солюшн" (код ЄДРПОУ 33490025). Відкрита ліквідаційна справа строком до 01.06.2012р. Ліквідатором призначено Ручка Івана Миколайовича (ліцензія АВ №592970), ідентифікаційний номер - 3110102578, адреса: 83034, м. Донецьк, вул. Шахтна, б.97, кв. 36.

Браконьєрство заради виживання

Розграбовування природних ресурсів українських заповідників за участю їх єгерів «стимулює» держава

НЕСПОДІВАНИЙ РАКУРС

Про гучне затримання організованого злочинного угруповання, яке діяло просто в охоронній зоні Чорноморського біосферного заповідника, та ще й за участю його єгерів, нелегальний вилов креветки майже в промислових масштабах, писали чи не всі українські газети. Однак і журналісти, і правоохоронці з чиновниками скромно промовчали про те, що провину за браконьєрство зі злочинцями мали б розділити й наші природоохоронні служби, і сама держава. Адже саме вона поставила працівників заповідника в такі умови, що вони змушені порушувати закон просто заради виживання!

Ліміт на город

Нині зарплата єгеря Чорноморського біосферного заповідника, залежно від його стажу, не перевищує 1150 гривень. Цих сміховинних грошей не вистачає навіть на те, щоб купити для родини продукти: адже відстань від десятка кордонів природного резервату до найближчих сіл становить від 3,5 до 23 кілометрів. Щоб з'їздити по бездоріжжю туди-назад у село за хлібом, ліками та іншими товарами першої потреби, найчастіше витрачається каністра бензину. Чотири такі поїздки — і зарплати наче й не було.

Утім, у радянські роки єгерям теж платили копійки. Але водночас мізерні оклади компенсували дозволом помірно експлуатувати природні ресурси: мати городи й до семи корів (у селі дозволяли не більше двох на індивідуальне селянське господарство), ставити дві рибальські сіті. Нині зарплати єгерів дедалі більше знецінюються, а легальні можливості користуватися дарами природи зводяться нанівець: спершу в охоронців заповідних територій відібрали можливість ставити сіті, потім запровадили щорічну видачу лімітів на природокористування. А торік Державна екологічна інспекція України такі ліміти конкретно Чорноморському біосферному заповіднику без пояснення причин не виділила взагалі, і розбивати біля кордону городи й тримати худобу єгерям стало «ніззя». То чи варто дивуватися, що вони від безвиході зайнялися браконьєрством?

Моторний човен — основний транспортний засіб єгеря.

Це вам не годівниця

Нинішнього року помилку начебто виправили — Державна екологічна інспекція України задовольнила заявку адміністрації заповідника на виділення лімітів, і єгерські городи з коровами знову узаконили. У людей, які охороняють 150 кілометрів заповідних берегів Тендрівської та Ягорлицької затоки Чорного моря, знову з'явилася можливість прогодувати свої родини, не вступаючи при цьому в конфлікти з законом і не дискредитуючи себе. Однак загалом це проблему не розв'язує — тим паче, що єгерські городи в піщаних дюнах, та ще без поливу, врожаї приносять низькі. Та й продаж м'яса-молока після недавнього падіння цін взагалі втратив економічний сенс: їздити за ними у таку далечінь скупникам просто невигідно, а у чесних єгерів достатньо турбот по службі, щоб ще й такою комерцією промишляти.

— Особисто я керую заповідником недавно, однак часу розібратися й зрозуміти вистачило: відкривати єгерям широкі можливості для непомірної експлуатації довірених їхньому піклуванню природних ресурсів — нерозумно й неправильно. Адже вони мають опікуватися ними, а не експлуатувати, інакше для чого взагалі створюються такі резервати? Однак платити єгереві як прибиральниці — означає провокувати його на те саме браконьєрство та інші порушення закону заради пошуку нелегальних джерел доходу. Нині я готую докладну доповідь про перспективи розвитку заповідника для відділення біології Президії Національної академії наук України, — заявив нашому кореспондентові директор Чорноморського біосферного заповідника Анатолій Юрченко. — Однак хотів би зазначити, що проблема стосується всіх заповідників країни, а не тільки нашого.

За ризик треба платити

Звичайно, проблема до зарплат не зводиться: для боротьби з розграбуванням дарів природи єгерської служби давно час переозброїти. У тому самому Чорноморському біосферному охорона користується човнами типу «Казанка» з моторами «Вихор», які закуповували ще на початку 90-х років минулого століття.

Тоді як у браконьєрів — прилади супутникової навігації, швидкісні катери з потужними японськими моторами, а найчастіше й пістолети-автомати під рукою. Спробуй-но наздожени такий катер і затримай його команду без ризику одержати кулю в лоба!

Інакше кажучи, нашій державі давно час визначитися, яку політику стосовно заповідників обрати. Або шукати фінанси та інші матеріальні стимули для зміцнення їх охорони — адже за сумлінне виконання службового обов'язку, ризик і спартанське життя без звичних благ цивілізації треба платити гідно. Або приготуватися до того, що організовані злочинні угруповання за участю єгерів і навіть керівників заповідників на зразок тієї, яку ліквідували в Голопристанському районі Херсонщини, з'являться й в інших областях. І не треба тут вишукувати у браконьєрів якихось особливих кримінальних нахилів: просто у них також є родини й маленькі діти, яких треба годувати, і які складних слів «ліміти» та «низькі тарифні ставки» не розуміють.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Фото автора.

Від «Спецоперації «Санація» або Чому Європейський Суд

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК У № 55 ЗА 27 БЕРЕЗНЯ 2012 Р.

«Копія договору», яку не засвідчував нотаріус

Та невдовзі з'ясувалося, що це був тільки початок. Бо після того, як колегія суддів КАГС таки прийняла цей висновок експерта на «електрофотокопію договору» як доказ, представники «Агрокомплексу» звернулися до московського нотаріуса, котрий, як значилося на штемпелі, що міститься на «копії договору» від 14 березня 1994 року, начебто й засвідчував його відповідність оригіналу. Отже, щоб прояснити ситуацію, «Агрокомплекс» направив до нотаріуса відповідний запит і отримав від нього чітку та однозначну відповідь, що ним копія договору про передачу права власності на нафтопродукти від 14. 03. 1994 року, яку подав до суду «Гефес Інтернейшнл», не засвідчувалася та що копійний штамп і підпис, що містяться на вказаній «копії договору», не його. Додатково нотаріус повідомив, що в реєстрі нотаріальних дій за квітень 2005 року взагалі не могло бути реєстрації нотаріальної дії за номером 1-5889. З огляду на це, нотаріус також направив листа аналогічного змісту на адресу Київського апеляційного господарського суду. А що ж судді? Схоже, вони й далі продовжували вважати, що «копія договору», про яку нотаріус повідомив, що він її не засвідчував, справжня — принаймні при розгляді справи колегія суддів вищезгадані обставини до уваги не взяла.

Такий розвиток подій змусив «Агрокомплекс» звернутися до Генпрокуратури, Служби безпеки та Вищої кваліфікаційної комісії суддів України з проханням надати належну правову оцінку таким діям колегії суддів Київського апеляційного господарського суду у складі головуючого С. Сотникова та суддів П. Дзюбка і В. Суліми. Задля справедливості, зазначимо, що суддя В. Суліма при цьому висловив окрему думку. 24 березня 2011 року Вища кваліфікаційна комісія суддів ухвалила рішення про відкриття стосовно вищезгаданих суддів дисциплінарної справи. Чи міг цей склад колегії суддів і далі розглядати справу? «Агрокомплекс» вважав, що після відкриття дисциплінарної справи стосовно суддів точно ні, тож у судовому засіданні було заявлено клопотання про відвід цього складу суду. Однак Київський апеляційний господарський суд не тільки відмовив у задоволенні вказаного клопотання, а й уже 6 квітня 2011 року ухвалив постанову, якою задовольнив заяву ЗАТ «Гефес Інтернейшнл» про перегляд постанови КАГС від 18 квітня 2006 року, скасував цю постанову та ухвалив нове рішення, за яким апеляційну скаргу «Агрокомплексу» було залишено без задоволення, а рішення Господарського суду Києва від 9 червня 2005 року та ухвали про зміну способу його виконання і звернення боргу на належні «Агрокомплексу» акції «ЛиНІКа» залишив без змін.

Ще раз про «нововиявлені обставини» та принцип правової визначеності

Отримавши це рішення, «Агрокомплекс» звернувся з касаційною скаргою до Вищого господарського суду України, яку було задоволено частково. Зокрема, постановою ВГСУ від 30 травня 2011 року було скасовано постанову Київського апеляційного господарського суду від 6 квітня 2011 року (про стягнення з «Агрокомплексу» нафтопродуктів), а заяву «Гефес Інтернейшнл» про перегляд постанови КАГС від 18 квітня 2006 року за нововиявленими обставинами передав на новий розгляд до КАГС. При цьому ВГСУ у своїй постанові логічно зазначив, що «нововиявлені обставини за своєю юридичною суттю є фактичними даними, що в установленому порядку спростовують факти, які було покладено в основу судового рішення».

У зв'язку з цим мусимо ще раз нагадати, що в оскаржуваному «Гефес Інтернейшнл» рішенні КАГС від 18 квітня 2006 року чітко зазначено, що «судова колегія дійшла висновку про відсутність правових підстав для задоволення позову», оскільки «посилання позивача на те, що відповідачем не виконано зобов'язань по договору від 14. 03. 1994 р., спростовується наявними у справі доказами». Відтак суд дійшов висновку, що «угоди (між «Гефес Інтернейшнл» та «Агрокомплексом». — **С. Л.**) були виконані сторонами в повному обсязі, про що 01. 10. 1995 року складено акт виконання взаємних зобов'язань». Іншими словами, навіть якщо припустити, що договір від 14 березня 1994 року насправді існував, то акт від 1 жовтня 1995 року про відсутність взаємних зобов'язань між сторонами все одно перетворював його на звичайний папірець. Але ж ми вже достатньо сказали про «справжню справжність» цієї «завіреної копії»!

Чим же тоді у даному разі керувався ВГСУ, направляючи до Київського апеляційного господарського суду заяву «Гефес Інтернейшнл» про перегляд за нововиявленими обставинами постанови від 18 квітня 2006 року? Тим паче що раніше Вищий господарський суд та Верховний Суд України вже безліч разів залишали рішення КАГС від 18 квітня 2006 року без змін, а касаційні скарги «Гефес Інтернейшнл» — без задоволення. У зв'язку з цим доречно поглянути, як же ВГСУ обгрунтував своє рішення від 30 травня 2011 року про направлення до КАГС заяви «Гефес Інтернейшнл» про перегляд за нововиявленими обставинами постанови від 18 квітня 2006 року. «Суд апеляційної інстанції не надав правової оцінки наявним у матеріалах справи документам, зокрема, листам нотаріуса міста Москви (...) щодо нездійснення останнім нотаріального засвідчення копії договору (...) від 14. 03. 1994 р. та не з'ясував (...) чи здійснено саме нотаріусом міста Москви (...) засвідчення 04. 04. 2005 р. копії договору (...) Крім того, суд апеляційної інстанції дійшов висновку щодо наявності нововиявлених обставин на підставі листа ВВС по Красносельському району УВС по ЦАО м. Москви №01/12 151681-3 від 30. 08. 2010 р., не з'ясував наявності його належної реєстрації та правомірності видачі», — йдеться у постанові ВГСУ від 30 травня 2011 року.

Відтак постає логічне запитання: що із переліченого можна віднести до нововиявлених обставин, які «за своєю юридичною суттю є фактичними даними, що в установленому порядку спростовують факти, які було покладено в основу судового рішення»? Здається, що з огляду на все вищевикладене, максимум, на що можуть претендувати ці «нововиявлені обставини», — це щоб стати підставою для кримінального розслідування.

До слова, що стосується пункту постанови Вищого господарського суду від 30 травня 2012 року, яким заява «Гефес Інтернейшнл» про перегляд за нововиявленими обставинами направляється на новий розгляд КАГС, то тут доречно ще раз нагадати текст рішення Європейського Суду у справі «Агрокомплекс» проти України», в якому зазначається, що відповідно до статті 6 Параграфа 1 Конвенції з прав людини, «принцип правової однозначності передбачає, що жодна зі сторін не має права вимагати перегляду остаточного і обов'язкового рішення суду тільки для того, щоб досягти повторного слухання у справі». А ті обставини, на які посилається «Гефес Інтернейшнл», аж ніяк не можна вважати нововиявленими, оскільки справжність так званої «копії договору» вже не раз досліджувалася в судах та ухвалювалися відповідні рішення.

Перевірка підтвердила очевидне

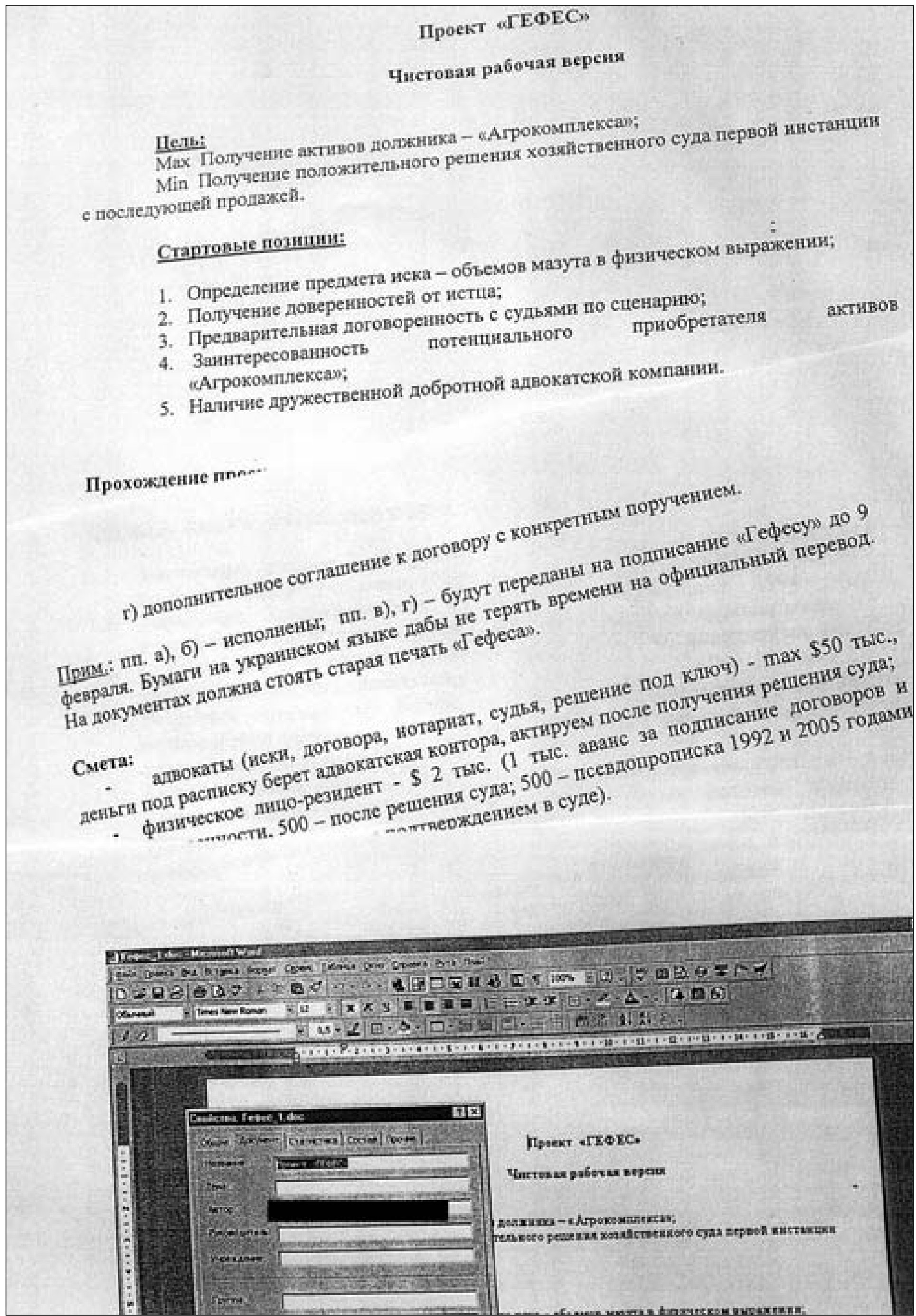
Та оскільки таку постанову ВГСУ було ухвалено, то «Агрокомплекс», прагнучи поставити остаточну крапку в цій справі, звернувся до Московської міської нотаріальної палати з проханням провести перевірку обставин, пов'язаних із начебто засвідченням московським нотаріусом «копії договору» про передачу права власності на нафтопродукти від 14 березня 1994 року. І знову отримав цілком очікувану відповідь.

У листі Московської міської нотаріальної палати від 24 листопада 2011 року зазначається, що звернення «Агрокомплексу» було розглянуто на засіданні Комісії з контролю за виконанням професійних обов'язків нотаріусами Москви та що під час огляду копій реєстру здійснення нотаріальних дій за період з 04. 04. 2005 року по 05. 04. 2005 року за реєстровими номерами з Ік-2066 по Ік-2104 (коли наче засвідчувалась копія договору), записів про посвідчення нотаріусом (...) договору про передачу права власності на нафтопродукти від 14 березня 1994 року не виявлено. У цьому ж листі Московська міська нотаріальна палата повідомляла, що під час перевірки нотаріус (...) пояснив, що справді надсилав на адресу НВО «Агрокомплекс» листи, в яких заперечував факт засвідчення ним «копії договору» від 14 березня 1994 року. Окрім того, як зазначається в листі Московської міської нотаріальної палати, нотаріус також заявив, що «дві відповіді генеральному директору ЗАТ «Гефес Інтернейшнл» (...) №52/05-06 від 14. 03. 2011 р. та № 153/02-05 від 20. 05. 2011 р., нібито підписані нотаріусом (...), насправді ним не готувалися, не підписувалися та заявнику не направлялися».

Тобто, як випливає з пояснень самого нотаріуса та результатів перевірки Московської міської нотаріальної палати як уповноваженого на це органу, два листи, які начебто було надіслано нотаріусом на адресу «Гефес Інтернейшнл» та які було пред'явлено в суді, насправді нотаріусом до «Гефес Інтернейшнл» не направлялися. Може, правоохоронним органам час зацікавитися природою і цих «нововиявлених обставин»?

То невже для ухвалення правосудного рішення не достатньо хоча б вищевикладених фактів (а в матеріалах справи їх набагато більше), котрі вказують, що пред'явлена в суді «копія договору» насправді такою не є? Тим паче що компетентний та уповноважений орган Російської Федерації в установленому законодавством порядку достеменно встановив той факт, що московський нотаріус ніколи не засвідчував так звану «копію договору» від 14 березня 1994 року. Але ж ні, цього, виходить, мало...

Отож, прагнучи зняти будь-які питання у цій і так зрозумілій справі, «Агрокомплекс» звернувся до Науково-дослідного експертно-криміналістичного центру (НДЕКЦ) при Головному управлінні МВС України з проханням здійснити комплексне (технічне та почеркознавче) експертне дослідження «копії договору» від 14 березня 1994 року. Як і варто було очікувати, спеціаліст сектору технічних досліджень документів та почерку відділу криміналістичних досліджень Науково-дослідного експертно-

Проект «ГЕФЕС»

Чистовая рабочая версия

Цель:
Max Получение активов должника – «Агрокомплекса»;
Min Получение положительного решения хозяйственного суда первой инстанции с последующей продажей.

Стартовые позиции:

1. Определение предмета иска – объемов мазута в физическом выражении;
2. Получение доверенностей от истца;
3. Предварительная договоренность с судьями по сценарию;
4. Заинтересованность потенциального приобретателя активов «Агрокомплекса»;
5. Наличие дружественной добротной адвокатской компании.

Прохождение про...

г) дополнительное соглашение к договору с конкретным поручением.

Прим.: пп. а), б) – исполнены; пп. в), г) – будут переданы на подписание «Гефесу» до 9 февраля. Бумаги на украинском языке дабы не терять времени на официальный перевод. На документах должна стоять старая печать «Гефеса».

Смета:
- адвокаты (иски, договора, нотариат, судья, решение под ключ) - max $50 тыс., деньги под расписку берет адвокатская контора, актируем после получения решения суда;
- физическое лицо-резидент - $ 2 тыс. (1 тыс. аванс за подписание договоров и ...ности. 500 – после решения суда; 500 – псевдопрописка 1992 и 2005 годами ...подтверждением в суде).

Копія «Проекту «Гефес» — одного із приєднаних до кримінальної справи № 49-1814 та належним чином оформлених речових доказів, який вказує на те, хто, коли та кому надсилав цей документ. Конкретні назви юридичних та фізичних осіб нами заретушовано.

Що із переліченого можна віднести до нововиявлених обставин?

до «Проекту «Гефес», став на бік «Агрокомплексу»

криміналістичного центру при ГУМВС України у м. Києві, у своєму висновку від 16 лютого 2011 року зазначила, що електрографічне зображення підпису гендиректора «Агрокомплексу» на нотаріально посвідченій копії договору від 14. 03. 1994 року не придатне для проведення ідентифікаційного дослідження, **«оскільки зазначена копія договору містить деякі ознаки, що можуть свідчити про виготовлення документа шляхом монтажу»**. Копію цього висновку також долучено до справи.

Отже, у проміжному підсумку маємо таке. Компанія «Гефес Інтернейшнл» подала до суду «копію договору» про передачу права власності на нафтопродукти від 14 березня 1994 року, справжність засвідчення якої не те що належним чином не підтверджено, а й навпаки — московський нотаріус, котрий її начебто завіряв, на засіданні Комісії з контролю за виконанням професійних обов'язків нотаріусами Москви та письмово в листі на адресу КАГС засвідчив, що він цю «копію» не завіряв. Однак суд, всупереч положенням статті 36 Господарського процесуального кодексу, не тільки прийняв цю «копію договору» як належний і допустимий доказ, а й ухвалив на його основі рішення на користь «Гефест Інтернейшнл». Чим при цьому керувалися судді, дуже важко, майже неможливо зрозуміти...

Як кувався «Проект «Гефес»

А тому саме час перейти до ще однієї справи — на цей раз уже кримінальної. Відразу зауважимо: хоча матеріали цієї кримінальної справи було отримано у встановленому законом порядку та за рішенням суду, проте ми, прагнучи не зашкодити слідству, поки що не називатимемо конкретних назв юридичних осіб та прізвища фізичних осіб, що є її фігурантами.

Отже, ще **17 лютого 2006 року заступник Генерального прокурора України В. Кудрявцев за заявою ЗАТ «НВО «Агрокомплекс» порушив кримінальну справу № 49-1814 «за фактом вчинення шахрайських дій, зловживання службовими особами ЗАТ «Гефес Інтернейшнл»** (далі йде назва реєстратора цінних паперів, якого ми називатимемо реєстратор. — **С. Л.**), **Державної виконавчої служби у Голосіївському районі м. Києва за ознаками злочинів, передбачених ч. 4 ст. 190, ч. 2 ст. 364 КК України»**. І, як свідчать матеріали справи, на початковій стадії розслідування слідчому вдалося зібрати переконливу доказову базу, яка проливала світло на те, хто був організатором цих «шахрайських дій».

Однак згодом слідчі дії загальмувалися, а потім взагалі було вчинено спробу закрити частину цієї кримінальної справи. Тож якраз у грудні 2011 року, коли представники «Агрокомплексу» звернулися до Шевченківського райсуду Києва зі скаргою на постанову про закриття частини цієї кримінальної справи, вони нарешті змогли ознайомитися з частиною матеріалів проведеного за їхньою заявою розслідування. Саме тут і з'ясувалося, що вона містить дуже цікаві документи, які безпосередньо стосуються судової суперечки з «Гефес Інтернейшнл». Зокрема, старшим слідчим прокуратури Києва під час проведення слідчих дій було виявлено низку матеріалів, які проливають світло на обставини «вчинення шахрайських дій та зловживання службовим становищем» під час спроби заволодіння акціями ЗАТ «ЛиНІК».

Як зазначається у постанові старшого слідчого прокуратури Києва від 31 жовтня 2006 року «Про визнання речовим доказом, приєднання до матеріалів кримінальної справи та визначення місця зберігання речового доказу», з жорсткого диску комп'ютера, який знаходиться в приміщенні приймальної голови правління (далі йде назва українського банку. — **С. Л.**), **були роздруковані електронні документи, які «містять відомості щодо відновлення роботи та реорганізації підприємства «Гефес Інтернейшнл», електронне листування, документи, що містять план (схему) та бюджет операції із захоплення акцій ЗАТ «Лисичанська нафтова інвестиційна компанія», які належать на праві власності ЗАТ «НВО «Агрокомплекс», а також довідка щодо ризиків при розгляді спору між ЗАТ «Гефес Інтернейшнл» і ЗАТ «НВО «Агрокомплекс»**.

Отож усі ці, здобуті слідством матеріали, за дозволом суду було скопійовано та долучено до матеріалів судової справи між «Гефес Інтернейшл» та «Агрокомплексом», оскільки вони якнайкраще ілюструють походження так званої «копії договору» про передачу права власності на нафтопродукти від 14 березня 1994 року та важливі обставини цієї справи. В одному з цих документів, що має назву «Проект «Гефес», зокрема, детально прописувалася схема послідовних дій задіяних у ньому осіб, включно із суддями, втілення якої мало привести до кінцевої мети — отримання активів «Агрокомплексу», в даному разі, належних йому акцій «ЛиНІКа». Деякі деталі цього проекту, як, приміром, кошторис «Проекту «Гефес», дуже рельєфно висвітлюють темну сторону вітчизняної Феміди, тож процитуємо його повністю.

ДОСЛІВНО

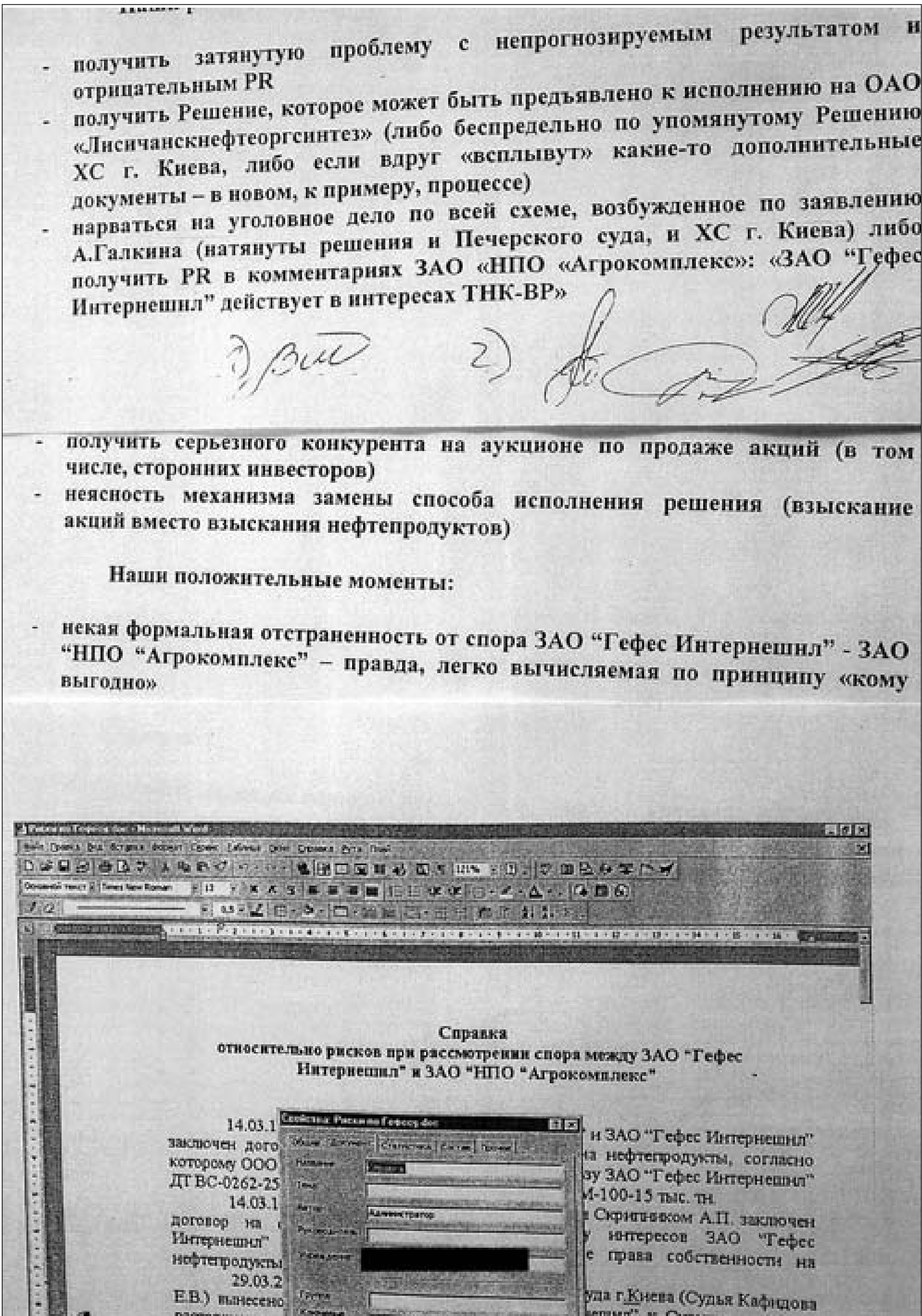
Кошторис «Проекту «Гефес»:

— адвокати (позови, договори, нотаріат, суддя, рішення під ключ) — max $50 тис., гроші під розписку бере адвокатська контора, актуємо після отримання рішення суду;

— фізична особа-резидент — $2 тис. (1 тис. аванс за підписання договорів і довіреності, 500 — після рішення суду, 500 — псевдопрописка 1992 і 2005 роками в потрібному районі міста з підтвердженням в суді).

Серед виявлених на жорсткому диску комп'ютера документів була також «Довідка стосовно ризиків під час розгляду спору між ЗАТ «Гефес Інтернейшнл» та ЗАТ «НВО «Агрокомплекс». Як випливає з цих документів, максимальною метою авторів «проекту» було заволодіння активами ЗАТ «НВО Агрокомплекс», а мінімальною — отримання позитивного рішення господарського суду першої інстанції, щоб на його підставі здійснити продаж акцій. Наприклад, у «Проекті...» детально описано процедуру відновлення позовної давності, виготовлення необхідних документів та створення обставин, які б виключали поінформованість «Агрокомплексу» про судовий процес та про виконання судового рішення.

Мало того, розробники цього сценарію чітко усвідомлювали, що збираються діяти у незаконний спосіб, тому, окреслюючи ймовірні ризики, вони не виключали можливості «нарватися на кримінальну справу по всій схемі» чи отримати PR, що «ЗАО «Гефес Інтернейшл» діє в інтересах ТНК-ВР». Хоча серед «наших (тобто розробників «Проекту «Гефес». — С. Л.) позитивних моментів» виділялася «деяка формальна відстороненість від спору ЗАТ «Гефес Інтернейшнл» — ЗАТ «НВО «Агрокомплекс», але яку легко вирахувати за принципом «кому вигідно». Утім, наразі правоохоронним та судовим органам особливо й не потрібно щось вираховувати, бо в рамках розслідування кримінальної справи в (українському банку) було вилучено жорсткі комп'ютерні диски, на яких зберігалася інформація, котра проливає світло на те, хто розробляв та координував цей план.

- получить затянутую проблему с непрогнозируемым результатом и отрицательным PR
- получить Решение, которое может быть предъявлено к исполнению на ОАО «Лисичанскнефтеоргсинтез» (либо беспредельно по упомянутому Решению ХС г. Киева, либо если вдруг «всплывут» какие-то дополнительные документы – в новом, к примеру, процессе)
- нарваться на уголовное дело по всей схеме, возбужденное по заявлению А.Галкина (натянуты решения и Печерского суда, и ХС г. Киева) либо получить PR в комментариях ЗАО «НПО «Агрокомплекс»: «ЗАО "Гефес Интернешнл" действует в интересах ТНК-ВР»

1) 2)

- получить серьезного конкурента на аукционе по продаже акций (в том числе, сторонних инвесторов)
- неясность механизма замены способа исполнения решения (взыскание акций вместо взыскания нефтепродуктов)

Наши положительные моменты:

- некая формальная отстраненность от спора ЗАО "Гефес Интернешнл" - ЗАО "НПО "Агрокомплекс" – правда, легко вычисляемая по принципу «кому выгодно»

Справка
относительно рисков при рассмотрении спора между ЗАО "Гефес Интернешнл" и ЗАО "НПО "Агрокомплекс"

14.03.1 ... и ЗАО "Гефес Интернешнл"
заключен дого ... на нефтепродукты, согласно
которому ООО ... зу ЗАО "Гефес Интернешнл"
ДТ ВС-0262-25 ... М-100-15 тыс. тн.
14.03.1 ... Скрипником А.П. заключен
договор на ... интересов ЗАО "Гефес
Интернешнл" ... права собственности на
нефтепродукты [redacted]
29.03.2
Е.В.) вынесено ... суда г.Киева (Судья Кафидова

«Справка относительно рисков...» — ще один речовий доказ у кримінальній справі № 49-1814.

Зокрема, **у згадуваній уже постанові старшого слідчого прокуратури Києва «Про визнання речовим доказом, приєднання до кримінальної справи та визначення місця зберігання доказу» від 31 жовтня 2006 року читаємо:** «(Назва українського банку. — **С. Л.**) **має в електронному вигляді проекти документів відносно ризиків при розгляді спорів між ЗАТ «Гефес Інтернейшнл» та ЗАТ «НВО «Агрокомплекс», договорів купівлі-продажу цінних паперів емітента ЗАТ «Гефес Інтернейшнл», що надходили з** (далі назва дуже відомого московського банку. — **С. Л.**) **електронною поштою, коригуванням та координацією роботи по їх втіленню(...) Згідно роздрукованої службової інформації щодо вказаних документів, встановлено: обставини написання, складання, надсилання згаданої інформації та документів. А також у службовій інформації містяться відомості щодо авторів документу, які фактично спланували, а в подальшому втілили злочинну схему заволодіння майном ЗАТ «НВО «Агрокомплекс».** Тобто, як випливає з цієї постанови, жорсткі комп'ютерні диски, на яких знаходилися матеріали, що проливали світло на обставини та організаторів «Проекту...», ще у 2006 році було визнано речовими доказами та у відповідності з українським законодавством приєднано до матеріалів кримінальної справи. А от із завершенням розслідування та передачею кримінальної справи до суду досі чомусь «не склалося».

Рішення ухвалювалися за розробленим сценарієм?

Але, здається, найкращим доказом розробки «Проекту «Гефес» є те, що майже все заплановане в ньому було здійснене на практиці, в чому дуже легко пересвідчитися, простеживши за перебігом судового процесу між «Гефес Інтернейшнл» та «Агрокомплексом».

Наприклад, з метою поновлення строків позовної давності «Проектом...» передбачалося таке (цитуємо мовою оригіналу):

«1.1. Заключение договора, датированного 1992 годом, о представительских и посреднических услугах между «Гефесом» и украинским резидентом физиком (фізичною особою України. — С. Л.).

1.2. Заключение дополнительного соглашения, датированного 1994 годом, о непосредственном поручении физику выкупить мазут у «Агрокомплекса».

1.3. Судебный иск от «Гефеса» к физику о неисполнении обязанностей по договору и дополнительному соглашению (взыскание мазута)».

1.4. Встречный судебный иск физика к «Гефесу» с финансовыми претензиями и о невыполнении обязанностей по договору (невыплата аванса и не предоставление документов по мазуту и доверенности.

1.5. Судья отказывает обоим и предписывает выполнить обязательства по договору, попутно вынося решение о восстановлении срока исковой давности по обязательствам третьих лиц по искам «Гефеса» (!) и косвенно формируя в процессе рассмотрения значимый перечень доказательств для тяжбы с «Агрокомплексом» (необходимо ввиду слабости прямых бумаг)».

При цьому показово, що серед «стартових позицій» розробники «Проекту...» відзначили «попередню домовленість з суддями по сценарію».

Хоч як це сумно, але доводиться констатувати, що наведене в цьому сценарії майже повністю відповідало подальшим фактичним обставинам справи. Зокрема, «Гефес Інтернейшнл» справді звернувся до Печерського районного суду Києва з позовом до однієї фізичної особи, а остання потім пред'явила зустрічний позов. Далі, 29 березня 2005 року, Печерським судом обом сторо-

ЗАКІНЧЕННЯ НА 18-Й СТОР.

Найкращим доказом розробки «Проекту «Гефес» є те, що майже все заплановане в ньому було здійснено

Від «Спецоперації «Санація» до «Проекту «Гефес»,
або Чому Європейський Суд став на бік «Агрокомплексу»

ПОЧАТОК НА 16-Й СТОР.

нам у задоволенні позовів було відмовлено, але при цьому в мотивувальній частині судового рішення окремо було зазначено, що ЗАТ «Гефес Інтернейшнл» не мало можливості з 05. 08. 1994 року по 15. 09. 2004 року сплатити державне мито. І це при тому, що в даному разі йшлося про 85 гривень, які позивач, бачте, впродовж 10 років не мав можливості сплатити. Зрозуміло, що тепер таку можливість було знайдено, 85 гривень сплачено, десятилітню (!) позовну давність відновлено.

У зв'язку з цим згадаймо, що для авторів «Проекту...» чомусь дуже важливо було створити умови для забезпечення територіальної підсудності спору саме у Печерському суді Києва. Пам'ятаєте про передбачувані кошторисом «Проекту...» 500 доларів для забезпечення псевдопрописки? З цього приводу в матеріалах кримінальної справи також є докази того, що справді мало місце штучне створення підстав для визначення територіальної підсудності спору саме у Печерському суді Києва. Зокрема, коли в процесі досудового слідства було допитано свідка, котрий насправді впродовж багатьох років мешкав за адресою, вказаною сторонами як адреса фізичної особи, то з'ясувалося, що ця фізична особа за вказаною адресою ніколи не проживала та не була там зареєстрована.

Після вчинення цих дій сценарій передбачав звернення «Гефес Інтернейшнл» з позовом до «Агрокомплексу» про примусове виконання зобов'язань за так званим «договором від 14 березня 1994 року», але при цьому відповідач, тобто «Агрокомплекс», взагалі не повинен був дізнатися про цей судовий процес, щоб до того моменту, поки акції «ЛиНІКа» не перейдуть до іншого власника, він не зміг викрити обман.

Цю проблему було вирішено до геніальності просто — в усіх документах вказувалося несправжнє місцезнаходження «Агрокомплексу». Як наслідок, про судовий процес «Агрокомплекс» дізнався вже після судового рішення та списання з його рахунку акцій. Так само виникають питання щодо дій службових осіб Державної виконавчої служби. Зрештою, недарма ж у постанові Генпрокуратури про порушення кримінальної справи зазначається, ці дії вчинено за «попередньої змови зі службовими особами (назва реєстратора цінних паперів. — **С. Л.**) та службовими особами Державної виконавчої служби». Можливо, ці службові особи також сподівалися, що все буде шито-крито, бо в іншому разі вони навряд чи пішли б на порушення Закону України «Про виконавче провадження» та без дотримання прав ЗАТ «НВО Агрокомплекс».

Мало того, обставини справи засвідчують просто таки феноменальну «прозорливість» співробітників реєстратора цінних паперів. **Уявіть собі, що вимогу про виконання ухвали Господарського суду Києва від 23 грудня 2005 року про зміну способу і порядку виконання рішення в частині стягнення заборгованості в сумі 92 108 895 гривень шляхом списання простих іменних акцій емітента ЗАТ «ЛиНІК» Державна виконавча служба Голосіївського району Києва направила до реєстратора лише 29 грудня 2005 року, але вже 30 грудня 2005 року реєстратор у листі до виконавчої служби рапортував, що дану вимогу вже виконано, причому виконано ще... 27 грудня 2005 року, тобто за два дні до того, як Державна виконавча служба у Голосіївському районі Києва взагалі відкрила виконавче провадження у цій справі.**

Звісно, нам і раніше траплялися факти дуже оперативного виконання рішень суду, але щоб так оперативно? Ні, раніше про таке чути не доводилось.

Щоправда, за даних обставин нас це не дивує. Так само, мабуть, не чекав іншого розвитку подій і гендиректор ЗАТ «Гефест Інтернейшнл», котрий ще 12 грудня 2005 року уклав договір-доручення із торговцем цінними паперами про виконання функцій повіреного щодо іменних акцій «ЛиНІК», хоча на той час суд ще навіть не змінив способу виконання рішення, тобто не перевів стягнення на належні «Агрокомплексу» акції «ЛиНІКА».

Отож ще раз констатуємо: внаслідок майже повної реалізації «Проекту «Гефес» представникам «Агрокомплексу» про існування зазначеного позову та про сам судовий процес стало відомо лише після того, як належні йому акції фактично перейшли в чужу власність. І лише завдяки тому, що «Агрокомплекс» таки зумів дуже швидко зреагувати на здійснені маніпуляції з належними йому акціями «ЛиНІКа», це дозволило йому оскаржити ці дії у Київському апеляційному господарському суді та повернути акції. **У зв'язку з цим ще раз нагадаємо про одну з ключових деталей: саме тоді, 18 квітня 2006 року Київський апеляційний господарський суд установив, що між ЗАТ «Гефест Інтернейшнл» та ЗАТ «НВО Агрокомплекс» на виконання Генерального договору від 29 липня 1993 року було складено акт прийому-здачі виконання послуг №1, у якому чітко зафіксовано, що станом на 1 жовтня 1995 року сторони констатували повну відсутність фінансових, матеріальних та будь-яких претензій один до одного. То про який 1994 рік взагалі мова?**

Що стоїть за «епідемією» суддівських самовідводів?

Чому ж тоді у 2010 році рішенням цього ж таки Київського апеляційного господарського суду цю справу відправлено по новому колу? І коли, нарешті, вітчизняна Феміда, котра вже впродовж восьми років перетирає цю справу, перестане затягувати судовий розгляд та поставить у ній тверду крапку? Чи, може, вона чекає чергового рішення Європейського Суду? У зв'язку з цим вкотре нагадаємо, що відповідно до статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, кожному гарантовано право на розгляд його справи судом упродовж розумного строку. А що маємо на практиці у справі між «Гефес Інтернейшнл» та «Агрокомплексом»?

Ще раз нагадаємо, що після того, як «Гефес Інтернейшнл» у 2005 році звернувся із судовим позовом, Київський апеляційний господарський суд своїм рішенням від 18 квітня 2006 року встановив безпідставність заявлених позовних вимог. Згодом постанову КАГС від 18 квітня 2006 року було підтверджено рішеннями Вищого господарського суду та Верховного Суду України. Тобто, відповідно до норм законодавства, це рішення вже тоді стало остаточним.

Проте у 2010 році Київський апеляційний господарський суд поновив розгляд цієї, здавалося б, забутої справи — звичайно ж, у порядку її перегляду за начебто нововиявленими обставинами. Зрештою, «новизну» цих обставини ми вже аналізували. Тож у даному разі звернемо увагу ще на таке: **якщо вже суд вирішив поновити розгляд справи за нововиявленими обставинами, то, може, хоча б робити це він має відповідно до положень статті 114 Господарського процесуального кодексу, якою встановлено місячний строк для розгляду господарським судом заяви про перегляд рішень за нововиявленими обставинами?**

А який сьогодні місяць на календарі? Та що там місяць — який рік! Бо вже не те що визначений ГПК місяць минув, а й завершився 2011-й та набрав ходу 2012-й! Між іншим, вже й у 2012-му збігло мало не три встановлених ГПК для перегляду рішень місячних строки! Та суд і далі думає... Цікаво тільки, над чим? Бо в ситуації, що склалася, хоч би як нам того хотілося, але не залишається нічого іншого, як припустити, що судді можуть перебувати під тиском розробників «Проекту «Гефес». Адже чим іще можна пояснити те, що замість виконувати свої професійні обов'язки, судді у цій справі один за одним заявляють про самовідвід? Які ж із визначених у статті 20 ГПК обставин могли б свідчити про їхню можливу упередженість під час розгляду справи? Принаймні в ухвалі КАГС від 13 лютого 2012 року, якою задоволено заяви про самовідвід головуючої у справі судді С. Алданової та судді С. Дикунської, про такі конкретні обставини не згадано. Але ж хіба це не те саме, якби, наприклад, хірург, розрізавши хворого, «самовідвівся» від проведення операції! Тому й можуть виникнути припущення, що такі дії суддів можуть свідчити про свідоме затягування справи. Тим паче що самовідвід суддів у цій справі — не перший. Зокрема, суддя С. Алданова для розгляду цієї справи була призначена ще 20 червня 2011 року, а суддя С. Дикунська — 8 липня 2011 року — після того, як було задоволено заяви про самовідвід суддів О. Тищенко і Л. Смирнової.

Адже з цього випливає, що головуюча суддя С. Алданова, з'ясовуючи впродовж семи місяців обставини справи та позиції сторін, досліджуючи надані докази та направляючи судові доручення, до 13 лютого 2012 року навіть не підозрювала про існування підстав для самовідводу. А от 13 лютого ці, неназвані обставини, з'явилися і то не лише в неї, а й у колеги — С. Дикунської. І це при тому, що вони добре знали про самовідвід попередніх колегій суддів. Звісно ж, у цій ситуації залишається лише гадати про справжні причини самовідводу суддів. Зокрема, можемо припустити, що причиною цього могла стати й та обставина, що саме в лютому 2012 року представники «Агрокомплексу» подали до Київського апеляційного господарського суду виявлені в матеріалах порушеної Генпрокуратурою кримінальної справи № 49-1814 план та опис технології захоплення через рішення господарського суду належних йому акцій «ЛиНІКА»? Але ж наявність цих додаткових документів якраз і мала б допомогти суду ухвалити правосудне рішення? Чи не складеться в іншому разі враження, що вказаних суддів, які, можливо, після ознайомлення з матеріалами кримінальної справи не забажали ухвалювати незаконне рішення, хтось змусив взяти самовідвід, щоб призначити замість них інших, зговірливіших? Зрештою, відповідь на ці запитання має дати Вищий господарський суд України, куди з касаційною скаргою на ухвалу КАГС від 13 лютого 2012 року про самовідвід суддів С. Алданової та С. Дикунської звернувся «Агрокомплекс».

Хто компенсуватиме завдані збитки?

Отже, повернімося зрештою до того, з чого почали: рішення Європейського Суду від 6 жовтня 2011 року у справі «Агрокомплекс» проти України», котрим заявлено виплату справедливої сатисфакції у розмірі 179 119 430 євро. Як ми вже зазначали, суд, ухваливши принципове рішення про порушення прав «Агрокомплексу», перш ніж визначитися з остаточною сумою завданих збитків та способом їх відшкодування з боку української держави, спочатку дав сторонам можливість досягти мирової угоди. «Агрокомплекс» зі свого боку запропонував після виконання в повному обсязі рішення Європейського Суду передати державі нав'язані йому в рахунок боргу «ЛиНОСу» 4,8 відсотка акцій «ЛиНІКа». Далі вже влада має вирішити, залишити ці акції у державній власності, чи, може, запропонувати викупити їх нинішнім власникам «ЛиНОСу». Можливо, це звичайний збіг, та саме після подання «Агрокомплексом» до Європейського Суду цих пропозицій і розпочалася нова серія кричущих «жартів» вітчизняної Феміди. Тож якщо державні чинники, що відповідальні за припинення таких «жартів», й надалі байдуже спостерігатимуть за згаданими процесами, то невдовзі Україну може очікувати чергове неприємне рішення Європейського Суду.

«Встановлено, що надана фотокопія є підробною...»

Між іншим, нещодавно секретар Ради національної безпеки і оборони України Андрій Клюєв заявив, що вважає можливим ініціювати зміни до законодавства щодо боротьби з корупцією, спрямовані на посилення відповідальності за правопорушення, вчинені суддями та співробітниками правоохоронних органів. «Гідру корупції можна випалити лише розжареним залізом відповідальності. Кожен суддя, кожен чиновник повинен розуміти, що безкарність закінчилася, і відповідальність настане рано чи пізно», — сказав він та додав, що корупція в судовій системі підриває віру громадян у справедливість, а отже — істотно гальмує розвиток України, насамперед, її економіки. «Можливість захистити право власності, обстояти свої інтереси в спілкуванні з державою та конкурентами — ключовий параметр для кожного інвестора при виборі регіону для вкладення свого капіталу. Корупція, в тому числі й у судовій системі, — головна основа для рейдерства», — цитує А. Клюєва офіційний сайт РНБО.

Цілковито підтримуючи сказане, додамо, що однією із законодавчих ініціатив стосовно посилення відповідальності суддів за вчинені правопорушення могла б стати норма, що передбачала б їхню відповідальність у частині відшкодування збитків, завданих державі внаслідок ухвалення ними неправосудних ухвал. Принаймні у тих випадках, де ці порушення підтверджені рішеннями Європейського Суду. Може, хоча б ця обставина змусить суддів брати меншу участь в освоєнні кошторисів корупційних проектів. А що стосується цієї справи, то, здається, Президенту України час поцікавитися у Генпрокуратури ходом розслідування порушеної Генпрокуратурою ще 17 лютого 2006 року кримінальної справи № 49-1814 «за фактом вчинення шахрайських дій, зловживання службовим становищем службовими особами ЗАТ «Гефес Україна» (далі назва реєстратора. — **С. Л.**), Державної виконавчої служби у Голосіївському районі Києва та за фактом підроблення за попередньою змовою групою осіб постанови від 04. 05. 06. про закриття кримінальної справи № 49-1814». Бо час іде, а правоохоронні органи не поспішають «випалювати корупцію розжареним залізом». Мало того, якщо вже прокуратура не здатна чи не хоче захищати права громадян і підприємців, то, може, хоча б за честь власного мундира постоїть?

Знову ж таки, мушу нагадати, що ще 9 червня 2006 року Генпрокуратура порушила кримінальну справу № 49-1925 «за фактом підроблення за попередньою змовою групою осіб постанови від 04. 05. 06 про закриття кримінальної справи № 49-1814», а 26 червня 2006 року ці дві справи об'єднані в одне провадження із залишенням реєстраційного №49-1814. Чому ж навіть після того, як викрилося ще одне шахрайство «невстановлених осіб», їх досі не встановлено? Може, слідчі призабули, як було викрито цю підробку? То процитую їхню ж постанову від 9 червня 2006 року про порушення кримінальної справи з цього приводу: «**Під час досудового слідства слідчим слідчого відділу прокуратури м. Києва викликано для додаткового допиту як свідка генерального директора (**назва реєстратора, що вів реєстр акцій ЗАТ «ЛиНІК». — **С. Л.), який відмовився давати свідчення по кримінальній справі, мотивуючи свою відмову тим, що кримінальна справа № 49-1814 закрита Генеральною прокуратурою України ще 04. 05. 2006, та надав завірені копії документів, а саме офіційне повідомлення Генеральної прокуратури України № 06/34937-03 від 17. 05. 2006 та постанову про закриття кримінальної справи (...) Встановлено, що постанова про закриття кримінальної справи не виносилась, а надана фотокопія документа є підробною...**» І знову фігурує підроблена копія документа! Скільки ми їх уже нарахували впродовж цієї подорожі темними лабіринтами вітчизняної Феміди?

Та навіть після того, як шахраї вже почали самочинно «закривати» порушені проти них Генпрокуратурою кримінальні справи, розслідування дій зловмисників так і не було доведене до логічного завершення! Невже їм з 2006 року не вистачило часу для цього? Чи, може, причина в чомусь іншому? Тим паче що, попри наявність належним чином зібраних та задокументованих доказів, 14 квітня 2011 року прокуратура Шевченківського району Києва вже виносила постанову про часткове закриття справи № 49-1814. І лише після оскарження з боку «Агрокомплексу» цієї постанови Шевченківський районний суд 27 грудня 2011 року її скасував та зобов'язав прокурора Шевченківського району відновити досудове слідство. Як мовиться, чекаємо передачі справи до суду.

Бо сьогодні з усією очевидністю можна твердити, що коли б ще в 2006 році було належним чином розслідувано та передано до суду цю кримінальну справу, то на одну проблему точно було б менше. І навпаки — одна підробка породжує іншу підробку, а поблажливе ставлення до шахраїв породжує ще більші й цинічніші шахрайства.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Стратегічні напрями розвитку сільського господарства України на період до 2020 року

Важко переоцінити значення аграрної економічної науки в Україні, особливо в нинішній період, коли наша країна утверджується серед основних виробників продовольства у світі. Водночас є низка проблем, розв'язання яких на науковій основі дасть можливість мати ще вагоміші результати діяльності аграрного бізнесу, забезпечать високий соціальний ефект.

Орієнтуючись на першочергові запити суспільства та виконуючи рішення Загальних зборів НААН, Відділення аграрної економіки і продовольства академії, Національний науковий центр «Інститут аграрної економіки» підготували «Стратегічні напрями розвитку сільського господарства України на період до 2020 року». У цій колективній праці знайшли відображення основні стратегічні напрями розвитку сільського господарства і сільських територій, удосконалення земельних відносин, організації та техніко-технологічного, інноваційного забезпечення виробництва, розвитку підприємництва тощо.

Фото надане прес-службою НААН.

У 2011 році Україна досягла певних успіхів у сільськогосподарському виробництві, зокрема у рослинництві. Обсяг виробництва валової продукції сільського господарства в усіх категоріях господарств становив 118,1 млрд. грн. (на 17,5% більше, ніж у 2010 р.). У структурі виробництва продукція рослинництва становить 63,7%, тваринництва — 36,3%. Більшу частину цієї продукції (52,7%) вирощено в особистих селянських господарствах.

Виробництво валової продукції рослинництва торік уперше перевищило рівень 1990 р. на 11,1%. У 2008 і 2011 рр. отримано найвищий урожай зернових за всю історію країни — відповідно 53,3 і 56,7 млн. тонн (у 1990 р. — 51 млн.).

Протягом останніх років сільське господарство досягло стабільної позитивної динаміки розвитку. За рахунок власного виробництва країна в основному забезпечує внутрішні потреби у зерні, олії, картоплі, овочах. Зросло споживання на одну особу молока і м'яса.

Водночас ситуація в цьому секторі економіки залишається доволі складною. З переходом економіки на ринкову основу сільське господарство як галузь із сезонним виробництвом і уповільненим оборотним капіталом поставлено в гірші умови порівняно з іншими галузями. Майже 30% сільгосппідприємств є збитковими, а рентабельність виробництва більшості видів агропродукції поки що недостатня для забезпечення розширеного відтворення. Низька дохідність виробництва стримує його модернізацію, впровадження нових технологій, оновлення матеріально-технічної бази. Урожайність агрокультур і продуктивність тварин значно нижчі, ніж у розвинених країнах світу.

Розвиток сільського господарства України в умовах глобалізаційних викликів потребує нових якісних змін. Тому стратегія розвитку вітчизняного АПК на період до 2020 року спрямована насамперед на створення умов для динамічного розвитку. І забезпечити його можна лише на основі сучасного технологічного оснащення агровиробництва, застосування інноваційного менеджменту й ефективної маркетингової діяльності.

Фотоетюд Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Науковими колективами НААН України створено нові сорти і гібриди сільгоспкультур з потенціалом урожайності зернових 9—15 т/га, цукрових буряків 80—90 т/га, олійних культур 4—6 т/га. Їх використання дасть змогу за умов дотримання агротехнологій та доступу аграріїв до необхідних фінансових ресурсів значно збільшити обсяги виробництва, зокрема, зерна у 2015 р. — до 71 млн. т, у 2020 р. — до 80 млн. т, цукрових буряків — відповідно до 26,0 і 35,0 млн. т (проти 13,7 млн. т у 2010 р.), олійних культур — до 15,4 і 22,1 млн. т (проти 10,0 млн. т у 2010 р.).

Зростання виробництва продукції рослинництва забезпечуватиметься і завдяки збільшенню врожайності сільгоспкультур, і за рахунок підвищення родючості грунтів та організаційно-технологічних заходів.

Першочерговими у реалізації цих заходів визначено збільшення виробництва органічних добрив (вже у 2015 р. їх заплановано внести у грунт 57,9 млн. т), запровадження науково-обгрунтованих сівозмін, розширення площ для посіву багаторічних трав, збільшення виробництва сидеральних добрив. Щоб домогтися прогнозних показників, треба внести в грунт не менш як 6,6 млн. т діючої речовини основних елементів живлення.

Щоб не допустити надто великих щорічних коливань урожайності сільгоспкультур, будуть розроблені селекційні програми зі створення сортів, стійких до стресових умов довкілля, а також впроваджені у виробництво відповідні сучасні технології.

Пріоритет буде надано виробництву продуктів, якими не забезпечені раціональні норми споживання (овочі, баштанні, плоди та ягоди), а також галузям, продукція яких має підвищений попит на світовому ринку (високоякісне продовольче зерно, насіння олійних культур). Намічається збільшити посівні площі культур, продукція яких потрібна для виробництва біопалива.

У сфері земельних відносин передбачено здійснити оптимізацію земельного фонду, підвищити ефективність використання сільгоспземель, сформувати необхідну законодавчу та нормативну базу для ефективного управління земельними ресурсами та раціонального їх використання.

Стратегічним напрямом розвитку сільського господарства залишається забезпечення продовольчого кошика продуктами тваринництва. Для цього передусім необхідно забезпечити розширене відтворення поголів'я тварин, встановити державні дотації за збільшення стада корів, створити умови для формування оптимальних за розмірами господарств і ферм усіх форм власності та господарювання.

У 2015 році треба збільшити поголів'я корів до 3040 тис. голів, у 2020-му — до 4150 тисяч проти 2683 тис. голів у 2010 р. Надій молока від корови у 2015 р. сягне 5066 кг, а в 2020-му — 5542 кг, забезпечення обсягів споживання молока з розрахунку на одну особу становитиме у 2015 році — 281 кг, у 2020-му — 380 кг, проти 206,4 кг у 2010 році. Передбачено збільшити виробництво м'яса у забійній вазі: у 2015-му — на 57,7% і у 2020 р. — у 2,1 разу, споживання м'яса з розрахунку на одну особу у 2015-му становитиме 75,3 кг і у 2020 р. — 91 кг.

У 2020 році середньорічна кількість поголів'я свиней зросте вдвічі, споживання свинини на одну особу становитиме до 33,1 кг, м'яса птиці — до 28 кг, що відповідатиме раціональним нормам споживання.

Досягти стратегічних цілей передбачено, ***сформувавши виробничі структури***: сільгосппідприємства, фермерські й особисті селянські господарства (господарства населення), які відповідають аналогам світового ведення сільського господарства.

Розвиток агропідприємств передбачає насамперед створення великотоварного виробництва.

Фермерські господарства і надалі функціонуватимуть переважно на сімейній основі при забезпеченні їх (крім вузькоспеціалізованих) 350—400 га угідь (вважаються для них раціональними за обов'язковою умовою розвивати тваринництво).

Особисті селянські (господарства населення) розвиватимуться, користуючись ділянками до 2 га, переданими фізичним особам у власність або в користування, а також одержаними у власність земельними паями, в порядку, встановленому чинним законодавством.

Одним з першочергових завдань є розширення підприємницького середовища на селі через збільшення удвічі кількості суб'єктів малого підприємництва до 2020 р. і у півтора разу кількості зайнятих у підприємницьких структурах різних галузей, що функціонують на селі. Відповідно потрібно досягти збільшення частки доходів сільських домогосподарств до 10% у 2015 р. та 15% у 2020 р., сформувати не менше одного сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу для двох-трьох сільських населених пунктів, створити в сільській місцевості до 50 тисяч робочих місць у кооперативних структурах, зростання товарообігу через кооперативи до 20% від загального.

Стратегія відтворення та розвитку матеріально-технічної бази сільського господарства передбачає створення сприятливих умов для залучення вітчизняних та іноземних інвесторів з досягненням двократного перевищення обсягів закупівлі сільськогосподарської техніки над обсягами її вибуття. У використовуванні техзасобів частку вітчизняної техніки треба збільшити до 2020 р. до 60—70%. Ключовою проблемою, яку треба розв'язати, залишається створення і широкомасштабне виготовлення вітчизняних зернозбиральних комбайнів.

Для досягнення високої продуктивності та рівноваги між попитом і пропозицією на ринку сільгосппродукції і продовольства необхідно забезпечити стабільність цін, досягнення паритетності цін на сільгосппродукцію та галузей промисловості, сформувати широку мережу об'єктів інфраструктури агроринку, спроможних забезпечити оптимальне (1:1) співвідношення попиту і пропозиції.

Ринок банківського кредитування розширюватиметься на основі створення Державного земельного іпотечного банку та впровадження застави земельних ділянок сільгосппризначення і прав оренди на них. Прогнозується до 2015 р. вийти на залучення понад 20 млрд. грн. кредитів. Більш як утричі зросте у 2015-му наповнення місцевих бюджетів.

Передбачається, що у загальній сумі бюджетного фінансування наприкінці 2020 р. істотно зросте частка невиробничих програм, що дасть змогу узгодити інструментарій бюджетної підтримки з вимогами СОТ.

В інвестиційній політиці держави у сільському господарстві слід передбачити її переорієнтацію на повне забезпечення інвестиційних потреб аграріїв, удосконалення її механізмів у збільшенні зовнішніх інвестицій в галузь, а також на розвиток сільських територій, формування механізму підтримки інвестицій сільгосппідприємств і особистих селянських господарств. У 2010 р. у сільському господарстві нашої країни освоєно за рахунок усіх джерел фінансування 12,1 млрд. грн. інвестицій, з них 66% — кошти товаровиробників і лише 3—4 % — кошти держбюджету, тобто на 1 га сільгоспугідь припадає менше 300 грн., тоді як у сусідній Польщі — понад 230 євро.

Обсяги надходження інвестицій в освоєння капіталу сільського господарства у 2015-му за рахунок усіх джерел фінансування становитиме 30 млрд. грн., у 2020 р. — відповідно 45 млрд. З розрахунку на одну гривню інвестицій в основний капітал сільського господарства у 2016—2020 рр. очікується отримати 1,51 грн. приросту валової продукції галузі.

Для переведення сільського господарства на інноваційну модель розвитку слід створити сприятливі умови для збільшення кількості агроформувань, які здійснять технологічні інновації у 2015-му — у 6 разів, у 2020-му — у 7 разів, передбачити збільшення поточних витрат на розвиток наукової сфери та виконання наукових і науково-технічних робіт у сфері аграрної економіки у 2015 р. до 1,5, у 2020 р. — до 1,7% від рівня внутрішнього валового продукту.

У реформуванні управління сільським господарством передбачається формування управлінських структур великотоварного агровиробництва з одночасним запровадженнями аграрних паспортів для підприємств усіх форм господарювання та реалізації середньострокових (п'ятирічних) програм розвитку сільського господарства в усіх 490 районах до 2015 р. і в 5 тис. сільських радах до 2020 р., регіональних цільових програм розвитку на 2016—2020 рр. — у всіх 25 регіонах країни. Активізуються дорадчі послуги, якими буде охоплено у 2015 р. 50%, а до 2020 р. — 90% сільгоспвиробників.

Основу сільського господарства становлять сільські території. Тут налічується близько 28,5 тис. сіл, де проживає 14,4 млн. жителів, з них 8,1 млн. — працездатного віку, зосереджено близько 41,6 млн. га сільгоспугідь, з них 20,6 млн. га — це землі агропідприємств, а 15,9 млн. га — землі громадян.

Прогнозується щорічне зростання продуктивності праці у сільгосппідприємствах на 5—6%, збільшення робочих місць не менш як до 1 млн. працівників у 2020 році, збільшення частки оплати праці до середньої по економіці країни, підвищення доходів не нижче 80% від середнього їх рівня. Забезпеченість поселенської мережі об'єктами соціальної інфраструктури до 2015 р. зросте на 18%, а до 2020 р. — на 20%.

Взагалі ж у ***стратегічних напрямах*** визначено кількісні та якісні показники розвитку сільського господарства до 2020 р., а також основні заходи, завдяки здійсненню яких цих показників буде досягнуто.

Василь ПЕТРИЧЕНКО,
перший віце-президент НААН, академік НААН.

ДОВІДКОВО

Щорічно з карти України зникає до 26 сіл, а третина сільських населених пунктів перебуває за межею самовідтворення. Соціальна інфраструктура села продовжує занепадати. Знижується трудова зайнятість. Протягом останнього десятиріччя кількість найманих працівників у галузі скоротилася з 2,5 млн. до 665 тисяч.

Рівень оплати праці в сільському господарстві майже на 40% нижчий за середній в економіці країни. За межею бідності перебуває 16,8% сільських домогосподарств, у 48,8% населення сукупні витрати не перевищували рівень прожиткового мінімуму.

ДОВІДКОВО

Сільське господарство України є однією з найважливіших галузей економіки, в якій зайнято понад 3 млн. населення і яка забезпечує 8,2% валової доданої вартості.

Ця галузь відповідає за продовольчу безпеку країни, є важливою матеріальною базою демографічної політики, розвитку сільських територій, підвищення якості життя населення. Одиниця валової продукції сільського господарства створює умови для виробництва більше 12 її одиниць в інших галузях економіки країни.

Не досягнуто науково-обгрунтованого рівня споживання на одну особу овочів і фруктів, м'яса і молока, погіршуються кількісні та якісні показники демографічних процесів на селі. Середня тривалість життя селян залишається стабільно низькою: чоловіків — 64, жінок — 75 років.

Сьогодні в столичному «Кінопалаці» відбудеться прес–показ нового документального фільму українського режисера Олександра Шапіро «Нахман» із циклу «Хасидські цадики»

29 березня письменник Сергій ПАНТЮК презентуватиме свою нову книжку «Війна і ми» в броварському ресторані «Oliver Twist»

Валерій Маренич отримав однокімнатну квартиру

Народний артист України Валерій Маренич отримав у Луцьку квартиру. Сертифікат на однокімнатне житло площею 58,4 квадратних метра йому передали голови облдержадміністрації Борис Клімчук та обласної ради Володимир Войтович. Мешкатиме 66-річний співак на вулиці Чорновола.

— Мною, Володимиром Войтовичем та головою правління ВАТ «Луцьксантехмонтаж № 536» Віктором Чорнухою було прийняте спеціальне рішення: забезпечити житлом Валерія Маренича, — розповів Борис Клімчук. — У нас є порозуміння з волинськими будівельниками, обсяги будівництва житла зростають, тому маємо можливість допомагати. Щоправда — в унікальних випадках.

Валерій Маренич — людина й справді унікальна. Він народився 1 січня 1946 року в Кривому Розі. У 1971 році разом з майбутньою дружиною Антоніною Сухоруковою організував співочий дует, який посів перше місце на огляді вокально-інструментальних ансамблів у Харкові. В 1973 році до дуету долучилася сестра Антоніни — Світлана. Так народилося «Тріо Мареничів». У репертуарі колективу були народні й авторські пісні: «Сиджу я край віконечка», «Посилала мене мати», «Ой, у гаю при Дунаю», «Несе Галя воду», «Ой, під вишнею..», «Тиша навкруги», «Чом ти не прийшов» та інші.

У 1979 році фірма «Мелодія» записала їх першу платівку, а «Укртелефільм» зробив її відеоверсію. Цього року всім учасникам групи було присвоєно звання заслужених артистів Української РСР. 8 лютого 2003 року Валерію Мареничу присвоєно звання народного артиста України. На жаль, колектив уже давно розпався і його спів тепер можна почути лише із старих фільмів, платівок та дисків.

— У тебе велике українське серце, в тебе співає душа, — звернувся Борис Клімчук до В. Маренича. — Ти живий, жива твоя пісня. Повертайся на сцену, а ми тобі допоможемо. Вже в травні до дня матері організуємо сольний концерт, щоб волиняни почули і згадали тебе.

Так склалося, що всі учасники відомого гурту «Тріо Мареничів» тепер живуть окремо. Мають своє житло. Останнім його отримав Валерій Маренич.

Микола **ЯКИМЕНКО.**
Волинська область.

На знімку: народний артист України Валерій Маренич виступає на сцені Луцького міського палацу культури на творчому вечорі пам'яті поета-пісняра Тараса Музичука. Грудень 2011 року.

Фото автора.

«Як це б робив французький майстер...»

У квітні стартує IX фестиваль «Французька весна в Україні», головний організатор якого — Посольство Франції в Україні. Це щорічне свято французької культури складається з кінопрограми, показу вистав, концертів музичних колективів, художніх вистав і багато чого іншого. Луганчанин В'ячеслав Козак безпосередньо причетний до цього фестивалю, тому що Франція присутня майже у всіх його останніх творчих проектах. Чому саме вона?

— У Франції мене про це запитували часто, — відповідає майстер. — Я багато розповідав про історичні зв'язки, про київську князівну Анну Ярославну, що десять років правила Францією, про її просвітительство. Про те, що багато французьких королів складали присягу на українському Євангелії. Про те, що українець Юрій Кульчицький навчив європейців пити каву. А Наполеон? Адже це не тільки військові походи, а й сплеск науки та культури, причому не менш сильний, ніж при Людовику XIV. У Францію звозили твори мистецтва з усього світу. Імператорові вдалося зібрати величезний врожай «золотого» періоду в історії мистецтва. Це результати роботи західноєвропейських художників від Відродження до неокласицизму. Уявіть собі, скільки інформації для людства зашифровано в цих роботах! Через знаки, символи, жести, атрибутику! Я думаю, кожен твір мистецтва з колекцій французьких музеїв — це інформаційний згусток позитивної енергії і потужний духовний потенціал, створений для підживлення майбутніх поколінь. З французами, на мій погляд, ми близькі ментально, на звичайному людському рівні. А якщо відкинути держави, як структури організації життя, то ми взагалі один народ. Розумію, що звучить сміливо, але це моя особиста думка, і я її нікому не нав'язую.

— Для мене в роботі цікаво все, — каже В'ячеслав. — Я розглядаю сюжети й персонажів окремо, а потім порівнюю за трьома напрямами. Перший — це українська, другий — давньогрецька та давньоримська міфологія. Третій — прив'язування сюжету й персонажів до нового та новітнього часу. Іноді волосся стає дибa — настільки це актуально. Все говорить про те, що зображення на двох різьблених панно, які я виготовив, — це якась зашифрована програма. Замість тексту — персонажі й образи, замість речень — пози, замість слів — жести. Нічого не відбувається, ніхто нічого не каже, все завмерло. Але мене не полишає відчуття, що це якесь закодоване послання через образи, жести та символи. Саме послання, а не просто інформація. Я серйозно працюю над цим. Вимальовується фантасмагоричний і водночас зовсім реальний ланцюжок. Свою роботу із французького напряму я продовжую. Справа, якою займаюся, дуже специфічна. Не вистачає літератури, монографій з творчості французьких художників і різьбярів. Доводиться все по крихтах брати з різних джерел. Французьке корабельне різьблене бароко XVII—XVIII століть — абсолютно природне й логічне продовження давніх українських традицій у декоративно-прикладному мистецтві. Всі персонажі, тварини, рослини, предмети й атрибути мали душу, і до них ставилися як до живих істот. Тобто вони були тотемами, предметами й істотами-оберегами. І головне їхнє призначення у різьбленому корабельному декорі — оберігати корабель і його команду від злих сил і духів. Усе це було як мінімум у дрібній пластиці культури Трипілля V—III тис. до н. е. Я вже не кажу про культуру скіфів. Більше того, якщо брати за приклад декор нашої галери, то Ранок—Вечір, День—Ніч, Весна—Осінь — це персоніфіковані явища в українській міфології, й вони мають цілком конкретних богів.

Через французьких журналістів В'ячеслав Козак планує звернутися до президента Франції, розповісти про себе, свою роботу й... попросити інформаційної підтримки. Звернути увагу керівництва Франції на те, що в майстрів, які вивчають і популяризують французьку культуру, наприклад, у США й Україні, різні умови й можливості для цього. І якщо вчасно не звернути на це увагу, то місце Франції в культурному сегменті України посядуть інші країни.

— Я говоритиму про те, що таке насправді французька культура в Україні сьогодні, — каже В'ячеслав. — Говоритиму як майстер, як людина, що займається цією культурою щодня за своїм верстатом, а не як держслужбовець або чиновник. Говоритиму так, як це б робив французький майстер у Франції.

Алла **АНТІПОВА.**
Луганськ.

НАША ДОВІДКА

«Голос України» вже розповідав про луганчанина В'ячеслава Козака, котрий взяв на себе сміливість повторити роботу давніх майстрів, виготовивши дві копії різьбленого панно королівської галери «Ля Реаль» Людовика XIV — «Весна» і «Осінь». Цих панно чотири — за кількістю пір року. Вони дійшли до нашого часу й сьогодні демонструються в Національному морському музеї в Парижі. Барельєфи, що колись прикрашали корабель, унікальні, їхнє виконання досить складне. За 300 років жоден майстер не зважився повторити таку роботу, і тільки наш сучасник насмілився технічно перевершити давніх майстрів і прочитати філософію сюжету.

На знімку: фрагмент роботи В'ячеслава Козака «Осінь».

Фото з архіву автора.

Вісім томів для держслужбовця

Нещодавно вийшла друком перша в Україні «Енциклопедія державного управління» у восьми томах. Опікувалася її створенням Національна академія державного управління при Президенті України. Видання можна назвати унікальним, хоча б з огляду на те, що його загальний обсяг становить 5202 сторінки, на котрих розміщено 3066 статей, над змістом яких працювали 713 авторів.

Проте важлива не кількість сторінок, а їх якість. У цьому контексті координатор проекту професор Юрій Сурмін звернув увагу на два аспекти: по-перше, авторський колектив — це переважно кандидати й доктори наук — співробітники академії та Дніпропетровського, Львівського, Одеського та Харківського регіональних інститутів державного управління. Тому рівень розкриття термінів відповідний. По-друге, енциклопедію вирішили зробити зручною для користування, тому кожен том має свою тему. Перший присвячено проблемам теорії державного управління, другий — методології, третій — історії, четвертий і п'ятий — галузевому та територіальному управлінню, шостий — державній службі, сьомий — державному управлінню в умовах глобальної та європейської інтеграції, восьмий — публічному врядуванню. Тож кожен том можна використовувати і як словник, і як підручник.

Шкода лише, що тираж енциклопедії дуже обмежений — всього 500 примірників. Крім того, ознайомитися з цим виданням можна буде лише в бібліотеці. Видавці не мають права продавати книгу, бо вона видана на кошти меценатів: Представництва Фонду Ганнеса Зайделя в Україні та благодійної організації «Фонд братів Кличків». Щоправда, аби енциклопедія стала доступною кожному держслужбовцю, за словами Юрія Сурміна, нині вони працюють над її електронним варіантом.

Тетяна **ПАСОВА.**

Юні актори мають грати серйозні ролі

ТВОРЧЕ ДОЗВІЛЛЯ

Театру юнацької творчості, що у Будинку школярів Солом'янського району столиці, вже понад 30 років. Це була перша майстерня для нині відомих акторів, режисерів, письменників і просто хороших людей. Свого часу до цього театрального гуртка ходили народний артист України Остап Ступка, письменниця Марина Дяченко... А викладав їм тоді Олексій Кужельний, нині головний режисер майстерні театрального мистецтва «Сузір'я».

Зараз ТЮТ під назвою «Куліска» (домовик, що живе за сценою) працює під керівництвом режисера Наталії Селяк. Також пані Наталія є керівником театру студентської молоді «Світлотінь» при Національній академії управління. В ньому чимало випускників «Куліски», які після закінчення школи побажали продовжити улюблену справу.

Нині у Театрі юнацької творчості служать прекрасному майже 40 акторів, молодшим з яких шість років. Ми побували на репетиції колективу. Перше, що здивувало, — вона йшла на двох рівнях. Актори — виконавці головних ролей працювали із режисером, а водночас інші діти самостійно повторювали вже розібрані сцени.

Семирічна Даша — старожил театру. Дівчина займається тут уже три роки. Її привела мама. Пані Олеся переконана — заняття у театральному гуртку не лише розвивають здібності її дитини, а й вчать поважати іншого, працювати у команді, спостерігати і аналізувати...

Старші актори «Куліски» одностайні у тому, що театр необхідний їм, щоб самовдосконалюватись, розвивати мислення, вільно поводитися на людях. Мовляв, це знадобиться у житті, незалежно від того, станеш ти актором чи фізиком.

— Кого ж легше грати: позитивних чи негативних персонажів? — питаємо.

— Звичайно, позитивних. Адже ти такий, як є. Тебе всі і так люблять. А ось негативний персонаж має бути харизматичним, притягувати погляди людей, — відповів одинадцятикласник Володимир.

До власних помилок на сцені актори ставляться філософськи: усі прорахунки розбирають разом, допомагаючи друзям уникнути аналогічних у майбутніх виставах. Дорослі на рівних працюють із найменшими акторами театру. «Адже вони просто клубочки енергії, які розуміють усі настанови режисера і часом виконують усе краще, ніж ми», — каже Поліна із старшого складу трупи.

Наталія Селяк підбирає репертуар, щоб маленькі актори мали змогу грати серйозні ролі. Вважає, що традиційні зайчики та їжачки у виставах із обов'язковим хепі-ендом — не для її підопічних. Намагається виховувати гарною драматургією. На сцені цього театру були поставлені «Синій птах» за драмою-феєрією символіста М. Метерлінка, «Чума на обидва ваші дома!» Григорія Горіна тощо.

Про своїх акторів режисер Наталія Селяк каже: «Вони ніби алмази, які потребують обробки, і дуже приємно потім дивитись на них і розуміти, що це — твої вихованці!»

Ілля БЕЗРУЧКО.

На знімку: під час репетиції вистави «Тінь» за Євгеном Шварцем.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Карикатура на Сталіна помстилася художнику

Талант живописця, даний Богом цьому чоловіку, став і його найбільшою розрадою в житті, і найбільшим болем. Портрет Сталіна з нагайкою в руках, який він написав вісімнадцятирічним юнаком, ледь не зламав йому молоде життя і поставив хрест на майбутньому професійного художника.

Народився Володимир Корнійович Гнатюк у 1928 році у багатодітній родині у селі Дермань Здолбунівського району.

— Воно таке гарне, як і ця місцевість, — усміхається 84-літній Володимир Корнійович. — Ті пагорби красиві і влітку, і взимку... Очей не відвести... Бігав ними босоніж, здається, неначе вчора.

Саме краса рідної Дермані, яку його славетний односелець Улас Самчук називав царицею волинських сіл, і була зображена на першому малюнку талановитого сільського хлопчика. Мав тоді не більше семи років і писав краєвид із натури. Здібності Володимира помітили вчителі, проте закінчив він лише три класи початкової школи ще за Польщі, а про якесь фахове шліфування його таланту не було й мови.

Єдиним вчителем сільського художника було його серце. Щоб усамітнитися з пензлем і фарбами, хлопець ловив кожну хвилину в нелегких селянських буднях, які незабаром ще й зачорнила війна. Може, з часом, коли минуло лихоліття, він зміг би одержати освіту і стати знаним художником, опинитися серед відомих особистостей, на які щедра древня Дермань. Утім, майбутнє понівечила та ж таки творчість...

— Це було в 1946 році, — пригадує художник. — У нашому селі дуже активно розгортався національно-визвольний рух. Якось повстанці попросили мене написати картину — як живе український народ. Я й намалював: посередині зобразив Сталіна з нагайкою в руках, а довкола людей, які вмирають під час голодомору... А вже за кілька днів до хати прийшли енкаведисти. Хтось доніс на мене, бо одразу кинулися шукати картину. Вдома робилося щось страшне. Мене заарештували...

Репресивні жорна перемололи багатьох односельців Володимира Гнатюка, адже Дермань вважалася центром повстанського руху. Чимало з них, як і він, були засуджені та потрапили до таборів Сибіру. Каторжна праця на лісоповалі, голод, холод, знущання... Коли заходить про це мова, у Володимира Корнійовича, хоч і минуло багато десятиліть, тремтить голос. Те, що він пережив, потрапивши 18-річним юнаком у це пекло, годі й переказати. Важко було і в Караганді, де відбув п'ять із десяти років неволі.

— За десять років я не взяв пензля до рук. Не до того було. Та й не хотілося.

Після звільнення Володимир Корнійович поїхав жити у Донецьк. Трудився на шахті. Зустрів дружину — Ганну Полікарпівну, з якою й тепер разом, народилося двійко дітей, з'явилося й натхнення знову писати. Хоч повертався з шахти виснаженим, чаклував фарбами на полотні до пізньої ночі. Але тужив за рідною землею.

— Повернувся я додому аж у 1968 році. Проте не в Дермань, бо там не можна було хати купити, а у Верхів, де й тепер живу. Але звідси до мого рідного села, хоч це й Острозький район, рукою подати.

Працював робітником у лісництві, на цегельному заводі та на інших підприємствах. Писав портрети, краєвиди. А найбільше до душі сільському художнику були твори на релігійну тематику. Ікона Георгія Побідоносця, яку можна побачити на перехресті доріг неподалік храму у Верхові, — теж робота Володимира Корнійовича. Вже й не пригадує, коли її написав. Односельці шанобливо ставляться до неї, гарно оздобили мереживом і прикрасили квітами. Тепло і зворушливо...

Світлана ТУБІНА,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Фото Світлани ТУБІНОЇ.

Земне тяжіння — на все життя

Появу книги нарисів про аграріїв Закарпаття «Земне тяжіння» в краї вважають знаковою подією. Бо навіть на теренах вітчизняної книговидавничої справи такі збірки (а це 59 розповідей про людей чи не найпотрібнішої на землі професії) з'являються не часто.

Ідея її створення належить людині-аграрію від глибокого родинного кореня — Павлу Федиковичу, колишньому голові Закарпатського облагропрому. Далі за справу взялися журналісти — 16 авторів зібрали та передали майже шість десятків нарисів. Розповіді охоплюють період із 1946 року, коли на Закарпатті почали створюватись перші колективні аграрні господарства, до наших днів. У людських долях — від простого хлібороба (двічі Герої Соцпраці Ганна Ладані та Юрій Пітра) до заступника міністра агрополітики країни (Василь Ярошовець), керівників усіх щаблів сільськогосподарського виробництва відомі в краї журналісти Ірина Густі, Богдан Дубовий, Михайло Попович, Володимир Тарасюк, Василь Бедзір, письменник Юрій Шип показали непростий шлях розвитку закарпатського села, аграрного сектору.

Про це вели мову учасники презентації книги «Земне тяжіння» голова Закарпатської обласної державної адміністрації Олександр Ледида, Герой Соцпраці, колишній бригадир овочівників із села Ракошино Мукачівського району Софія Мочкош, відомий у краї аграрій Валерій Бовт.

Розповіді про заслужених у минулому людей закарпатського села вдало доповнює галерея соціальних портретів творців нинішньої доби.

Слава ЖУЛЯН.

ХРОНІКА

Це не цегла!

Минулого понеділка з нагоди Міжнародного дня театру відбулася церемонія вручення театральної премії «Київська пектораль». Це найстаріша театральна премія на пострадянському просторі — цього року вона відзначила своє 20-річчя.

Наш час дуже ненадійний, надто швидко змінюється все — ціни й оцінки, кумири і герої, прогнози та обіцянки. А «Пектораль» — одне з тих явищ, дуже небагатьох, що не втрачають своєї привабливості в мистецьких колах і в очах зацікавленої публіки. Справді, приємно було бачити, що театр імені Франка, де проходила церемонія, повен від партеру до гальорки. Номінацій — чотирнадцять. Нагороди в шести з них здобув Театр на Подолі. Поставлена тут драма «Минулого літа в Чулимську» визнана кращою драматичною виставою 2011 року, а її постановник Віталій Малахов одержав «Пектораль» також і за кращу режисуру. А Вікторія Булітко, що зіграла тут головну роль, визнана кращою виконавицею жіночої ролі. Ще одна «Пектораль» дісталася цій самій виставі за кращу музичну концепцію (Іван Небесний і знову Вікторія Булітко). А ще премійовано сценографію до вистави «На дні» (художник Марія Погребняк) того ж таки театру, а Василя Кухарського, який зіграв у цій виставі Ваську Пєпла, названо кращим виконавцем головної чоловічої ролі. Примітно, що всі ці нагороди отримав театр, по суті, наполовину бездомний — його приміщення на Андріївському узвозі стоїть недобудованим уже двадцять років. Щоправда, київська влада пообіцяла, що будівництво завершиться до літа. А втім, Віталій Малахов уже вкотре повторив свій давній афоризм: «Театр — це передусім артисти, люди, а не цегла!» Тобто з цегли можна збудувати що завгодно, а театр можливий лише тоді, коли є люди, здатні йому служити.

Справжньою героїнею вечора була актриса Вікторія Булітко **(на знімку)**. Вона отримала дві «Пекторалі». Булітко — маленьке диво, чий несподіваний і яскравий талант підкорив столичну публіку беззаперечно, при тому, що актриса переїхала з Запоріжжя до Києва лише три роки тому.

Ще три «Пекторалі» дісталися Театру драми та комедії на лівому березі Дніпра: за кращу дитячу виставу («Пасажир у валізі», постановка Тамари Трунової), за кращу пластичну концепцію (Лев Сомов у згаданій виставі) та за кращу чоловічу роль другого плану (Андрій Самінін у ролі Ракітіна, вистава «Найвище благо на світі»). Решта нагород розподілена так: за кращу жіночу роль другого плану — Людмила Смородіна (роль Валентини Валентинівни, «Гімн демократичної молоді», театр імені Франка), за кращу музичну виставу — «Травіата» Муніципального театру опери і балету для дітей та юнацтва, за кращу виставу камерної сцени — «Push up» (Новий драматичний театр на Печерську), за кращий акторський дебют — Віктор Марвін, котрий зіграв Золотарьова у виставі «Ты помнишь, Алеша...» (майстерня театрального мистецтва «Сузір'я»). І нарешті, за кращий режисерський дебют нагороджено Станіслава Жиркова, який поставив виставу «Наташина мрія» у театрі «Відкритий погляд». Цьому театру всього чотири роки, він також не має власного приміщення, одначе зумів звернути на себе увагу київської публіки за досить короткий час.

Христофор ГРУША.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ПП "Кокс", повідомляють про проведення аукціону з продажу активів ПП "Кокс". На аукціон для продажу виставляються активи ПП "Кокс", які знаходяться за адресами: Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Жовтневої революції, 16 та Донецька область, м. Слов'янськ, пров. Корнійчука, 10а, а саме: 1. Швейне обладнання у кількості 11 одиниць, початкова ціна продажу - 169 860,00грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок - 16986,00грн. 2. Автотранспортні засоби у кількості 2 одиниць (КАМАЗ 5410, автонавантажувач 40810), початкова ціна продажу - 30 585,00грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок - 3058,50грн. 3. Сукупність інвентарних об'єктів (будівлі та приміщення, споруди, передавальні пристрої, обладнання, будівельні матеріали під будівництво цеху по виробництву газових балонів, тощо), початкова ціна продажу - 1 768 609,00грн. у т. ч. ПДВ, гарантійний внесок - 176860,90грн. З додатковою інформацією для покупців, складом та технічними характеристиками активів, що виставляються на аукціон, можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00грн. перераховуються на р/р 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору аукціону - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, за адресою: 83001, м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів з дати публікації в газеті до 13-00год. 12 квітня 2012р. Аукціон відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 13 квітня 2012р. об 11.00 год. на Товарній біржі "Донбас" за адресою: м. Донецьк, пр-т Ілліча, 4а. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ПП "Кокс". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Повідомлення про ліквідацію

Вінницька обласна організація політичної партії "Сильна Україна" (код ЄДРПОУ - 25512511 , що знаходиться за адресою: 21050, Вінницька обл., місто Вінниця, вулиця Визволення, будинок 2, кімната 133) повідомляє, що 17 березня 2012 року II Національним З'їздом Політичної партії "Сильна Україна" було прийняте рішення про припинення Вінницької обласної організації політичної партії "Сильна Україна" шляхом ліквідації та обрано ліквідаційну комісію у такому складі:

Голова Ліквідаційної комісії - Громадянин України Дерун Григорій Григорович (ідентифікаційний номер - 2472612032)

Член Ліквідаційної комісії - Громадянин України Савчук Сергій Варфоломійович (Ідентифікаційний номер - 2012716950).

Член Ліквідаційної комісії - Громадянин України Михайловський Сергій Олександрович (Ідентифікаційний номер - 2105211130).

Про прийняття II Національним З'їздом Партії рішення щодо припинення у зв'язку з ліквідацією до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців внесено відповідний запис.

Вимоги кредиторів Вінницької обласної організації політичної партії "Сильна Україна" приймаються Ліквідаційною комісією шляхом пред'явлення кредиторами грошових і майнових вимог у письмовій формі за адресою місцезнаходження парторганізації: 21050, Вінницька обл., місто Вінниця, вулиця Визволення, будинок 2, кімната 133, протягом 2 (двох) місяців з моменту публікації вказаного оголошення.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

22 березня 2012 року внесено зміни до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду: до Реєстру учасників (тимчасових учасників) Фонду в статусі учасника Фонду включено ПУБЛІЧНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "МЕЛІОР БАНК", свідоцтво учасника Фонду №216 від 22.03.2012 р. 0-800 308108; www.fg.gov.ua

Виклик до суду

Суддя Дніпровського районного суду м. Херсона Гордимов А.В. повідомляє про слухання цивільної справи за позовною заявою Грузденко Надії Вікторівни, яке відбудеться 09.04.2012 року о 09-15 год. за адресою: м.Херсон, вул. Маяковського, 6/29, каб. 602, та викликає до суду третю особу Сердюк Олександра Вікторовича, 08.02.1958 року народження.

У разі неявки у судове засідання третьої особи справа буде розглядатися у Вашу відсутність.

Суддя А.В.Гордимов.

Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54А) постановою від 16.03.2012 року по справі № 7/61-Б визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Ковельський житлово-будівельний комбінат" (м. Ковель, вул. Лугова, 2Б, код ЄДРПОУ 33502868) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пасічника О.О. Ліцензія АВ № 547985 від 10.01.2011 року, адреса для кореспонденції: 43023, м. Луцьк, вул. Гордіюк, 20А/90.

Ухвалою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) від 17.02.2012 по справі №5011-49/1843-2012 порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Л.С.Продекс" (04053, м. Київ, вул. Артема, 21, оф. 406, код ЄДРПОУ 30469666, р/р 26002000310530 в ПАТ "АКБ "КИЇВ", МФО 322498) та введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Пінчука Юрія Анатолійовича (02091, м. Київ, вул. Тростянецька, 8, кв. 306, ліцензія серії АВ №600565 від 12.12.2011р.). Заяви кредиторів та інвесторів, які бажають взяти участь в санації підприємства, приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 13.03.2012р. у справі №38/5005/1900/2012 товариства з обмеженою відповідальністю "Видавництво "Зоря", (код ЄДРПОУ 35542876, юридична адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. ім. Газети "Правда", буд. 125) визнано банкрутом та відносно нього відкрито ліквідаційну процедуру відповідно до вимог статті ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Ліквідатором у справі призначено ініціюючого кредитора - приватне підприємство "ФАБІО-08" (49000, м. Дніпропетровськ, а/с 2477).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49000, місто Дніпропетровськ, вулиця Куйбишева, будівля №1-А) від 28.02.2012 р. по справі №Б38/29/39-08 Державне виробниче підприємство "Дніпронерудпром" (адреса: проспект Кірова, 43, місто Дніпропетровськ, 49000, код ЄДРПОУ 00292273, п/р №26003010065408 в ПАТ "ВТБ Банк" м. Дніпропетровськ, МФО 321767) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру строком на 1 (один) рік.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бакуліна Івана Сергійовича (ліцензія № АВ № 547923 від 08.12.2010 р., адреса для листування: 49027, м. Дніпропетровськ, а/с 1809).

Ухвалою Господарського суду м. Київ (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 16.03.2012 р. порушено провадження у справі про банкрутство № 5011-46/2017-2012 відносно Товариства з обмеженою відповідальністю "Єдітепе" (01011, м. Київ, вул. Лєскова, буд. 1а) код ЄДРПОУ 32045372, р/р 26001030109098 в "КБ "Преміум" в м. Києві, МФО 339555.

Ухвалою від 16.03.2012 р. введено процедуру розпорядження майном боржника. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Гончарова Миколу Васильовича (ліцензія серії АВ № 456632 від 10.07.09 р., ІПН 2914914499, 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Немировича-Данченка, буд. 30. кв. 68).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування даного оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 13.03.2012р. по справі №34/5005/1970/2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "Інфорес" (49000, м.Дніпропетровськ, проспект ім.Газети "Правда", 40А, кв.16, код ЄДРПОУ 36365948) визнано банкрутом. Відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю "Інфорес" призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю "Імброк" (49000, м.Дніпропетровськ, вул.Грозненська,5, код ЄДРПОУ 35268307).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 13.03.2012р. по справі №24/5005/1974/2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "Авєста" (49000, м.Дніпропетровськ, проспект ім.Газети "Правда", 40А, кв.14, код ЄДРПОУ 36296326) визнано банкрутом. Відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю "Авєста" призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю "Імброк" (49000, м.Дніпропетровськ, вул.Грозненська,5, код ЄДРПОУ 35268307).

Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Повідомляємо про втрату бланків Договорів страхування (Страхових полісів) обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів Приватне акціонерне товариство "Страхова компанія "Лафорт" а саме: **Поліса ОСЦПВВНТЗ АА 4288580, АА 4288581, АА 4288582, АА 4288583, АА 5679566.**

Зазначені бланки вважаються недійсними з моменту їх підписання.

Постановою господарського суду Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 28.02.2012р. по справі №5/694/07 товариство з обмеженою відповідальністю "Гурман-Сервіс" (54018, м. Миколаїв, вул. Старофортечна, 1, код ЄДРПОУ 30625135) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, відповідно до положень Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Костіна Сергія Олексійовича (ліцензія АГ №594875 від 22.07.2011р.; 54029, м. Миколаїв, вул. Бузький бульвар, 1/32).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ВАТ "Точмаш", повідомляють про проведення повторного конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ВАТ "Точмаш", які знаходяться у виробничих приміщеннях та на території ВАТ "Точмаш" за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, 1, а саме - сукупність інвентарних об'єктів (виробниче, вантажопідйомне та транспортне обладнання, машини та механізми, тощо) у кількості - 374 одиниці за списком, незадіяне у виробничому процесі, непридатне до подальшого використання, початкова ціна продажу - 324 031,32грн. з ПДВ, гарантійний внесок - 32403,13грн. З фіксованими умовами конкурсу, а також зі списками майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Києва, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних дні із дня публікації у газеті до 13.00 год. 20 квітня 2012р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 03 травня 2012р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 11.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з керуючим санацією ВАТ "Точмаш". Довідки за телефонами: 0(62) 304-37-21, 304-77-83 та 050-35-27-113. Ознайомитися з майном ВАТ "Точмаш", яке виставляється на конкурс можна на ВАТ "Точмаш" за адресою: м. Донецьк, вул. Жмури, 1, з 9-00 години до 16-00 години.

Про зміни в умовах надання послуг "SMS на домашній" та "life:) Позика"

ТОВ "Астеліт", що надає телекомунікаційні послуги під торговою маркою life:), повідомляє про зміни умов надання послуг "SMS на домашній" та "life:) Позика".

З 05.04.2012 вартість відправлення одного SMS повідомлення на номери фіксованого зв'язку (послуга "SMS на домашній") буде змінено і вона становитиме 3,00 грн за одне SMS повідомлення. Тарифи наведено у гривнях з урахуванням ПДВ. Додатково утримується збір до Пенсійного фонду у розмірі 7,5% з вартості послуги без урахування ПДВ.

Також з 05.04.2012 набувають чинності нові умови надання послуги "life:) Позика", а саме:

- послугою можуть скористатися індивідуальні абоненти life:), які обслуговуються на умовах контракту або передоплати 3 або більше місяців та корпоративні абоненти life:), які обслуговуються на умовах передоплати 3 або більше місяців, та поповнили рахунок на 10 грн. чи більше за останні 60 днів;
- після замовлення послуги абонент може користуватися будь-якими телекомунікаційними послугами, що надається ТОВ "Астеліт" до моменту, коли баланс на основному рахунку абонента не є нижчим за мінус 10 грн.

Детальна інформація про тарифи та умови користування послугами на сайті www.life.com.ua.

Ліцензія НКРЗ АБ № 222715 від 17.11.2005 р. ТОВ "Астеліт", 03110, м. Київ, вул. Солом'янська, 11, літера "А".

Постановою господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 22 березня 2012 року у справі № 5024/291/2012 визнано **банкрутом Товариство з додатковою відповідальністю "Тавріяінвест"** (73034, м. Херсон, просп. 200 років Херсона, 13-А, ідентифікаційний код 14122238, п/р 26006326481500 в АТ "УкрСиббанк" м. Харків, МФО 351005), в порядку визначеному ст. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника, або визнання його банкрутом", ліквідатором по справі призначено голову ліквідаційної комісії ТДВ "Тавріяінвест" Бойко Миколу Миколайовича, що мешкає за адресою: 73039, м.Херсон, просп. Сенявіна, 156, к. 5, кв. 6, ід. номер 2001902692, телефон 0505031227.

Кредитори можуть подати письмові заяви з вимогами до боржника протягом місяця з дня публікації цього оголошення за адресою: 73034, м. Херсон, просп. 200 років Херсона, 13-А.

ОГОЛОШЕННЯ
ПРО НАМІР ПЕРЕДАТИ МАЙНО В ОРЕНДУ

Інститут мікробіології і вірусології ім. Д. К. Заболотного НАН України оголошує про намір передати в оренду державне майно НАН України, що знаходиться на балансі Інституту та розташоване за адресою: м. Київ, вул. Академіка Заболотного, 154 (реєстровий номер у Єдиному реєстрі об'єктів державної власності - 05417087.1.ГФУФФС003).

Приміщення	Площа приміщення, кв.м	Мета використання	Характеристика приміщення	Загальна вартість майна за незалежною оцінкою від 31.12.2011р. за 1м.кв., грн.
Кімната № 205 будівлі науково-адміністративного призначення	18.8	Офіс	стіни - плитка до стелі; вікна - металопластикові; підлога - плитка	7301,89
РАЗОМ:	18,8			

Максимально можливий строк оренди: 2 роки.

Додаткові умови: відшкодування витрат Балансоутримувачу, з урахуванням місць загального користування (2.4м.кв.), а саме: на утримання орендованого приміщення, відшкодування податку на землю, відшкодування збору за спеціальне використання води. Відшкодування витрат на розміщення оголошення, відшкодування вартості незалежної оцінки майна. Укладення договору оренди за типовим зразком, затвердженим постановою Бюро Президії НАН України. Обов'язкове здійснення страхування орендованого майна на користь Балансоутримівача на термін дії договору оренди. При надходженні двох і більше заяв, буде оголошено конкурс на право оренди даного об'єкта.

Кінцевий строк прийняття заяв про оренду: **десятий робочий день з дати виходу оголошення.**

Місце прийняття заяв про оренду: м. Київ, вул. Заболотного, 154, кім. № 159

Контактна особа: Мартиненко Марія Іванівна тел.: (044) 526-32-98,
т./факс: (044) 526-90-06,
E-mail: mart_masha@ukr.net

Інша інформація: додатково інформацію розміщено на сайтах www.usnan.org.ua, www.imv.kiev.ua

Українським громадським організаціям, діяльність яких спрямована на протидію епідемії туберкульозу в Україні

В дійсний час здійснюється оновлення та остаточне формування складу Національної ради з питань протидії туберкульозу та ВІЛ-інфекції/СНІДу.

Для забезпечення представництва у Національній раді інтересів українських громадських організацій, діяльність яких спрямована на протидію епідемії туберкульозу в Україні, пропонується делегувати представника зазначеного сектору громадських організацій до її складу. Для забезпечення документованості та прозорості процесу обрання представника сектору, пропонується до 05.04.2012 р. надсилати листи із кандидатурами на бланках організацій із печаткою та доданим резюме – поштою або на електронну адресу Ініціативної групи: 03110, м. Київ, вул. Озерна, 12а, а/с 101, stoptb@ukr.net для збору та узагальнення.

Голова Ініціативної групи Віталій Руденко

1. Замовник торгів: Приватне акціонерне товариство "Білоцерківська теплоелектроцентраль" код ЄДРПОУ 30664834.

1.1. **Поштова адреса замовника:** 09114, м. Біла Церква, Київська обл., вул. Петра Запорожця, 361.

1.2. **Контактні телефони:** (04563) 7-91-88, факс (04563) 7-97-38, 3-71-24.

2. **Інформація про предмет закупівлі:** Автоматизована система управління підприємством на базі 1-С, код Державного класифікатора продукції та послуг ДК 016-97-74.15.1.

3. **Місце та спосіб отримання тендерної документації:** 09114, Київська область, м.Біла Церква, вул. Петра Запорожця, 361, адміністративний корпус, 3-й поверх, кабінет заступника директора, особисто або електронною поштою.

4. **Додаткова інформація:** Не надійшло жодної тендерної пропозиції.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 15.03.2012 по справі № 5009/606/12 Приватне підприємство "Юр-Легіон" (69000, м. Запоріжжя, вул. Горького, 159, корпус Б, ідентифікаційний код 33274654, п/р 26000060357967 у ПАТ КБ "ПриватБанк", МФО 305299) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Яшину Світлану Олександрівну (69035, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 161, кв. 16, ідентифікаційний номер 3122204262).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з моменту публікування оголошення за адресою: 69035, м. Запоріжжя, пр. Леніна, 161, кв. 16.

Щоб зберегти крихкі перлинки

У дитини сильно псуються молочні зуби. Планую їх посріблити. Але сумніваюся: одні лікарі-стоматологи радять цю процедуру, другі мене відмовляють. То чи зберігає посріблення молочні зуби? Як вважають світила стоматології? Може, є якісь інші процедури, котрі допомагають урятувати ці крихкі перлинки?

Юлія СОЛОДКА.

Чернігівська область.

Відповідь на це запитання ми попросили дати фахівців Міністерства охорони здоров'я України.

«Міністерство охорони здоров'я спільно з професором Н. Савичук (головним позаштатним спеціалістом МОЗ зі спеціальності «дитяча стоматологія», завідувачем кафедри стоматології дитячого віку) та К. Парпалей (доцентом кафедри стоматології дитячого віку Інституту стоматології Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П. Шупика) розглянули лист стосовно доцільності використання методу сріблення молочних зубів у дітей та повідомлють:

— Відповідно до наказу Міністерства охорони здоров'я від 31.08.04 № 435 «Про затвердження Протоколів надання медичної допомоги дітям за спеціальністю «дитяча терапевтична стоматологія», лікар-стоматолог може використати метод сріблення при лікуванні початкових стадій карієсу тимчасових зубів поряд з іншими методами, що забезпечують збереження зубів від подальшого руйнування.

Однак, як свідчать дані наукових досліджень, навіть після успішно проведеного лікування зубів без подальшої профілактичної підтримки складно гарантувати стабільний результат. Про здоров'я зубів необхідно дбати постійно, оскільки є ціла низка агресивних факторів (на перший погляд непомітних), які можуть призвести до подальшого руйнування зубних тканин.

Збереження тимчасових зубів повноцінними аж до періоду їх фізіологічної зміни на постійні можливе лише за певних умов. Перш за все, це регулярне відвідування дитячого лікаря-стоматолога, який рекомендує та проводить профілактичні процедури. При цьому батьки мають постійно стежити за своєчасністю та якістю чищення зубів дитини, контролювати та корегувати раціон і режим харчування, обмежувати надмірне вживання солодощів та кислих напоїв, що руйнують емаль. Важливо приділяти також увагу зміцненню загального здоров'я дитини.

Здоров'я людини майже на 50% залежить від способу її життя, навичок, поведінкових звичок тощо. Тож батьки мають допомогти своїй дитині сформувати відповідальне ставлення до власного здоров'я, акцентувати увагу на принципах здорового способу життя та діяльності. Ці, на перший погляд, прості правила у сукупності з медичною допомогою дадуть змогу зберегти здоровими і зуби, і тіло.

Що стосується запитання читачки газети Ю. Солодкої, то кваліфіковану пораду щодо доцільності методу сріблення тимчасових зубів її дитини може дати лише лікар, оглянувши порожнину рота маленького пацієнта й вивчивши індивідуальні чинники, що призвели до руйнування зубів.

В арсеналі сучасної дитячої стоматології є ціла низка неінвазивних методів (без бормашини), які здатні зупинити процес руйнування зубів. Метод сріблення потроху витісняється з практики — як не естетичний. А також тому, що сьогодні є багато інших ефективних методів стоматологічного лікування та профілактики».

Фотоетюд Ірини РЯБОВОЇ.

ЩО ТАКЕ…

Утома від паролів і їжа Франкенштейна

Ці слова, явища та терміни вже закріпилися у сучасній англійській мові. Правда, знайомі явища?

Криза чверті життя (Quarter life crisis) — стан, характерний для молодих людей, які щойно закінчили навчання, при зіткненні з дорослим світом.

Коміркова музика (Closet music) — музика, яку слухають без свідків через страх бути осміяним.

Франкенфуд (Frankenfood) — генетично модифіковані продукти.

Екопорно (Climate porn) — схвильована й експресивна риторика, що використовується при описі кліматичних змін на планеті.

Шоклог (Shoclog) — блог, що ведеться з розрахунком шокувати читачів.

Утома від паролів (Password fatigue) — психічна втома, викликана необхідністю пам'ятати занадто багато паролів.

Ретрошопінг (Retro shopping) — порівняння цін на певну річ у різних магазинах, яке проводять уже після того, як ця річ придбана.

Безплатний шопінг (Catch and release) — покупка речей з єдиною метою — незабаром здати їх і повернути гроші. А задоволення від шопінгу залишиться.

Синдром водія автобуса (Driving the bus) — коли у вихідні їдеш за покупками й помічаєш, що вже на півдорозі до роботи.

За матеріалами esquire.ru.

Зводив будинок собі, а залишився на вулиці

Мати моєї дружини дала нам свою ділянку, щоб ми звели будинок. За декілька років ми завершили спорудження житла і в'їхали туди, а ще через два роки мати подарувала будинок та ділянку моїй жінці. Зараз ми з дружиною розлучаємося, але виявилося, що я не отримаю частину зведеного мною дому. Чи справді це так має бути?

Олексій ВІНТКО.

Черкаська область.

Хоча за загальним правилом майно, набуте подружжям, вважається їх спільною власністю, однак є певні винятки. Так, будинок і ділянка будуть визнані особистою приватною власністю вашої дружини, оскільки є майном, набутим нею за час шлюбу, але на підставі договору дарування.

Водночас відповідно до Сімейного кодексу, якщо майно дружини за час шлюбу істотно збільшилося у своїй вартості внаслідок спільних трудових чи грошових затрат або затрат другого з подружжя, то воно у разі спору може бути визнане за рішенням суду об'єктом права спільної сумісної власності подружжя. Тобто якщо після того, як мати подарувала вашій дружині будинок, було зроблено, наприклад, добудову чи капітальний ремонт, то ви можете спробувати у судовому порядку визнати будинок вашою спільною власністю та виділити свою частину. Однак не забувайте, що вам необхідно буде довести у суді факт істотного збільшення вартості будинку саме в результаті ваших затрат і витрат (насамперед грошових).

Крім цього, ви можете спробувати довести у суді своє право на частину майна як на майно, створене за час шлюбу разом з дружиною за ваші кошти. Для цього можуть знадобитися свідки (сусіди, знайомі, родичі), які підтвердять зведення будинку вами та витрачання вами коштів на будівництво. Якщо ж раптом збереглися документи (платіжки, квитанції, договори, рахунки тощо), у яких ви фігуруєте як особа, що замовляла, оплачувала будівельні матеріали чи роботи, коли зводився будинок, то це буде ще одним доказом на вашу користь.

Наталя ГЕЛЕТКО, юрист.

За підвищеними банком тарифами можна не платити

Відкрив рахунок у банку. Мені оформили картку, за обслуговування якої беруть гроші. Раніше я платив 6 грн. на рік, а зараз банк вводить новий тариф і хоче брати вже 5 грн. на місяць. У банку наполегливо просять «добровільно» підписати додаткову угоду про зміну тарифів на обслуговування. Що мені робити?

Євген СОКОЛОВСЬКИЙ.

Київ.

Усі стосунки між клієнтом і банком регулюються договором банківського вкладу, який є публічним (ч. 2 ст. 1058 Цивільного кодексу (ЦК) України), тобто банк не може відмовити фізичній особі в укладенні договору банківського вкладу за наявності у нього відповідних можливостей надання фінансових послуг (банківської ліцензії, технічного оснащення тощо). Такий договір має укладатися в письмовій формі (ст. 1059 ЦКУ). Такі само норми встановлено й Інструкцією про порядок відкриття, використання і закриття рахунків у національній та іноземних валютах, затвердженою Національним банком України від 12.11.2003 року за № 492. Зокрема, п. 1.5 інструкції визначає, що умови відкриття рахунку та особливості його функціонування передбачаються в договорі, що укладається між банком і його клієнтом. Зміна умов договору (встановлення нових тарифів на обслуговування банківської картки) може відбуватися лише за згодою сторін цього договору, якщо інше не передбачено договором або законом (ст. 651 ЦКУ).

Отже, розміри тарифів на обслуговування банківського рахунку, використання банківської картки встановлюються договором, укладеним між клієнтом і банком, і змінити їх можна лише за взаємною згодою клієнта і банка (якщо інше не записано в тексті договору). Таким чином, **якщо клієнт відмовиться підписати нову угоду про зміну тарифів на послуги банку, а договором не передбачена можливість їх перегляду чи одностороння їх зміна, то чинними залишаться тарифи, які діяли на момент підписання договору.** У разі якщо банк не згоден з цим, він має вирішувати цей спір у судовому порядку. Припинити обслуговування картки, відмовити клієнту в наданні своїх послуг, які передбачені договором, або призупинити їх надання банк не може. Інакше він стане порушником умов договору і до нього можна буде застосувати санкції, встановлені договором і законодавством України.

Сергій ДЕМСЬКИЙ, юрист.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Трудомістка робота — ще не гарантія раннього виходу на пенсію

Я працював у колгоспі техніком-механіком з трудомістких процесів. Маю безперервний стаж на фермі 21 рік. Щороку було по 320—360 виходів майже без вихідних. Ішов разом з доярками о п'ятій ранку, а повертався, бувало, й о десятій ночі. Ремонтував доїльні апарати, водогін, викачував гній… А техніка старезна — цілий день дихав аміаком. Скоро мені 55 років, здоров'я катма. Зварювальники та ковалі йдуть у цьому віці на пенсію, бо в них шкідлива робота. Але ж у мене також! Чи маю я право оформити пенсію?

Михайло ГРАБОВЕЦЬКИЙ.

Рогізне Демидівського району Рівненської області.

Відповідь надійшла від заступника директора департаменту пенсійного забезпечення Пенсійного фонду України І. КОВПАШКО:

«Розглянувши звернення Грабовецького Михайла Ананійовича щодо права на призначення пенсії із зменшенням пенсійного віку, ПФУ повідомляє:

— Відповідно до пункту 2 Прикінцевих положень Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» пенсійне забезпечення застрахованих осіб, які працювали або працюють на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими та особливо важкими умовами праці за списком № 1 і на інших роботах зі шкідливими і важкими умовами праці за списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом Міністрів України, а також за результатами атестації робочих місць на посадах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах або за вислугу років, які відповідно до законодавства, що діяло раніше, мали право на пенсію на пільгових умовах або за вислугу років, здійснюється згідно з окремим законодавчим актом через професійні та корпоративні фонди. До запровадження пенсійного забезпечення через професійні та корпоративні фонди вищезазначеним особам пенсії призначаються за нормами цього закону в разі досягнення пенсійного віку та наявності трудового стажу, передбаченого Законом України «Про пенсійне забезпечення».

Відповідно до пункту «в» статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах мають трактористи-машиністи, безпосередньо зайняті у виробництві сільськогосподарської продукції в колгоспах, радгоспах, інших підприємствах сільського господарства. Чоловіки — після досягнення 55 років і при загальному стажі роботи не менше 25 років, з них не менше 20 років на зазначеній роботі.

Механіки трудомістких процесів у колгоспах права на пенсію із зменшенням пенсійного віку, згідно зі статтею 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення», не мають».

ПОСИДЕНЬКИ

№ 56 (5306) СЕРЕДА, 28 БЕРЕЗНЯ 2012

Сьогодні в Україні — мінлива хмарність, у більшості областей очікуються опади у вигляді дощу і мокрого снігу. Вітер північно–західний, південно–західний, 7 — 12 м/с, часом пориви 15—20 м/с. Температура вночі — від 4 градусів тепла до 4 градусів морозу. Вдень — 4—10 градусів тепла, на півдні і заході — 9—17 градусів.

ЦЬОГО ДНЯ, 28 БЕРЕЗНЯ

1776. Засновано Большой театр. **1797.** В США запатентовано пральну машину. **1868.** Народився радянський письменник Максим Горький (Олексій Пєшков). **1881.** Помер композитор Модест Мусоргський. **1918.** Почало роботу Українське телеграфне агентство. **1930.** У Туреччині замість грецьких назв міст Константинополь і Ангора були затверджені офіційні турецькі — Стамбул і Анкара. **1971.** Здано в експлуатацію першу чергу Волзького автомобільного заводу, розпочався випуск автомобіля «Жигулі». **1996.** У Києві убитий президент баскетбольного клубу «Шахтар» Олександр Шведченко.

МІЖ УДАРАМИ СЕРЦЯ

Караван крізь вушко голки

Хто не знає, що верблюд не може пройти через вушко голки? А Володимир Казарян провів цілий караван! Вісім тварин, вирізаних із кістки, легко розмістились у вушку голки.

Колекцію із майже 30 картин і скульптур, яку майстер привіз до Хмельницького, легко можна вмістити на долоні. А при бажанні це можна зробити ще з півтисячею його робіт. Бо творить він у жанрі мікромініатюри. Деякі — такі крихітні, що неозброєним оком не розгледиш. Ці твори побували в багатьох країнах світу, а хмельниччани побачили їх уперше.

Володимир Казарян уже два десятиліття створює мініатюрні шедеври. Каже, щоразу, беручись до роботи, має пройти відповідну підготовку: голодування, медитацію, неймовірну концентрацію та повне відсторонення від навколишнього світу. Майстра недарма називають художником, що творить між ударами серця. Це не образ, а секрет

майстерності. Адже робота така філігранна, що не лише неточний рух руки, а удар серця і навіть подих можуть звести все нанівець. Досить побачити мереживо, сплетене із однієї сотої частини людського волосу, — здається, навіть думкою небезпечно торкнутись цієї невидимої конструкції.

Є серія «рисових» робіт: на зрізі зернини — шаржі, портрети, копії знаменитих картин. У такій техніці на замовлення музею мистецтв у Луврі виконана найменша в світі копія «Джоконди» — у мільйон разів менша від оригіналу. А у «маковий» колекції підставкою для копій античних скульптур слугує макове зерно.

Виставка виходить за рамки звичних метричних вимірювань. Бо якщо спочатку вражає портрет на зернині, то потім бачиш, як на іншій, наче на сцені, розмістились аж сім фігурок симпатичних товстушок.

Одним із своїх улюблених творів Казарян називає мозаїку із зображенням Христа, викладену з десяти тисяч алмазних порошинок. На це знадобився майже рік.

Розгледіти кожен твір можна тільки через потужне збільшувальне скло. Як-от букет із півтора десятка троянд, що його Казарян подарував Хіларі Клінтон, а копію можна бачити на виставці **(на знімку)**. Пелюстки — з риб'ячої луски, а замість стебел — волосся. Квіти такі природні на вигляд, що хочеться доторкнутись. Проте торкнутись можна лише поглядом.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Як ікона пару шукала

НЕЗВІДАНЕ

Дніпропетровському художньому музею подарували одну зі старовинних ікон — Божої Матері. Колись ікона була парною. Дивом знайшлася її друга половина.

Перлина зі смітника

Що ікона особлива — видно з першого погляду. Богородиця і Спаситель «одягнуті» в ризи, прикрашені малюнком, на зразок відомого петриківського розпису, характерного тільки для Дніпропетровського регіону. І так щедро цвітуть на них всі ці знайомі до болю квіти, що мимоволі тебе починає огортати гіркувато-запашний аромат степу. Аромат простору, радості і свободи — пахощі самої України.

Провідний науковий співробітник Дніпропетровського художнього музею Ігор Труш розповів, що й ікона Спасителя, яка давно «мешкає» в храмі мистецтва, має дивовижну історію. Адже всім відомо, що 70 років єдиною релігією в СРСР був атеїзм. Безжально знищувалися не тільки культові споруди, а й церковне майно. Вважалося, що скоро воно нікому не буде потрібне, оскільки атеїзм запанує на всьому просторі величенської держави.

І все ж таки не у всіх тих, хто був причетний до руйнувань святинь, рука піднімалася спалити геть усе. Для храмового начиння утворили хранилища — одне з таких у колишній дзвіниці Новомосковського Троїцького собору. Ікона «Христос Вседержитель» потрапила саме сюди, де зберігалися інші культові предмети.

У 1969 році було створено експедицію із співробітників Дніпропетровського художнього музею для поповнення колекції, до складу якої увійшла і Лідія Іванівна Яценко — визнаний мистецтвознавець і жінка-патріот. Саме вона буквально витягла ікону Спасителя з-під купи сміття і вперше описала її. На той час це був певний громадянський подвиг — визнати ікону витвором мистецтва і тим самим врятувати її. З 1971 року зображення Спасителя ввели до каталогу музею, ікона розпочала своє виставкове життя.

На щастя, на здоров'я, на довге життя

Співробітники музею кажуть, що завжди знали: ікона — парна. Датується вона другою половиною XVIII сторіччя, вінчальна. Вона не козацьких часів, але наче просякнута вільним козацьким духом, який так і не вдалося знищити на Придніпров'ї. Скоріше за все, виготовили її на замовлення для заможної родини. Автор невідомий, бо підписуватись на іконі було

не прийнято — вважалось вже великою благодаттю та честю написати її.

За звичаєм молодому дарували ікону Спасителя, молодій — Богородицю. З ними подружжя вінчалося, вони були оберегом сім'ї, передавалися з покоління в покоління. І хто знає, скільки подружніх пар вони насправді благословили на щастя, на здоров'я...

І ось завдяки меценатам з «Я Галереї» Дніпропетровський художній музей отримав другу ікону — Богородицю. І пара, нарешті, об'єдналася. Через стільки років!

Але й це ще не кінець історії. Де ж весь цей час перебувала Богородиця?

Пошуки привели до Києва

Тут мешкає сім'я художників Миколи Малишка та Ніни Денисової. Їхніх дітей можна назвати художниками вже у третьому поколінні. Вони стверджують, що Малишко в перекладі з санскриту означає — людина, яка вміє малювати.

— Свого часу ікону додому приніс Микола, — розповіла Ніна Денисова. — Він ще дитиною ходив до Новомосковського храму (той самий Троїцький собор, описаний в однойменному романі Олеся Гончара) і пам'ятає, на якому місці висіла ця пара. Потім, коли собор закрили і ледве не знищили, він знайшов Богородицю на підлозі і забрав собі.

Сталося диво: темна, невиразна дошка в оселі художників оновилася. Але Ніна Денисова нічого надприродного в цьому не вбачає — так «поводиться» в приміщенні стара оліфа — стає прозорою. А через деякий час Малишки дізналися, що друга половинка ікони — лик Спасителя — є в Дніпропетровському художньому музеї. Та віддавати Богородицю не поспішали. Боялися, що дивом збережений витвір мистецтва знову пропаде.

Але, як зазначила Ніна Денисова, шедевр сам вирішує свою долю. Сім'я Малишків завдяки посередництву «Я Галереї» таки вирішила подарувати ікону Дніпропетровському художньому музею.

Тепер вони разом: Христос і Богородиця — лики в них такі само лагідні й теплі. Тільки уявіть: революції, війни, голодомор, що знищили мільйони людей, перевернули всю країну. А вони залишилися, не загубилися, знайшли одне одного через стільки років! І що в цій історії не обійшлося без промислу Божого, навіть сумніву немає.

Тетяна ВАЛІГУРСЬКА.

Дніпропетровськ — Київ.

Фото автора.

Людина та її друг

РОЗПОВІМ ІСТОРІЮ

Це було 41 рік тому, але я досі пам'ятаю, наче це сталося вчора. У Москві під час посадки в літак на Магадан я стала свідком такої сцени: чоловікові не дозволяли проходити в салон з великим псом, бо в нього не було ні намордника, ні спеціального квитка.

Чоловік летів уперше й не знав цих правил. Тому довелося залишити Малюка

(так звали пса, що був великий, як теля), прямо на злітній смузі біля трапа. Просили за нього всі пасажири — не допомогло. Я полетіла, почалися будні. І раптом читаю в «Магаданской правде» статтю «Хазяїне, я чекаю тебе», в якій працівники аеропорту Внуково просять, щоб відгукнувся хазяїн відданого собаки.

Вони писали про те, що Малюк уже рік не полишає злітної смуги, зустрічає кожен рейс ТУ-154, заважає працювати людям. Йому поставили за смугою будку, годують. Хотіли його кудись віддати, але не підпускає нікого.

Минув час. Знову я летіла до Москви. І (треба ж такому трапитися) побачила кінець цієї історії.

Літак приземлився у Внуковому вранці, ми почали спускатися по трапу, як раптом пролунало собаче виття й між нами по сходах нагору пробирався той самий Малюк. Усі завмерли: на трапі стояв чоловік, а його, наче обнімаючи, обхопив лапами пес. Хто з них більше плакав, зрозуміти було неможливо. Вони спустилися, але Малюк не відпускав хазяїна з 3 лап і вив, а з очей обох струменіли сльози. Збіглися всі, хто там працював. Хазяїн (звали його Віктор) із Краснодара, розповів, що підібрав цього песика, коли йому був усього місяць, годував його із соски, виростив до такого велетня, але для нього він так і залишився Малюком. Працівники аеропорту розповіли, що зустрічав Малюк тільки цей літак, він нікого не кусав, ні на кого не нападав, але й до рук не давався. Зрозуміли, що шукати хазяїна, якому так був відданий цей пес, потрібно через газету. І не помилилися, Віктор прилетів за своїм Малюком і цим рейсом полетів назад.

Усі, хто бачив, як людина та її друг плачуть, теж ридали. Віктор усе повторював: «Умирати буду, але ніколи тебе не залишу». Отака буває собача відданість!

Валентина ЧЕРНИКОВА.

Миколаїв.

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

На Посиденьках побувала Людмила ОПАНАСЕНКО (mila@golos.com.ua)

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Тетяна УВЄРОВА, Людмила ОПАНАСЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2012 рік

Для фізичних осіб:

40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);

08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).

Для підприємств і організацій:

60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: **ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua**

Зам. 23988

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

